

Mijn
Geliefde

Adrian Ebens

Mijn Geliefde

© 2019 Adrian Ebens

Fatheroflove.info
adrian@life-matters.org

Download gratis het Audiobook

<http://fatheroflove.info/book/view/my-beloved>

Scan om PDF en audiobook te downloaden

Voor Lorelle

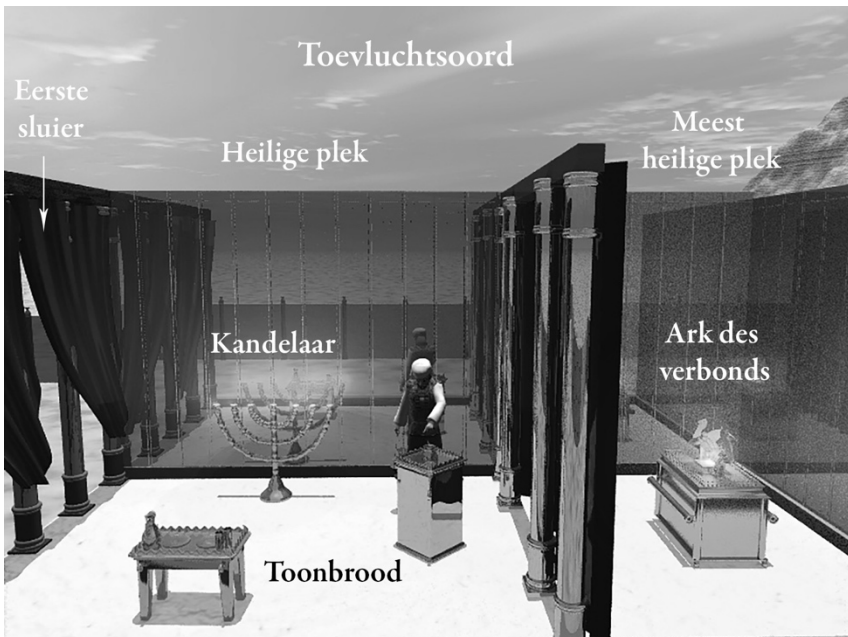
Mijn partner, helper in het leven en
dierbaarste aardse vriend

Inhoudsopgave

Inleiding.....	7
Deel 1. De uitnodiging	
1. De bruidegom.....	9
2. De verleiding	14
3. Verwarring.....	19
4. De deur.....	24
5. Het koperen altaar.....	28
Intermezzo I.....	34
6. Het koperen wasvat.....	35
7. Meer verwarring	40
Deel 2. Het voorhof	
8. De eerste sluijer	50
9. Het licht van de wereld	57
10. Het levens brood	62
Intermezzo II.....	68
Deel 3. Op twee gedachten hinken	
11. De strijd tussen het vlees en de geest.....	69
12. Het drama van de getransformeerde identiteit.....	75
13. Mindgames.....	79
14. Een kaartenhuis.....	85
Intermezzo III.....	91
Deel 4. Gered door mijn Geliefde	
15. Elia.....	92
16. Al met al heerlijk	99

17. Het louteraar's vuur	105
18. Apollyon	112
19. De Trooster.....	118
Intermezzo IV	124
Deel 5. Het allerheiligste	
20. Verloofd door de Oude van Dagen.....	126
21. Voor de ark van het verbond.....	130
22. De vreugde van mijn Geliefde	136
Nabeschouwing.....	143

Reis naar de allerheiligste plek

Inleiding

Ik hoor zijn voetstappen, mijn hartslag versnelt bij verwachting.

Ik hoor zijn stem als het geluid van vele wateren. Het is als een zoete balsem voor mijn ziel. Mijn geliefde roept. Zou ik het kunnen zijn voor wie Hij roept? Hoe kon zo'n kostbare hoop in mijn borst worden gevoed? Waar komt dit idee vandaan? Waarom zou ik Zijn aandacht waardig moeten worden geacht - deze machtige Prins, geliefde Zoon van de Vader?

Durf ik te hopen? Zal het niet de dwaasheid van mijn geest onthullen? Zal ik niet uitgelachen worden om mijn kinderdromen te minachten? Dit is de machtige en dappere Prins, de kracht en trots van Zijn majestueuze Vader; hoe is het mogelijk dat Hij mij roept?

Luister! Hoor je in de stilte? Hij roept weer! Zijn zeer zoete stem dringt door de koude nachtlucht, zoekend naar Zijn geliefde. Oh hart van mij, geef niet toe aan twijfel! Stel uzelf niet bloot aan de pijlen van de minachtende! Hij roept mij; ja, voor mij roept Hij. Ik hoor mijn naam! Hij roept zeker naar mij! Oh mijn geliefde, ik ben hier! Elke vezel van mijn wezen boeit voor jou. Alles wat ik ben, is van jou. Het geloof neemt de vleugel over en zweeft op moed over de majestueuze bergen bedekt met rozen en in de valleien geparfumeerd met leliesIk zie hem! Kun je Hem niet zien vanuit mijn uitkijkpunt op de Plataan? Mijn geliefde komt;

Mijn Geliefde

het verlangen van alle leeftijden komt! O beste Oude van Dagen, schenk me kracht; mijn hart bezwijkt van vreugde; Ik ben overweldigd door vreugde! Ik bespoedig mijn verzoek aan jou door de hand van mijn Geliefde.

O dochters van Jeruzalem, verheug u met mij, want ik zie in Hem zulke weergaloze charmes; O, wat houd ik van Hem! Deze majestueuze prins, geparfumeerd met mirre en wierook, komt tevoorschijn uit de mist. Ik draai mijn hoofd om Hem te zien en span mijn ogen in om te zien of Hij echt naar mij op zoek is.

Dan word ik wakker. Waar ben ik? Wat is er gebeurd? Was het allemaal een droom? Heb ik mezelf bedrogen met kinderlijke hoop? Hij is beslist naar mij op zoek! Ik ben er zeker van. Schep moed, mijn lieve hart. Vertrouw, oh ja, vertrouw erop dat Hij naar je op zoek is.

Deel 1. De uitnodiging

1. De bruidegom

De Vader staat op van zijn troon en gaat in een vlamme wagen het heiligdom van het hemelse heiligdom binnen. Tronen worden op hun plaats gezet en de Oude van dagen zetelt. De profeet Daniël, die dit tafereel in een visioen aanschouwt, openbaart dat Zijn klederen wit zijn als sneeuw en Zijn haar als pure wol. Miljoenen engelen omringen de troon; sommigen zijn direct betrokken bij de procedure, terwijl de rest vol verwachting naar het majestueuze tafereel kijkt.

De Mensenzoon is vanaf de tijd dat Hij de aarde verliet bezig geweest met het kostbare werk van voorbede voor de gevallen zonen en dochters van Adam. De gebeden van de heiligen stijgen op naar de Vader met verzoeken om vergeving, genade, kracht, moed, licht, troost en moed. Jezus legt deze verzoeken getrouw voor aan zijn Vader en pleit namens zijn broeders op aarde om zijn bloed.

De Vader ziet de Geest van Zijn Zoon gaan in de harten van de smekenden; als Hij hun liefde voor Zijn Zoon waarneemt en vertrouwen in Zijn woord “opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft,” (Johannes 3:15) zend de Vader van licht genadig de troostende Geest van Christus dat hun genezing, genade, liefde, kracht en blijdschap brengt.

Alhoewel het heilige bemiddelaarswerk van Christus verduisterd was

Mijn Geliefde

door de mystieke filosofie van de kleine hoorn, vonden miljoenen zielen desondanks toegang tot de genade van Christus, hun Heer en Verlosser. Tijdens de hele donkere middeleeuwen konden God's heiligen vrijmoedig komen tot de troon van genade, wetende dat God's Zoon "altijd leeft om voor hen te pleiten" (Hebreeën 7:25).

Op verschillende plaatsen in God's schrift laat God bewijzen na van een tijd waar een significante verandering zal plaats vinden in het voorbedewerk van Christus. Paulus sprak met Felix over "het toekomstige oordeel" (Handelingen 24:25). Johannes zag een boodschapper die in het midden van de hemel vloog, die over "het uur van Zijn oordeel is gekomen" verkondigde (Openbaring 14:6-7). Hij zag ook de tempel van God in de hemel geopend, en hij zag de ark van Zijn getuigenis met bliksemstralen, stemmen en donderslagen onder nog andere dingen (Openbaring 11:19).

In de voorbereiding van dit uur van Zijn oordeel, was de aarde verlicht met een hemelse boodschap dat Christus zou weerkeren. Het profetische raamwerk was door William Miller en anderen zorgvuldig vastgelegd en traceerde de tijd van de reiniging van het heiligdom in het jaar 1844. Zendingsposten rond de wereld verkondigde het nieuws dat Christus zou komen! Christus zou inderdaad komen, maar dat was niet naar de aarde om aanspraak te maken op de bruid, maar daarvan in de plaats was Hij naar Zijn Vader om te bepalen wie tot de bruid behoort. De bruiloft vind niet plaats na de tweede komst, maar juist daarvoor!

De wijze maagden die de oproep hoorden: "Zie, de bruidegom komt" konden hun denkfout herkennen waarnaar toe de Bruidegom zou gaan. Hierdoor kunnen we lezen:

Ik keek toe in de nachtvisioen, en zie, **er kwam met de wolken van de hemel Iemand als een Mensenzoon. Hij kwam tot de Oude van dagen** en men deed Hem voor Zijn aangezicht naderbij komen. (14) Hem werd gegeven heerschappij, eer en koningschap, en alle volken, natiën en talen moesten Hem vereren. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die Hem niet ontnomen zal worden, en Zijn koningschap zal niet te gronde

De bruidegom

gaan. Daniël 7:13-14.

Als Jezus op een wolk kwam en voor de Oude van dagen gebracht was, was het hele heiligmakingsconcept voor de christenen hervormd. Tot dan toe hadden diegenen die op Christus vertouwden weinig besef dat er een tijd zou komen waarin het werk van zonden vergeving zou *ophouden* voor de komst van Christus om op Zijn bruid aanspraak te maken.

Zie, Ik zend Mijn engel, die voor Mij de weg bereiden zal. Plotseling zal naar Zijn tempel komen die Heere Die u aan het zoeken bent, de Engel van het verbond, in Wie u uw vreugde vindt. Zie, Hij komt, zegt de Heere van de legermachten. (2) Maar wie zal de dag van Zijn komst verdragen? Wie zal bij Zijn verschijning standhouden? Want Hij is als vuur van een edelsmid, en als zeep van de blekers. (3) Hij zal zitten als iemand die zilver smelt en reinigt: Hij zal de Levieten reinigen en hen zuiveren als goud en zilver. Dan zullen zij de Heere een graanoffer brengen in gerechtigheid. (4) Dan zal het graanoffer van Juda en Jeruzalem voor de Heere aangenaam zijn, zoals in de dagen van oude tijden af, zoals in vroegere jaren. (5) Ik zal naar u toe komen voor het oordeel. Ik zal een snelle Getuige zijn tegen de tovenaars, tegen de overspelers, tegen hen die het loon van een dagloner met geweld inhouden, die het recht van de weduwe, wees en vreemdeling ombuigen, en Mij niet vrezen, zegt de Heere van de legermachten. Maleachi 3:1-5.

Toen God's volk de profetieën van de Bijbel zorgvuldig bestudeerde, ontdekten zij dat degenen die zullen stand houden op de dag van Zijn verschijning, door het reinigingsvuur gezuiverd zullen worden zoals bij goud en zilver. Zij ontdekten dat God zo dicht bij hen zou komen in het oordeel dat zij stand zouden houden voor God zonder een zondenbemiddelaar (Jesaja 59:16).

Een allerheiligste ervaring in God's hemelse tempel zou God's volk in zulk een intieme verbinding brengen met hun Verlosser dat werkelijk van hen gezegd kan worden:

Geliefden, nu zijn wij kinderen van God, en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Maar wij weten dat, als Hij

Mijn Geliefde

geopenbaard zal worden, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is. 1 Johannes 3:2.

Op het moment Jezus gebracht was voor de Vader, weigerde de meerderheid van de christelijke wereld te accepteren dat Christus ten eerste komt en ten tweede dat Hij was gekomen tot de Oude van dagen om een koninkrijk te ontvangen door een oordeelsproces.

Dit oordeel staat de Bruidegom toe het hart van Zijn bruid te onderzoeken om te zien of zij Hem werkelijk liefheeft en vertrouwd of niet. Vertrouwd zij Hem genoeg om haar door het oordeel te krijgen? Geloofd zij dat Hij haar kan dragen tot het punt waar zij zou kunnen leven zonder zondenbemiddelaar? Zal Zijn beloftes aan haar, sterk genoeg verankerd zijn en haar brengen in de hemelse rust?

De allerheiligste ervaring vereist de beoogde bruid om haar beoogde echtgenoot diepgaand te onderzoeken, ongeacht dat Hij haar diepgaand onderzoekt. Wie is de Mensenzoon? Waar komt Hij vandaan? Wat zijn Zijn referenties? Wat is Zijn relatie tot de Oude van dagen, de Vader? Waarom verlangt Hij een dergelijk exact heiligmakingsproces? Is het voor een persoon mogelijk met een andere persoon zo intiem te zijn, waarvan weinig tot niets bekend is van Zijn oorsprong? Zou een dergelijke persoon vertrouwd worden, die een ander door de allerheiligste ervaring helpt?

Dit brengt ons bij het thema van dit boek en leert alles wat we kunnen over de Mensenzoon in de context van de Heilige Plaats-ervaring. Hoewel het mogelijk zou zijn om eenvoudig alle feiten van de Schrift over deze majestueuze Prins des Levens op te sommen, nodigt de ervaring van de Allerheiligste ons uit tot een huwelijk en vormt daarom het toneel voor het vertellen van een liefdesverhaal. Ik denk dat de meesten van ons de voorkeur geven aan verhalen boven rauwe feiten als ze de mogelijkheid krijgen. In het komende hoofdstukken wil ik mijn ervaring met jullie delen, hoe ik de Bruidegom heb leren kennen en waarom ik verliefd ben geworden op Hem. Ik wil jullie tonen hoe Hij mijn hart veroverde en waarom Hij het waard was om alles op te geven om Hem te verkrijgen.

De bruidegom

Jezus is de weg tot het leven en ons wordt in de Psalmen verteld dat:

O God, Uw weg is in het heiligdom. Wie is een God zo groot als
God? Psalm 77:14

Dit liefdesverhaal wordt op het pad van het heiligdom gebouwd, beginnend met de deur en wat ons verder leidt tot het allerheiligste. Aan dit hoofd thema zullen elementen uit het verhaal van de Pilgrim's Progress samen met thema's uit het Hooglied van Salomo worden toegevoegd.

2. De verleiding

Ik stond als aan de grond genageld, kijkend naar de sterrenhemel. Onder een wolkloze hemel bewonderde ik het majestueuze en de grootsheid van het melkwegstelsel. Het is één van mijn vroegste herinneringen van een ontmoeting met mijn Schepper. Ik was vier jaar oud en de levendigheid van die herinnering is me altijd bijgebleven. Wat een schoonheid, wat een grandeur kon ik bezien. Mij was geleerd als kind dat:

De hemel vertelt Gods eer, het gewelf verkondigt het werk van Zijn handen. Psalm 19:2.

Door het woord van de Heere is de hemel gemaakt, door de Geest van Zijn mond heel hun legermacht. Psalm 33:6.

Mijn moeder nam iedere gelegenheid waar om mij duidelijk te maken dat God deze wereld en alles daarin gemaakt had. Deze gedachten waren begraven onder de vele opwindende activiteiten die een zorgenvrij kind in de jaren zeventig kon opbrengen. Het grootste gedeelte van mijn kindheid concentreerde zich rond het spelen met vrienden, naar school gaan en mijzelf vermaken. Ik zoek door mijn gedachten naar momenten waar mijn belangstelling was gegrepen om de stem van mijn Geliefde te horen.

Ik kan me veronderstellen dat er vele dingen waren die gebeurd zijn, maar wat in me opkomt zijn de dingen van het liefdes verhaal dat de dingen met elkaar verbind. Er zijn bepaalde dingen die ik herinner door negatieve ervaringen. Ik herinner me één nacht toen mijn ouders een concert bezochten en één van hun vrienden oppaste op mijn zus en mij. Ik herinner me nog duidelijk de angst die ik voelde als ik wakker lag, mijn oren inspande om te kunnen horen of ik een motorgeluid kon horen van een auto op onze oprit.

De verleiding

Ook al herkende ik het toen niet, nu zie ik dat mijn ouders de bescherming van mijn Geliefde openbaarde. Ik kan me nog goed herinneren, me veilig te voelen in de wetenschap van mijn vader's kracht, vooral als hij me omhelsde of me dicht bij hem nam. Volgens mijn voorstelling kon mijn vader rennen als de wind, zware objecten optillen, een bijl handteren met gratie en kracht en kon van alles bouwen. Mijn ervaring bevestigt de waarheid, dat:

Kleinkinderen zijn de kroon van de ouderen, en het sieraad van kinderen zijn hun vaders. Spreuken 17:6.

Mijn Geliefde plaatste mijn vader in mijn leven als een uitdrukking van Zijn kracht, genade en de vaardigheid alles te kunnen voor de liefde en bescherming van Zijn kinderen. Iets anders wat ik me herinneren kan is de bemoedigingen, sympathie en zorg van mijn moeder. Er waren die speciale traktaties die zij bakte, snijwonden and kneuzingen kon ze verzorgen, haar juichende stem wanneer ik een object had beklommen of haar kalmerende stem bij het citeren van een Psalm als een vernietigende storm over ons onderkomen raaste. Ook dan kon ik de stem van mijn Geliefde horen door de ouderlijke zorg van mijn moeder.

Bij een ontmoeting met een kwade tijgerslang en een onvoorziene ontkoming van een verwacht letsel bij een auto ongeluk, werd ik me bewust van de bescherming van mijn Geliefde. Mijn moeders favoriete Bijbel tekst had op mij een diepe indruk achtergelaten:

De engel van de Heere legert zich rondom hen die Hem vrezen,
en red hen. Psalm 34:8.

Dit doet me aan een speciaal beeld herinneren in de Bijbel verhalen die mijn moeder mij voorlas. Het toonde een kleine jongen in een rode speelgoed wagen met een auto die in zijn richting kwam aanrijden en een engel met grote vleugels die de jongen beschermde van de auto. Dit was zo een bemoedigende boodschap gestuurd door mijn Geliefde, om daarmee ons te tonen dat Hij Zijn engelen stuurt om voor ons te zorgen.

Mijn vader's geloof in God was eenvoudig en praktisch. Ik herinner twee thema's van zijn lippen: houd de geboden van God en heb uw naaste

Mijn Geliefde

mens lief. Twee van de teksten die hij benadrukte waren:

De slotsom van al wat door u gehoord is, is dit: Vrees God, en houd u aan Zijn geboden, want dit geldt voor alle mensen. Prediger 12:13.

Alles dan wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo, want dat is de wet en de profeten. Mattheüs 7:12.

Doordat hij 'doe wat juist is' en 'wees eerlijk' benadrukte, zorgde er bij mij voor dat ik een gevoelig geweten ontwikkelde. Ik herinner me verscheidene gelegenheden waar ik de wet overtreden had en mijn geweten me een schuldgevoel bijbracht. Ik herinner me een tranenvol gebed tot God om me te vergeven toen ik 6 jaar oud was. Vandaag de dag wordt schuld vaak gezien als een verschikkelijke kwelling. Voor mij persoonlijk dank ik God voor een dergelijk gevoelig geweten. Hierdoor hoor ik de liefdevolle, begeleidende, waarschuwendende stem van mijn Geliefde.

Mijn ouders kochten een tien delige serie genaamd "The Bible Story" (Het Bijbel verhaal). Sommige van deze verhalen stonden op een grammofoonplaat. Ik herinner me te luisteren naar het verhaal van Mozes en de Rodezee, Jozua en Jericho, David en Goliath, Elia en Elisa. We hebben deze serie nog steeds bij mij thuis en veel van deze plaatjes brengt me kindheids herinneringen terug in gedachten. Deze verhalen liggen op het fundament van de beschermende en opvoedende zorg van mijn ouders, wat mij beelden van mijn Geliefde laat zien. Door deze verhalen, leerde Hij mij het verhaal van deze wereld, hoe het begon, wat er fout ging, de strijd tussen goed en kwaad, het geneesmiddel tegen zonden, hoe deze wereld zal eindigen en wat de beloning zal zijn voor degenen die God liefhebben en Zijn geboden bewaren, inclusief de Sabbat.

Ik herinner me de bezoeken aan de gemeentevergaderingen en de Sabbatschool alsook de basisschool van de gemeente. Van de eerste twaalf jaar van mijn leven, herinner ik me weinig tot niets betreffende de geestelijke onderwerpen die daar gebracht zijn. Ik herinner me het kleuren van tekeningen, het zingen, het spelen met flanel borden, maar er is geen herinnering aan iets met van enig waar geestelijke impact. Wat

De verleiding

ik nog meer opmerkelijk vind, is dat ik heb geluisterd naar vele verhalen die gaan over Jezus in mijn eerste 12 jaar, ik praktisch geen herinnering daarvan heb. Ik heb 1 of 2 herinneringen dat ik naar voren ging tijdens de vergadering en mijn gevoel dat alle ogen naar mij keken, met de achterliggende gedachte dat degenen die naar voren gaan gezien worden als de goeden en die die niet naar voren gingen als de slechten.

Onze gemeente had een jeugd organisatie met de naam 'Padvinder' waarin een jeugdige persoon progressie maakte door verschillende niveau's aan vastgesteld cursuswerk en volbrachte activiteiten. Op mijn twaalfde was het vereist om de hele Bijbel door te lezen als onderdeel van mijn cursuswerk. Dit was de eerste keer dat ik werkelijk bezig was met de Bijbel. Ik herinner me verschillende verhalen in Genesis en Numeri. Ik moet bekennen dat ik Leviticus overgeslagen heb en andere delen in de Bijbel. Ik herinner enkele andere verhalen in het oude testament en het evangelie. Alhoewel het mijn primaire motivatie was om de taak gedaan te krijgen, wekte bepaalde verhalen ook interesse in mij hart, dat mij ertoe leidde vragen daarover te stellen en mijn nieuwsgierigheid prikkelde. Dit was mijn eerste echte smaak van God's woord. In een deel van mijn cursuswerk werd er van mij verwacht de 23^e Psalm uit mijn hoofd te leren en de zaligsprekingen van Mattheüs 5. Deze woorden hebben me beïnvloed:

De Heere is mijn Herder, mij ontbreekt niets. (2) Hij doet mij neerliggen in grazige weiden, Hij leidt mij zachtjes naar stille wateren. (3) Hij verkwikt mijn ziel, Hij leidt mij in het spoor van de gerechtigheid, omwille van Zijn Naam. (4) Al ging ik ook door een dal van schaduw van de dood, ik zou geen kwaad vrezen, want U bent met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij. (5) U maakt voor mij de tafel gereed voor de ogen van mijn tegenstanders; U zalft mijn hoofd met olie, mijn beker vloeit over. (6) Ja, goedheid en goedertierenheid zullen mij volgen al de dagen van mijn leven. Ik zal in het huis van de Heere blijven tot in lengte van dagen. Psalm 23:1-6.

Het is uit deze passage dat mijn geliefde me voor het eerst echt verleide om over Hem te mediteren. Terwijl ik de woorden 'de HEER is mijn herder' las, dacht ik aan iemand die teder voor schapen zorgt en de

Mijn Geliefde

horizon aftast op mogelijk gevaar. Ik legde de verbinding tussen de herder en Jezus. Toen kwam de vraag zachtjes bij me op: wat betekent “ik wil niet”? Ik herinner me dat ik onderscheidde dat het mij aan niets zou ontbreken omdat de Herder in alles zou voorzien wat nodig was. Mijn geliefde sprak tot mij door Zijn Woord. De stem was zacht en subtiel, maar ik voelde de stilte van de wateren waarover ik las. Wat zou ik willen dat ik ongestoord naar die stem had kunnen luisteren, maar er was een andere stem die we in het volgende hoofdstuk zullen bespreken, die me afleidde, bedroog, vleide, bang maakte en ontmoedigde.

Rond deze periode nam ik Bijbelstudie met onze predikant van de gemeente voor de voorbereiding voor de doop. Ik kan me niet veel meer herinneren van deze lessen, maar ik had het gevoel dat God, mijn ouders en onze gemeente blij waren met mijn besluit. Ik had geen exacte voorstelling over de God die ik de belofte gedaan had te dienen. Ik wist er was een God en Jezus Zijn Zoon. Ik was onderwezen over de Heilige Geest, maar ik had geen werkelijk idee betreffende Zijn werk. Ik geloofde dat God Zijn Zoon gezonden had in de wereld en indien ik in Jezus zou geloven ik ook eeuwig leven zou hebben. Het was een eenvoudige transactie, gedaan in eenvoudigheid van geloof.

Als ik mijn beginnende jaren overdacht, dan zie ik de hand van mijn Geliefde in zovele dingen. Fundamentele stenen waren op zijn plaats gezet die me bewogen in een kennis van mijn Heer. Ondanks al deze voordelen, mijn erfenis van Adam en de omgeving waarin ik opgroeide maakte van mijn jeugddoop een veel geringere betekenis dan het zou kunnen zijn. In al die jaren van onderricht die ik ontvangen had, wist ik nog steeds niet genoeg over mijn Geliefde om mijn doop meer betekenis te geven. Daar waren ook verscheidene tegengestelde opvattingen die mijn locale gemeente opzweepten die mij van mijn Geliefde deed afdrijven en buiten mijn bereik plaatsten.

Ik vertrouw erop dat God met mijn toezeggingen aan Hem en Zijn Zoon tevreden was, doch mijn simpele jeugdige gelofte was spoedig totaal ondermijnd door een oogst van tranen die de kwaadaardige wist in mijn leven te implementeren.

3. Verwarring

De stem van mijn Geliefde zalfde mijn kindheid door de tedere liefdevolle zorg van mijn ouders, mijn kennismaking met de natuur en de verhalen van de Bijbel. De bekoring was zacht en subtiel, doch ik glimlach nu als ik aan die vrede, stilte en zegen terug denk die ik in deze ontmoetingen voelde. Hoe wenste ik dat dit de enige stem was die mijn oren ooit gehoord hadden.

Het was moeilijk de stem van mijn geliefde te horen, alhoewel Hij zeer dicht bij mij was, klonk Hij toch ver weg. Een andere stem verscheen veel dichterbij. Het was luider, had meer geldingdrang en zelfs bij tijden krachtadig. Deze stem kan het best samengevat worden met de vers:

En u zei in uw hart: Ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. (14) Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste. Jesaja 14:13-14.

De stem had een natuurlijke resonantie bij mij. Het suggereerde dat geluk gevonden wordt in vermaak en amusement, in snoepjes en stripverhalen, in de aandacht trekken en bewondert te worden. Vroeg in mijn ervaring viel het me op zodra je een publiek hebt, hen aan het lachen brengt of uitlokt geprezen te worden het een hoge mate van bevrediging brengt. De emoties die mijn ziel overspoelde voelde gelijk aan die dat komt van het zien van de hemel of geprezen te worden bij mijn ouders. Beiden voelden goed aan; ik kon echter het verschil niet

Mijn Geliefde

herkennen tussen de beide stemmen.

De stem lokte mij om plezier te vinden in taarten, snoep, ijsjes en frisdranken. Ouderlijke restricties veroorzaakte in mij om luid en lang protest, totdat ik de correctieroede voelde. Televisie was een beduidende opvoeder. Ik zag persoonlijkheden met superkracht, die gevaarlijke vijanden versloeg. Ik observeerde gezinnen die gelijk aan die van mij omgingen met de uitdagingen van het leven; door hun eigen intelligentie zonder de behoefte om te bidden. Ik zag kinderen die films keken die 'happy ends' portretteerde zonder dat de hoofdrolspelers de behoefte voelde voor hun afhankelijkheid van God, een Bijbel of gebed.

Een deel van mijn onuitgesproken school training was dat geluk komt door het verwerven van opmerkzaamheid en attentie van anderen rond om mij heen. Deze ongeschreven wet suggereerde mij als ik erkenning wilde, ik hard moest studeren. Als een jong kind was hard studeren in het geheel niet uitnodigend, hierdoor ontdekte ik andere wegen om attentie te vergaren. De clown spelen kreeg beide, de attentie van andere klasgenoten en zorgde ervoor dat de leraar de uitleg moest onderbreken slechts voor mij. Het was heerlijk zolang het duurde. Doch de roede van correctie informeerde me wederom dat er kosten waren verbonden door te zoeken naar dit type attentie.

Terug kijkend hierop, de stem van de verleider duwde mij in twee richtingen. Ik kreeg attentie door de clown te spelen en de autoriteit uit te dagen in mijn leven of door de attentie te verwerven van de autoriteit en de bewondering van vrienden door vlijtige studie inspanningen, uitmuntend te zijn en het voorbeeldkind te zijn. Beide wegen, suggereerde deze stem dat geluk komt door de attentie vast te houden op één of andere manier van een publiek.

Hoe minder ik me geaccepteerd voelde bij mijn ouders, des te meer werd ik gedrukt door de stem van de verleider in de richting om autoriteiten uit te dagen en de clown te spelen. Des te meer ik me geaccepteerd voelde bij mijn ouders, des te meer ik trachte me te onderscheiden door goede prestaties op school. Dit was nog niet alles.

Verwarring

Ik probeerde ook mijn familie en vrienden te tonen dat ik een goede christen was. Vanuit dit perspectief de stem van mijn Geliefde en die van de verleider klonk nagenoeg hetzelfde.

Mijn Geliefde wilde dat ik mijn ouders gehoorzaamde, de Bijbel las, bad en goed zou presteren op school. Echter wanneer de verleider zag dat ik het verlangen had om erkenning te verwerven van degenen in autoriteit over mij, dan motiveerde hij exact hetzelfde te doen, maar vanuit een geheel ander motief. Als kind had ik nog niet de capaciteit om verschillen te herkennen in motieven. Een kind begrijpt slechts dat hij bevelen en keuzes krijgt, die hij kan gehoorzamen of ongehoorzaam daaraan te zijn.

Ik zeg echter. Zolang de erfgenaam een onmondig kind is, verschilt hij niets van een slaaf, hoewel hij heer is van alles; (2) maar hij staat onder voogden en beheerders, tot het tijdstip dat de vader van tevoren heeft bepaald. (3) Zo waren ook wij, toen wij nog onmondige kinderen waren, als slaven onderworpen aan de grondbeginselen van de wereld. Galaten 4:1-3.

De aantrekkingskracht van mijn Geliefde door mijn ouders en de Bijbel verhalen overtuigde mij dat het zoeken van beruchtheid door de autoriteiten te weerstaan zowel verkeerd als pijnlijk is. Dergelijke conclusies zijn niet werkelijk bewust; dit zijn juist onderbewuste observaties. Daarom had ik een voorkeur om attentie te verwerven door hard werken, inspanning en geaccepteerde prestaties. Dit betekende nog niet dat ik niet zou vallen in de andere val, waar de autoriteit onrechtvaardig overkwam, bevooroordeeld of inconsistent. Ik leerde dat zelfs na hard werken, het doel om daarmee eer te verwerven, me desondanks kon ontglippen.

Op bijna elk gebied leerde mijn ervaring dat het doel van het leven het zoeken van opmerkzaamheid was door prestaties. Er was één eenzame stille stem Die me iets anders probeerde te vertellen. Rond die tijd dat ik als 12 jarige de Bijbel voor mijzelf aan het lezen was, raakte ik geïnteresseerd in het verhaal van de stervende Jezus aan het kruis voor zondaars. Ik had genoeg discipline in mijn leven om te weten dat ik een zondaar was, alhoewel ik dacht niet zo slecht te zijn als anderen!

Mijn Geliefde

Het verhaal van het kruis suggereerde me dat God mensen accepteerde zoals ze zijn, ongeacht hun prestaties. Ik weet dat mijn Geliefde mij riep, maar de stem was zo zachtjes in vergelijking tot de andere stem die me suggereerde dat de hemel te kostbaar was om zich bezig te houden met mijn zondeprobleem en omdat God al door deze moeite gegaan was, door Zijn Zoon te laten sterven voor mij, dat ik Hem werkelijk moest tonen dat ik daarvoor dankbaar was. Ik moest demonstreren dat ik al deze moeite en gedoe waard was.

Dit was voor mij een logische redenering. Ik had door de vele ontmoetingen met menselijke autoriteiten erkent, dat de tijd die in mij was geïnvesteerd om me te corrigeren, irritaties veroorzaakte en veel waardevolle bronnen verspilde dat anders gebruikt had kunnen worden voor belangrijkere zaken. Zoals de stem van de verzoeker vaak heeft uitgeroepen:

... Waartoe [is] deze verkwisting? Mattheüs 26:8.

Na mijn doop de stem van de verleider herinnerde mij dat ik nu opgesloten was in het zijn van een goede jongen en tegelijkertijd me aanspoorde de attentie te blijven zoeken op de oude vertrouwde methodes. Net zo als bij mijn Verlosser, probeerde hij mezelf te laten bewijzen dat ik *stenen in brood zou moeten kunnen veranderen of van de tempelrand af te moeten springen* om de verlangde aandacht te verwerven. De Sabbat was de hardste ervaring in deze gedachten raamwerk. Het was alsof elke Sabbat de berg Sinaï beklommen moest worden. Niet erg lang na mijn doop kwam de wanhoop om in staat te zijn God iedere keer te plezieren. Bewust was ik me niet van deze wanhoop, het gebeurde eenvoudig in de geleidelijke neergang van de geestelijke interesse en deze leegte opgevuld werd met activiteiten om me te helpen vergeten wat ik God belooft had.

Als ik nu terugkijk, zie ik dat de sluwe listen van de verleider me ertoe aanzetten om God te behagen, gedreven door een onderliggend verlangen om aandacht en goedkeuring te krijgen. Ik verviel in het voorspelbare resultaat van mijn poging om mezelf onder te dompelen

Verwarring

in de afleiding van amusement. Precies in de kritieke tienerjaren werd ik een vaarttuig dat de stroom van ontgoocheling voortbracht die voortkwam uit de wind van zelfverheffing. Binnen vijf jaar kauwde ik op de kafjes in de varkensbakken.

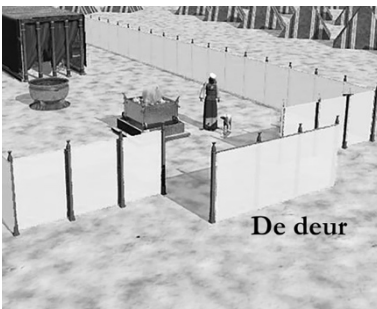
Mijn kindheidsopvoeding behoevde mij ervan in de diepte van zelfbeschadiging en misbruik te springen, waar vele tieners terecht komen. De emoties waren echter met een gelijkwaardige oogst. Ik dank mijn Geliefde zeer dat ik niet de fysieke littekens opliep die vele tieners helaas ervaren.

Ik kan me slechts voorstellen hoe moeilijk het was voor mijn Geliefde om te zien hoe gemakkelijk ik me liet verleiden door de stem van de verleider en zijn suggesties volgde. Hoe moeilijk moet het zijn geweest te zien hoe ik datgene oogste wat ik zelf had gezaaid. Vaak dacht ik dat de stem die mij begeleidde de stem van van mijn Geliefde was, wanneer het heel triest de stem van mijn tegenstander was.

Ik huiver bij de gedachte dat ik zo weinig over mijn geliefde wist dat ik zijn stem niet kon onderscheiden van die van de verleider. De warme gloed die voortkwam uit het ontvangen van een onderscheiding op school voordat mijn leeftijdsgenoten voelden, voelde als de warme omhelzing van mijn vader. Het gelach dat explodeerde als reactie op mijn clownerie, leek erg op het moment waarop ik met ontzag naar de sterrenhemel staarde. De handelingen van het lezen van de Bijbel, bidden en naar de kerk gaan waren zowel door mijn geliefde als door de verleider gewenst, maar om heel verschillende redenen die het begrip van mijn ontwikkelende geest te boven gingen.

De strijd om deze twee stemmen uit elkaar te houden zal zich in de komende hoofdstukken ontvouwen. Ik bid dat u als u over deze dingen nadenkt, iets van de aard van deze strijd en de bekrompenheid van de weg ten leven zult ontdekken. De gedachte dat ik zo gemakkelijk op de verleider zou kunnen reageren en mijn Geliefde pijn zou doen, is een bron van schaamte en vernedering voor mij, maar ik vertrouw op zijn genadige vergeving en teder geduld.

4. De deur

De terugtrekking van de gelofte aan God door afleidingsentertainment begon zijn oogst af te werpen met duizelingwekkende proporties. Mijn draaimolen-ervaring lijkt sneller te gaan bij ieder rondje. De behoefte naar attentie en erkenning plaatste op mij steeds groter wordende behoeften, terwijl mijn kansen die

behoefte te bevredigen af lijken te nemen.

Zoveel jonge mensen die schreeuwden om de centrale positie van aandacht in de verschillende vormen van mijn cultuur, konden maar door enkelen tegelijk worden ingenomen. De door de verleider voorgestelde dromen en aspiraties die in mijn hart werden gekoesterd, begonnen de voorspelbare oogst van ontgoocheling op te leveren. Ik stelde me vaak voor dat ik een geweldige prestatie leverde waarvoor al mijn leeftijdsgenoten, mijn gemeenschap en natie me zouden feliciteren. Ik zat betoverd te kijken naar heroïsche sporters uit Australië die de gouden medaille ontvingen voor hun vakgebied en de verleider fluisterde me toe dat dit de weg naar verlossing was

Om mijn bestaan te rechtvaardigen door bepaalde verstandelijke of fysieke prestaties scheen de perfecte oplossing te zijn om de verbeelde irritaties die ik God, mijn ouders en mijn kerkgemeenschap had aangedaan door mijn falen. Deze behoefte om mijn bestaan te rechtvaardigen was zo natuurlijk en instinctief als ademen. Ik had geen idee dat ik hiermee was voorbereid voor de godsdienst van Kaïn, waarbij ik zoek dat te offeren wat ik zelf geproduceerd heb, als een offer aan God om Hem daarmee te dienen. Door te luisteren naar de stem van de verleider, had ik mijzelf onbewust geplaatst op een aanvaringskoers met de wet van het leven. Bestaansrechtvaardiging door prestatievergelijkingen met anderen staat lijnrecht tegenover het hebben van een liefhebbende en zorgzame relatie met deze zelfde mensen. Ware vriendschap glijdt ongemerkt uit mijn grip, omdat ieder individu in mijn eigen omgeving een potentiële bedreiging is om mijn eigen doelen of omgekeerd een bondgenoot om diegene te gebruiken om mijn doelen te bemachtigen. In de tussentijd verlang ik om gelieft te worden en hechte vriendschap te hebben.

Deze tegenovergestelde krachten komen van tijd tot tijd tot uitbarsting in mijn ziel, als een waarschuwingssignaal van het pad die ik ging. Ik herinner me een basketball wedstrijd die een uitbarsting veroorzaakte die iedereen kon zien. Het was me gelukt de bal af te nemen van de tegenstander in een cruciaal moment in de wedstrijd, echter de leraar die scheidsrechter was besliste een persoonlijk fout tegen mij. De geest om te presteren fixeerde zich op zelfrechtvaardiging en verstarde op dat moment bij mij elk gevoel van respect voor deze leraar en uitte een vloedgolf van boze woorden om de incorrectheid van zijn beslissing uit te drukken. Ik verloor totaal mijn plichtsgevoel om degenen in autoriteit te respecteren. Razernij overwelmdde mij en ontlokte een reeks van zeer onverkwalijkte reacties.

Ik hoorde de stem van mijn Geliefde tot mij spreken. Stilletjes kwam de vraag: "Is alles oké met je Adrian? Is dit werkelijk wat je wilt zijn?" Op het kritieke moment waar de verleider een krop rebellie bij me oogste, was mijn Geliefde instaat me te vragen of dit me goed smaakte of dat ik

Mijn Geliefde

iets beters verlangde. In de diepte van de duisternis herkende ik de verschillen van influisteringen. De duistere, norske, wraakachtige geest die de controle over me had overgenomen, contrasteerde nu met de tedere, liefdevolle en respectvolle stem van mijn Geliefde.

De scheidsrechter verbood me van de wedstrijd. De verleider stelde vergelding voor; mijn Geliefde stelde voor om mijn pad zorgvuldig te overwegen. De stemmen werden breder en de grote controverse over mijn ziel was ernstig. Dit was een cruciaal punt in mijn leven - een eeuwig moment waarop een beslissing werd genomen die de koers van mijn pad zou bepalen. Mijn geliefde riep me op zo'n manier dat het een diep verlangen om te veranderen in me opriep. Ik wilde niet gemeen, agressief of gewelddadig zijn; Ik wilde vrede, vreugde en liefde. Een deuropening begon vorm te krijgen in mijn gedachten; de keuze begon aandacht te krijgen. Dit verlangen moest worden versterkt door een meer rampzalige oogst uit de suggesties van de verleider.

De alwetende Oude van dagen mopperde niet door mijn dwaasheid. Voorzienigheid maakte dat een reeks gebeurtenissen plaatsvonden snel achter elkaar, die veroorzaakte dat ik de zwijntrog wilde verlaten en terug wou keren naar het huis van de Vader. Toen de tegenelkaar liggende tectonische platen in mijn verlangens botsten, was het mij gegunt korte momentopnames van mijn zondig karakter te herkennen, die ik niet kon verbergen. Met elke oogst die de verleider bij mij binnenhaalde, des te groter was de oproep van mijn Geliefde om mijn stappen om te keren naar de weg van verlossing en vrede te vinden van mijn eigen tirannie.

De quasi onschuldige verlangens voor acceptatie, verkregen door mijn eigen vaardigheid en inspanningen, toonde mijn realiteit dat:

Vanaf de voetzool tot het hoofd toe is er geen gezonde plek aan: wonden en striemen en gapende wonden, niet uitgedrukt, niet verbonden, en niet met olie verzacht. Jesaja 1:6.

Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, (11) er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt.

De deur

(12) Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn ze nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één. Romeinen 3:10-12.

Mijn Geliefde toonde zulke vaardigheden en wijsheid in hoe Hij mij behandelde, Hij kende de pijn die ik zou lijden, desondanks stond Hij me toe mijn eigen wegen te kiezen. Hij plaatste geen restricties en liep met me door de pijnlijke oogst dat ik bijeen vergaard had van de verleider. Elke keer voelde ik, Hij bekritiseerde me niet, Hij veroordeelde me niet en Hij toonde geen geïrriteerdheid. Hij vroeg me eenvoudig of ik iets beters wilde; Hij liet me er iets van Zijn liefde van proeven door naar de gunst van mijn hart te dingen. De deur stond nu voor mij compleet open. Ik herkende de ketenen om mijn polsen, voeten en mijn nek. Nu kon ik zien dat ik gebonden was voor een zekere vernietiging, doch hoop van mijn Geliefde straalde diep in mijn ziel.

De evangelist zei toen: “Waarom wil je niet sterven, aangezien dit leven gepaard gaat met zoveel slechtheid? De man antwoordde: Omdat ik vrees dat deze last dat op mijn rug is mij dieper zal laten zinken dan het graf en ik zal vallen in Tophet. Jesaja 30:33. En meneer, als ik niet gereed ben om naar de gevangenis te gaan, ben ik ook niet gereed voor het oordeel, en vandaar voor de executie; en de gedachten daaraan laat me scheien.”

De evangelist zei daarop: “Als dit uw gesteldheid is, waarom staat u stil?” Hij antwoordde: “Omdat ik niet weet waarheen te gaan.” Dan gaf hij hem een perkamentrol, en daarin stond geschreven: “Vlucht van de komende toorn.” Matth. 3:7.

De man leest het daarom en kijkt naar de evangelist heel zorgvuldig en zei: “Waarheen moet ik vluchten?” Dan zei de evangelist, (wijzend met zijn vinger over een zeer wijd veld): “Zie je ginds dat poortje?” Matth. 7:13-14. De man zei: “Nee.” Dan zei de ander: “Zie je ginds stralend licht?” Psalm 119:105; 2 Pet. 1:19. Hij zei: “Ik denk dat ik het zie.” Dan zei de evangelist: “Houdt dat licht in je oog, en ga daar recht naar toe, zo zul je de poort gaan zien, op welke, wanneer je erop klopt, zal het je vertellen wat je moet doen.” *Pilgrim's Progress Stage One.*

5. Het koperen altaar

Ik wist nu dat ik een Heiland nodig had. De turbulentie die in mijn ziel opkwam, deed me verlangen naar de oase van rust. Door zorgvuldig beheer had mijn geliefde me geholpen de stem van de verleider duidelijker te onderscheiden. Ik vluchtte nu uit de stad van vernietiging, maar wist niet zeker welke kant ik op moest. Mijn hart werd aangetrokken om naar Jezus te kijken. Voor het eerst in mijn leven voelde ik het verlangen om Hem echt te leren kennen. . Mij was geleerd dat Jezus een liefhebbende Verlosser is, gedurende de zeventien jaren van mijn leven, maar tot nu toe, kon ik niet het exacte onderscheid maken van wat ik verlost moest worden.

Jezus zei tegen [Thomas]: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij. Johannes 14:6.

Het koperen altaar

De weg naar vrijheid was door Christus, maar hoe? Op mijn twaalfde had ik Jezus als mijn Verlosser aanvaard, ik had beleden welke zonden ik begreep en ik geloofde dat Hij voor mij zou terugkomen. Toch ontbrak er iets. Omdat ik geen idee had van de diepte van mijn slavernij, had ik geen waardering voor de gave van mijn Heiland.

... maar aan wie weinig vergeven wordt, die heeft weinig lief.
Lukas 7:47.

Het boek "Schreden naar Christus" kwam in me op en ik dacht: "Dit is precies het boek dat ik nodig heb." Niet langer lezen met het doel religieuze ijver te tonen en niet langer proberen God te laten zien dat ik dankbaar was, begonnen de woorden die ik las tot mijn ziel door te dringen.

Beide, de natuur en de openbaring getuigen van de liefde Gods. Onze hemelse Vader is de Bron van alle leven, wijsheid en vreugde. Scheden naar Christus, blz. 9.

Door talloze herinneringstekens in de hemel en op aarde, trekt de Heere onze harten tot Zich. Door middel van de voorwerpen in de natuur zowel als door de tederste banden, welke het menselijke hart kent, heeft Hij Zich aan ons willen openbaren. Ibid., blz. 10.

De Zoon van God verliet de hemel, om de Vader te openbaren. "Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard." (Joh. 1:18) "Niemand kent de Vader dan de Zoon, en die het de Zoon wil openbaren." (Matth. 11:27). Ibid., blz. 10.

De woorden vonden een akkoord in mijn ziel. Ik kreeg een vleugje vreugde toen ik eraan dacht dat Jezus zou komen om de liefde van de Vader aan ons te openbaren. Toen begon het Hem te beschrijven.

Hij ging het land door en deed goed en geneesde allen die van de duivel bezeten waren. Er waren dorpen, waarin geen klaag tonen meer gehoord werden, want Hij was er door getrokken en had de zieken genezen. Zijn werk zette de stempel op Zijn Goddelijke zalving. Liefde,

Mijn Geliefde

genade en medelijden blonken in iedere daad uit; Zijn hart klopte van tedere medelijden voor de mensenkinderen. Hij nam de menselijke natuur aan, opdat Hij tot de behoeften van de mensen zou kunnen afdalen. De armste en de geringste was niet bevreesd om tot Hem te gaan. Zelfs de kinderen voelden zich tot Hem aangrokken. Zij zaten graag op Zijn knieën om op het nadenkende gelaat te kijken, dat van liefde straalde.

Jezus heeft geen enkel woord van waarheid teruggehouden, maar heeft het steeds in liefde gezegd. Hij handelde zeer voorzichtig en bejegende het volk met de grootste vriendelijkheid. Hij gedroeg zich nooit onbeleefd of was grof, sprak nooit onnodig een streng woord, of deed een teergevoelige ziel onnodig pijn. De menselijke zwakheid werd niet door Hem naar beneden gehaald. Hij sprak de waarheid, maar altijd in liefde. Huichelarij, ongeloof en onrechtvaardigheid werden door Hem berispt, doch Zijn aangrijpende bestraffingen werden steeds met een wenende stem uitgesproken. Hij weende over Jeruzalem, de door Hem beminde stad, die Hem, “de weg, de waarheid en het leven” weigerde aan te nemen. *Ibid.*, blz. 11.

Ik voelde mijn hart opengaan voor mijn geliefde. Hij was iemand die de menselijke zwakheid niet afkeurde, vol mededogen was en tact oefende. Kleine kinderen vonden het heerlijk om op Zijn knie te klimmen! Terwijl ik aan Hem dacht in vergelijking met mijzelf, voelde ik dat de duisternis van schaamte de stromen van licht probeerde te blokkeren die in mijn ziel kwamen. Hij is zo heilig, puur en rechtvaardig en ik ben zo onheilig, onzuiver en egoïstisch. “Het heeft geen zin,” fluistert de verleider. “Blijf lezen, Adrian,” antwoordt mijn geliefde.

Allen waren dierbaar in Zijn ogen. Hoewel Hij Zich altijd met een Gode betamelijke waardigheid gedroeg, zo legde Hij toch de grootste zorg aan de dag voor al de huisgenoten van God. In allen zag Hij gevallen zielen, tot wiens redding Hij gezonden was. Dat was het karakter dat Christus in Zijn leven geopenbaard heeft. Dit is ook Gods karakter. Het komt van het hart van de Vader, dat de stromen van goddelijke barmhartigheid geopenbaard in Christus, vloeiden naar de mensenkinderen. Jezus de

tedere, medelijdende Zaligmaker, was ook God “geopenbaard in het vlees” 1 Timotheüs 3:16. Ibid., blz. 11-12.

Was ik werkelijk in Zijn ogen zo waardevol? Zou het werkelijk zo zijn?

Zie niet op mij omdat ik donker ben, want de zon heeft mij beschenen. De zonen van mijn moeder ontstaken tegen mij in woede, zij maakten mij tot bewaakster van de wijngaarden. Mijn eigen wijngaard heb ik niet bewaakt. Hooglied 1:6.

De verleider moet het waargenomen hebben dat hoop in mijn hart rees. Als ik het zou wagen te geloven dat God mij liefheeft en Zijn Zoon heeft gezonden om mij te redden, dan zou zijn werk van vernietiging in mij zeer moeilijk worden. “Denk aan je zonden Adrian!”

Waarvoor was Christen achtergelaten om alleen te vallen in het moeras van moedeloosheid; maar desondanks poogde hij te worstelen naar die kant van het moeras dat het verst weg is van zijn eigen huis en dichtbij het poortje; wat hij ook deed, kon hij er niet uitkomen door de last op zijn rug; maar ik behield mijn droom, dat een man tot hem kwam, waarvan de naam Help was. *Pilgrim's Progress Stage One*.

“Blijf lezen Adrian.” wenkte mijn Geliefde.

“Ja, ik wil blijven lezen!”

Het was om ons te verlossen dat Jezus leefde en leed en stierf. Hij is de “Man van smarten” geworden, opdat wij een eindeloze vreugde mogen deelachtig zijn. God heeft Zijn geliefde Zoon, vol van genade en waarheid, de woningen van onbeschrijfelijke heerlijkheid doen verlaten om naar een wereld te gaan, die door de zonde bedorven is en waarop vloek en dood heersen. Hij heeft Hem toegestaan de boezem van Zijn liefde, alsmede de aanbidding van engelen te verlaten, om bespottung, verguizing, vijandschap, haat, vernedering en de kruisdood te ondergaan. “De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen.” Jesaja 53:5. Zie Hem daar in de woestijn, in

Mijn Geliefde

Gethsemané, of aan het kruis! De vlekkeloze Zoon van God heeft de last van de zonden op Zich genomen. Hij, Die één met God was, voelde in Zijn ziel, welk een verschrikkelijke scheiding de zonde tussen God en de mens maakt. Dit gevoel perste Hem de angstkreet van de lippen: “Mijn God, Mijn God! Waarom hebt U Mij verlaten? Mattheüs 27:46. De last van de zonde, het besef van haar verschrikkelijke afschuwelijkheid, de scheiding die dit teweegbracht tussen God en de ziel, braken het hart van Gods Zoon. Ibid., blz. 12.

Ik zat als aan de grond genageld. Met de woorden “Aanschouw Hem aan het kruis,” mijn gedachten stelden de scène voor. Daar op het kruis hing de Zoon van God, geslagen, gegeseld en gekneusd en waarom, for mij? Een grote strijd woede in mijn verstand.

“Ik ben dit soort liefde niet waard ...”

“Christus is gestorven voor jouw zonden, geloof het slechts ...”

Dan lees ik de woorden:

De vlekkeloze Zoon van God heeft de last van de zonden op Zich genomen. Hij, Die één met God was, voelde in Zijn ziel, welk een verschrikkelijke scheiding de zonde tussen God en de mens maakt. Dit gevoel perste Hem de angstkreet van de lippen: “Mijn God, Mijn God! Waarom hebt U Mij verlaten? Mattheüs 27:46. Ibid., blz. 12.

Ik kan niet verklaren hoe het allemaal gebeurde, maar ik was getroffen bij de gedachte dat Jezus had gehangen aan het kruis voor mijn zonden en dat het door mijn zonden en die van de hele wereld het was dat Jezus uitriep: “Mijn God, Mijn God, waarom heeft U Mij verlaten.” Op het moment ik de scène verbeeld, kijk ik in het gezicht van Jezus en Hij wendt Zich tot mij en kijkt me aan, zonder een spoor boosheid, frustratie of teleurstelling. Ik zag alleen liefde en acceptatie.

“Ik geloof. Heer ik vraag u om in mijn hart te komen en contrôle over mijn leven te nemen. Ik dank U dat U mij liefheeft en me red ...”

Het koperen altaar

Ik was volledig overtuigd dat de dood van Christus de eis van de wet bevredigde. God's genade vervulde mijn perceptie betreffende de gerechtigheid over zonden. In deze legering van geelkoper (messing) was mijn vergeving zeker.

Op dat moment kwam een gevoel van vrede over mijn ziel. Ik voelde de boeien rond mijn nek, voeten en polsen afvallen. Dan een stordvloed aan tranen vloede van mijn ziel. Ik knielde neer en huilde en huilde. Alles mijn schuld, mijn huichelarij, mijn tarding van de autoriteiten, mijn scherpe en snijdende woorden, mijn impulsieve gedachten waren allen vergeven. Ik proefde van de liefde van Jezus.

Zelfs nu als ik dit opschrijf en eraan terug denk, wordt mijn hart warm en mijn ogen worden vochtig. Ik kan het voor jou niet beschrijven hoe ik op dat moment ten opzichte van mijn Verlosser voelde. De verwijdering, o, die verwijdering! Hij accepteerde een verwijdering tussen Zijn Vader en mij. Dat raakte me diep in mijn hart. Als Hij gewillig was dit voor mij te doen, moet ik iets voor Hem waard zijn, en als God bereidt was Zijn Zoon op te offeren; ... ik maak even een onderbreking en laat de opkomende vloed aan dankbaarheid over mijn ziel spoelen. Indien God inderdaad bereidt was Zijn Zoon voor mij op te geven, dan geloof ik dat God van mij houdt.

Nu zag ik in mijn droom, dat de hoofdweg welke Christen moest gaan, hekken had aan beide zijden met een muur, en die muur de naam Verlossing had. Jesaja 26:1. Zover deze weg, daarvoor, belastte Christen zijn rennen, maar niet zonder grote moeilijkheden, door de last op zijn rug. Hij rende dus tot hij op een plaats kwam die iets stijgend was; en op die plaats stond een kruis en een kleine daaronder, in de grond was een graf. Ik zag dus in mijn droom, dat zodra Christen bij het kruis aankwam, zijn last losraakte van zijn schouders en van zijn rug viel en begon te tuimelen en zo verder ging totdat het bij de mond van het graf kwam, waar de last in viel en ik zag het niet meer. *Pilgrim's Progress* Stage Three.

Intermezzo I

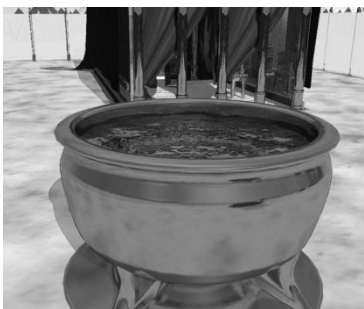
Als ik staar in de ogen van mijn Geliefde, verlies ik elk contact met mijn omgeving. Ik voel Zijn acceptatie; ik weet dat ik Zijn liefde heb. O, kind van Adam, waaraan dank ik dit voorrecht? Ik probeer mijn ogen af te wenden van Zijn aanblik in mijn ogen, maar Zijn liefdevolle blik verzekert me opnieuw, dit is echt! Het gebeurt werkelijk en wel bij mij! Hij houdt werkelijk van mij en het geeft de Vader blijdschap dat we samen zijn. Mijn hart trilt van vreugde, het zonlicht danst in mijn ziel, als de geur van verlossing iedere hoek van mijn onderkomen parfumeert.

Mijn Geliefde is machtig, Hij kent geen angst. Hij nam mijn zonden mee in het graf. Hij heeft de moed Zich te scheiden van Zijn Vaders intieme aanwezigheid. Dat is allemaal voor mij! O, meest nobele Prins, U heeft mijn hart veroverd. Ik kan Uw charmes niet weerstaan. Vergeven? Ja, ik geloof dat ik vergeven ben en al mijn zonden weggedaan zijn. Een gewaad van fijn linnen is mij gegeven, gewoven met het hemelse weefgetouw, zonder één draad van menselijke vinding.

Geliefde Vader, Uw Zoon is een gift boven ieder bevattingsvermogen, en nochtans, U gaf Hem vrijwillig. Ik begrijp waarom uw Zoon zo mooi is; alles komt van U. Ik begrijp niet waarom U dit zou doen, maar zoals een klein kind gil ik met vreugde "Abba, Abba." Ik ben niet verlaten, ik heb een Vader en Zijn Zoon is mijn Geliefde.

O, zoon van Adam, mijn hart stroomt snel van vreugde. Wie zou nu weten dat de verlossing zou komen aan mijn huis door het aanschouwen van de opgeheven Zoon? Mijn Geliefde is van mij en ik ben van Hem.

6. Het koperen wasvat

Mannen, heb uw eigen vrouw lief, zoals ook Christus de gemeente liefgehad heeft en zich voor haar heeft overgegeven, (26) opdat Hij haar zou heiligen, door haar te reinigen met het waterbad door het Woord. Efeze 5:25-26.

In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. (2) Dit was in het begin

bij God. Johannes 1:1-2.

De impact van wat Jezus voor mij had gedaan aan het kruis, veranderde elk aspect van mijn leven. Ik wilde altijd bij Hem zijn. Ik hield ervan om aan Hem te denken, Hem te kopiëren en alles in mijn leven onder Zijn heerschappij te brengen. Als ik mijn geest enkele uren in andere zaken liet verdiepen, begon ik het verlies van zijn aanwezigheid te voelen en keerden mijn gedachten terug naar Jezus. De sensatie om te weten dat mijn zonden waren vergeven, deed me weken zweven. Dat is de vreugde van eerste liefde.

Deze vreugde gaf me een compleet andere kijk op de Bijbel. Ik kon het niet naast me neer leggen. Ik kreeg snel een gigantische dorst om Jezus in de Bijbel te begrijpen. Er waren vele dingen te leren en af te leren. De

Mijn Geliefde

Geest van Christus begon me te overtuigen door wat ik las. Ik herkende verschillende dingen die moesten veranderen. Het Woord van God begon mijn verstand te reinigen en te vernieuwen. Vanaf dat moment werd het Woord een persoon, niet slechts een collectie geschriften. Nu was het Jezus Die direct tot me sprak, liefdevol en persoonlijk.

Wanneer ik keek in de spiegel van de wet, werd ik overtuigd dat verscheidene gewoontes dienden te veranderen. Ik kon niet langer meer verdragen films te bekijken waarin gevloekt werd, geweld werd gebruikt of immorele dingen gedaan werden. De Geest bewoog me bepaalde mensen te benaderen om vergeven te vragen voor mijn slecht gedrag. Bepaalde mensen hadden er moeite mee me te begrijpen waarom ik om vergeving vroeg voor mijn slecht gedrag, citerend dat iedereen van ons slechts menselijk zijn. Echter wanneer men kijkt in de ogen van mijn Geliefde door Zijn Woord, lijken deze acties vanzelfsprekend. Gerechtigheid en zonde worden zoals dag en nacht en mijn geweten werd teder, gefocust en attent.

Bepaalde aspecten van dit reinigingsproces waren vreugdevol en bevrijdend, terwijl bij andere gelegenheden was het snijden van het Woord in mijn ziel pijnlijk, confronterend en vernederend. Als ik terug kijk, zie ik de genade van mijn Geliefde door niet de veel karakterzwaktes en zondige gebruiken tegelijk mij voor te houden. Indien elke reinigingskracht van het Woord zou zijn losgelaten op één moment zou ik in wanhoop hebben opgegeven. Nu echter, bij iedere hindernis, draagt de liefde van Jezus mij.

Hoe graag zou ik willen u te kunnen melden “en zij leefden daarna voor eeuwig gelukkig”, maar de realiteit in deze wereld, de vleeselijke begeerten en de duivel veroorzaken dat deze uitkomst heel moeilijk bereikt kan worden. Door voor jaren naar de verleider's suggesties te hebben geluisterd en de cultivering van verlangen naar erkenning door prestaties, is mijn verstand gezet in een denkpatroon die absoluut tegengesteld is aan die van het koninkrijk van God. In de eerste paar maanden na de bekering, was de stem van de verleider gelijk gestemd met die van mijn Geliefde, echter hij was desondanks aanwezig. Woest

Het koperen wasvat

door mijn nieuw gevonden liefde voor Jezus, wacht hij zijn tijd af, wachtend voor het moment om weer binnen te komen om de contrôle over te kunnen nemen en het bewind in mijn hart opnieuw te bemachtigen.

De ingrijpende veranderingen in mijn leven en gewoontes trok ook commentaar en spot van sommigen van mijn vroegere metgezellen. De verleider wilde druk op me uitoefenen met hun commentaren. Ik was overwelmd met een gevoel van isolatie en ontmoediging. Ik herkende de verleider niet in deze tactieken. Ik wist hiervan nagenoeg niets en gaf hem daardoor het voordeel van de twijfel. Door de deur van zelfmedelijden, vond mijn tegenpartij een ingang in mijn ziel. Op hetzelfde moment waren een paar levensstijl veranderingen moeilijk te realiseren. Enkele zou ik vergeten en terug vallen in mijn oude gewoontes. Op andere momenten, gleed ik willens en wetens uit vertwijfeling terug in deze oude slechte gewoontes en liet de zwaarmoedigheid over me heen komen.

Ik had de heuvel van moeilijkheden bereikt. Het verlangen naar gemak, gebrek aan geduld en onwilligheid om zolang het nodig was in blijmoedigheid in isolatie te blijven gaf de verleider de toegang waarop hij gewacht had. Daar bovenop miste ik de benodigde kennis in het Woord en hoe ik verzoeken moest tegemoed treden die zichzelf verhogen tegen de kennis van God. De Geest van Christus drukte op mijn hart aan het Woord te gedenken.

Ik berg uw woord in mijn hart, opdat ik tegen U niet zondige.
Psalm 119:11 (NBG).

Ik leerde dat wanneer ik het Woord van God in geloof herhaalde dat het de argumenten, redeneringen en gevoelens kon vellen die de verleider op mijn ziel wou drukken.

Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart. Hebrëeën 4:12.

Mijn Geliefde

Indien mijn Geliefde mij eenvoudig had afgeschermd van alle suggesties van de verleider, had ik niet kunnen groeien in karakter. Ik moest de ware natuur en ernst van mijn gevallen toestand leren begrijpen. Door deze eerste conflicten met mijn vleselijke verlangens, begon ik de ontarding van mijn hart te herkennen.

Arglistig is het hart, boven alles, ja, ongeneeslijk is het, wie zal het kennen? Jeremia 17:9.

Het licht van het Woord verlicht mijn pad en maakte het me mogelijk te beginnen in te zien waar ik geweest was en waar bepaalde vernietigingen mijn lot zou zijn geweest als ik niet de oproep van mijn Geliefde had opgevolgd.

Mij was geleerd te worstelen in gebed. Soms als ik bad, voelde mijn hart als een steen en de hemelen waren als (geel)koper voor mijn hoofd. Hoe meer ik probeerde te bidden des te meer vertwijfeld werd ik. "Maak aanspraak op het Woord, Adrian," kwam de stem. "Geloof wat het Woord zegt. Wees niet ongelovig maar geloof."

Mijn Geliefde leerde mij de wetenschap van het wachten in het gat tussen het aanspraak erop maken en de belofte te ervaren. Op sommige momenten zwichte ik voor de frustratie en gaf op, dit gaf mijn Geliefde de mogelijkheid mij mijn wispelturig, zwak en ongeduldig hart te tonen. Op andere momenten zeurde en klaagde ik bij de Heere over de moeilijkheden en vergat op de beloften van God aanspraak te maken en ging ik weg met meer ontmoediging dan voordien. Dat waren zware tijden, maar door elk van deze tegenslagen bemoedigde mijn Geliefde mij en herinnerde me aan Zijn dood ten mijner behoefte en de belofte van eeuwige gemeenschap met Hem en Zijn Vader. Langzaam maar zeker, werd het Woord van God mijn zwaard, mijn geloof en schild.

Ik herinner me met genoeg de vreugde van deze eerste twee jaar van mijn weg met mijn Geliefde; Hij is zo een getrouwe Heiland, Leraar en Vriend. Mijn enige wens was gelijk aan Hem te zijn.

Na ongeveer twee jaar, drukte het woord van de Bijbel op mij hart:

Het koperen wasvat

En Petrus zei tegen hen: Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. Handelingen 2:38.

Alhoewel ik als kind veel geleerd had over Jezus, kende ik Hem niet en mijn doop waarbij ik Hem erkende betekende mij persoonlijk weinig, omdat ik zo weinig van mezelf wist en nagenoeg niets van mijn Geliefde. De doop is het overeenkomen van een relatie tussen twee mensen die elkaar zijn gaan liefhebben. Jezus heeft me altijd liefgehad, maar nu hield ik ook van Hem en deze vriendschap dient te worden verzegeld met een doop.

Toen ik in het water afdaalde bij de doop, was mijn hart geconcentreerd op Jezus. Hij was mijn vreugde en mijn lied en ik verheugde me dat ik in staat was mijn leven aan Hem over te geven en ik Hem mijn Heer mocht noemen. Het water waarin ik onderdompeld ben, symboliseert de wassing met het Woord dat in mijn leven plaats vond. Het werk dat begonnen was, hield de belofte in dat het ook voleindigd zou worden.

7. Meer verwarring

Hij is een dubbelhartig man, onstandvastig in al zijn wegen.
Jakobus 1:8.

Na meer dan een decennium sinds mijn eerste liefdes ervaring met Jezus, kwam ik in verwarring. Mijn christelijk leven werd een cirkelbaan; het voelde gelijk aan de kinderen van Israël die door de woestijn ronddoelde. Als iemand had gesuggereerd dat ik dubbelhartig was, zou ik me verschikkelijk beledigd gevoeld hebben. Ik hield heel veel van Jezus, omdat Hij voor mij aan het kruis was gestorven, ik wensde mijn Vader's geboden gewetensvol te gehoorzamen en bad om genade en kracht om te overwinnen. Ik had overwinningen, maar gleed ook constant weer uit.

Ik kreeg steeds meer kennis van de Bijbel en beleefde vreugde aan de mooie Sabbatvergaderingen met familie en vrienden. Toch miste er iets. Er was iets niet correct, maar ik wist niet wat het was. Op de meeste momenten realiseerde ik me ook niet dat ik iets miste.

Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere als in een spiegel aanschouwen, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt. 2 Korinthe 3:18.

Onbekend voor mezelf, de Jezus Die ik kende in deze jaren was een

Meer verwarring

combinatie van twee totaal verschillende werelden. Aan de ene kant, leerde ik de liefhebbende, zorgdragende en barmhartige Jezus, Die de fantastische liefde van Zijn Vader openbaarde. Ik aanschouwde de strijd die de Vader onderging om Zijn Zoon voor ons te geven. Ik mediteerde op het gebedsleven van Jezus en Zijn bemiddeling voor ons en dit raakte mijn ziel, smold mijn hart en gaf me inspiratie een christelijk leven te lijden. Daar was echter een aspect aan de persoon Jezus, waarvan ik aannam dat het bijbels was en dit vormde de basis voor al mijn inspanningen in het christelijke leven. Ik moet er wat tijd voor uit trekken om te beschrijven wat er in mijn gedachten om ging. Er waren verschillende factoren die me deden huilen:

Op mijn bed zocht ik in de nachten Hem Die ik innig liefheb. Ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet. Hooglied 3:1.

Al tijdens mijn kindheid en jeugd, de stem van de verzoeker suggereerde een beleid van zelfvertrouwen en hard werken om respect te verkrijgen. Mijn voorstelling van een goed persoon was gevormd door de lens van mijn gevallen natuur gecombineerd met Satan's suggesties dat eer verkregen werd door eerlijkheid, oprechtheid en betrouwbaarheid. Misschien herinner je dat ik geschreven heb dat de verleider dezelfde dingen voorsteld te doen die mijn Geliefde wenst, maar met een totaal ander doel.

Sinds de stem van de verleider wat luider is dan die van mijn Geliefde gedurende deze vormende jaren, was mijn concept van een model persoon één die correct handelde en een goed karakter toonde aan anderen. Deze voorstelling van een goed leven zou dan de bewondering winnen van anderen en me acceptatie verschaffen binnen mijn eigen sociale groep.

Ik realiseerde me weinig dat deze modelpersoon die ik in mijn verstand had ontwikkeld, wat in feite een idool of afgodsbeeld was, ik ongewild had vermengd met de persoon genaamd Jezus. Ik zag in Jezus iemand Die alle eigenschappen van een modelpersoon had, iemand Die door daden van vriendelijkheid en van gerechtigheid de bewondering en aanbidding

Mijn Geliefde

van miljoenen gewonnen had. Opnieuw verleidde de verzoeker mij om alles correct te doen voor de verkeerde motieven.

De ware moeilijkheid was dat deze echte Jezus van de Bijbel vermengd was met deze valse Jezus in mijn gedachten, zodat ik ze niet uit elkaar kon houden.

Zo kennen wij vanaf nu niemand naar het vlees; en al hebben wij Christus naar het vlees gekend, dan kennen wij Hem nu zo niet meer. 2 Korinthe 5:16.

Het kwam nooit in me op dat ik Jezus kon beschouwen vanuit een wereldse gezichtspunt. Wat deze hele ervaring veel moeilijker maakte is het feit dat het christendom binnen enkele honderd jaren na hun begin de zienswijze betreffende Jezus had geëvalueerd naar iemand die vereerd en gelieft werd voor Zijn macht, vaardigheden en talenten. Op dezelfde manier dat ik verleid was om een model persoon van Jezus te creëren, als iemand Die respect verdient omdat Hij goede daden doet, zo waren de christelijke leiders ook onderhevig aan dit proces. Deze nieuwe Jezus was onderdeel van een drie personen, één God en triniteit. De complexiteit van drie personen die bestaan in één Wezen God bracht mij ertoe de moeite op te geven om exact te begrijpen hoe Hun relatie tot elkaar nu eigenlijk was. Ik was ontmoedigd daar ik moest accepteren dat dit een mysterie was.

Als ik nauwkeurig de beschrijving van God lees van de meeste christelijke kerken, dan zul je zien dat de reden waarom God waardig is om aanbeden, vereerd en gedient te worden is omdat Hij onsterfelijk, almachtig en alwetend is. Dit was de god van mijn kindheid! Wanneer ik over deze god nadacht, scheen dat instinctief juist te zijn. Deze beschrijving stond mij toe mijn eigen modelpersoon te nemen, die ik als kind me ingebeeld had, en hem als mijn god op de troon te zetten.

Het kwam niet in mij op dat deze god die ik gezworen had te dienen, feitelijk een gecodificeerde uitdrukking was van mijn kindheidsambitie, om een goed persoon te zijn, waardig om geprezen en geëerd te worden en respect te ontvangen.

Meer verwarring

Zoals ik eerder zei, wat deze god zo moeilijk maakte te onderscheiden als vals is dat ik het vermengd had met elementen van de ware Bijbelse Jezus met deze god. Mijn doop twee jaar na mijn bekering, reflecteerde perfect deze vermenging van deze twee denkwijzen over God.

Mijn doopbelofte vroeg:

Geloof u in God de Vader, in Zijn Zoon Jezus Christus en in de Heilige Geest?

Maar de kerkelijke verklaring luidt:

Er is één God: Vader, Zoon en de Heilige Geest, een eenheid van drie voor eeuwig existierende Personen. God is onsterfelijk, almachtig, alwetend, boven alles en altijd aanwezig. Hij is oneindig en boven elk menselijk bevattingsvermogen

Veel mensen zullen deze twee verklaringen lezen en in het geheel geen verschil herkennen. Als jonge persoon zag ik zeer zeker geen verschil. Ik kon de termen Vader, Zoon en Heilige Geest herkennen. Deze termen verschijnen in de Bijbel en ik zag bewijs voor deze drie entiteiten aan het werk, daarom veronderstelde ik dat deze verklaring juist was.

Mijn doop belofte drukte eenvoudigweg uit dat het geloof in drie entiteiten waar de relatie tussen Vader en Zoon simpel was weergegeven als *Zijn*. Dit kleine woord *Zijn* houdt een wereld van verschil in. Het woord *Zijn* geeft een inhoudelijke betekenis tussen de woorden *Vader* en *Zoon* weer. Jezus was *Zijn* Zoon; de letterlijke Zoon van de Vader. Het cruciale punt hier is, dat het verbreken van deze relatie tussen Vader en *Zijn* Zoon dat mijn hart brak. Dit waren de woorden die me ontroerden.

De vlekkeloze Zoon van God heeft de zondenlast op Zich genomen. Hij, Die één met God was, voelde in Zijn ziel, hoe verschrikkelijk de scheiding was, die de zonde tussen God en de mens maakt. Dit gevoel perste Hem de angstkreet van de lippen: “Mijn God, Mijn God! Waarom hebt U Mij verlaten?”

Mijn Geliefde

Mattheüs 27:46. *Schreden naar Christus*, blz. 12.

In deze woorden onderscheidde ik de waarheid:

Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat **Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft**, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Johannes 3:16.

Hierin is de liefde van God aan ons geopenbaard, dat **God Zijn eniggeboren Zoon in de wereld gezonden heeft**, opdat wij zouden leven door Hem. (10) Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en Zijn Zoon zond als verzoening voor onze zonden. 1 Johannes 4:9-10.

In de twaalf jaar die volgde op mijn doop, begreep ik niet werkelijk dat de aard van deze relatie tussen de twee personen, Die Vader en Zoon genoemd worden, de sleutel was die mijn leven totaal veranderde. De liefde van God werd getoond in het geven van Zijn Zoon. Het was deze actie van de Vader om Zijn Zoon te geven, niet eenvoudig dat de Zoon Zichzelf gaf, niet eenvoudigweg dat de Zoon Zijn krachtige zelfopofferende karakter toonde, niet dat Jezus gewoon Zijn grote daden en gedragingen demonstreerde. De Vader stuurt Zijn Zoon wat Zijn karakter van liefde voor ons openbaard, en in het geven van Zijn Zoon zien we de attractieve, schitterende, tedere, moedige uitdrukking van het hart van God.

Zoals ik eerder al zei, realiseerde ik niet dat in het aanvaarden van deze drie personen in één God triniteit, ik werd in verwarring geleid over de aard van de relatie tussen de Vader en de Zoon. Dit probleem was samengesteld bij een andere suggestie, als ik werkelijk van Jezus hield, dan zou ik Hem verhogen tot hetzelfde niveau als de Vader. De manier waarop ik als kind geleerd had wat gelijkheid is, was door hoeveelheden te vergelijken. Ik zou de hoeveelheid limonade in mijn zuster's glas moeten controleren of er niet meer in zat dan in mijn glas. Ik klaagde luid en lang indien mijn zus vijf snoepjes kreeg en ik slechts vier. Zo kwam men erachter dat de zaken gelijk waren. Daarom bij de uitwerking hoe de Vader en de Zoon gelijk waren, moest men eenvoudig voor zorgen dat Zij beiden exact dezelfde kwaliteiten, intrinsieke macht,

Meer verwarring

kennis en oorsprong hadden. Indien de één iets had ontvangen van de ander, dan zou de kwaliteit verschillend zijn; het zou gelijk zijn dat de ene 100% limonade krijgt en de andere 50% limonade en 50% water.

Dit soort redenering vond plaats diep in de uithoeken van mijn verstand; het was natuurlijk, instinktief en daarvoor kennelijk logies. Ik had geen idee dat deze manier van denken over God feitelijk de betekenis van de woorden *Vader* en *Zoon* en Hun relatie met elkaar stal.

Als ik vanuit de Bijbel keek naar de Zoonschap van Jezus, zag ik iemand Die Zijn Vader onvoorwaardelijk vertrouwde en Zich compleet beruste in Zijn wil. Ik zag hoe Hij sliep in de boot tijdens een storm, Hij kon in kalmte oog in oog staan met een boze menigte, die Hem dood wilden maken, Hij kon 40 dagen wachten zonder eten, vertrouwende dat Zijn Vader Hem het nodige zou geven op het juiste moment. Als deze vertrouwensacties en onderwerping waren geplaatst in de zienswijze waar Jezus de tweede Persoon van de Godheid is, dezelfde macht bezit als Zijn Vader en op dezelfde manier als de Vader, dan raak ik in de war. Deze Persoon hoefde Zijn Vader voor niets dankbaar te zijn voor de macht die Hij bezat, veel eerder stond Hij schouder aan schouder met deze Persoon Die gelabeld was als "God de Vader"; macht voor macht, kennis voor kennis, leeftijd voor leeftijd, Zij waren gelijk. Zij hielden evenveel van Elkaar natuurlijk, want Zij zijn gelijk. Het tragische hiervan is voor mij dat in deze vermeende gelijkheid een corrosie element zit, die de betekenis van de woorden *Vader* en *Zoon* aantast, en welke op zijn beurt mijn eigen waarneming voor zonschap uitholt. Als Jezus niet werkelijk de Zoon was in Zijn wereld, dan was ik in de mijne evenmin. Hoe ik dat bedoel? Door aanschouwen worden wij veranderd. Als ik twijfelde dat Jezus werkelijk de Zoon is dat Hij geaccepteerd was door Zijn positie inplaats van Zijn zonschap, dan zou ik vatbaar worden om mijn eigen zonschap van God te betwijfelen en zal gaan zoeken naar acceptatie door mijn positie in de gemeente en mijn inspanningen daarvoor.

Dus aanbad ik een Jezus op aarde die onderdanig, vertrouwend en gehoorzaam was, en ik voegde dit samen met een visie op Jezus in de hemel die zelfredzaam was en Zijn eigen macht bezat zonder enige

Mijn Geliefde

erfenis van de Vader. Deze “hemelse Jezus” onthulde de methode om uit te voeren wat de “aardse Jezus” aan het doen was. Deze zelfredzame 'hemelse Jezus' zorgde ervoor dat ik probeerde de werken van de aardse Jezus na te bootsen door zijn hemelse zelfredzaamheid te kopiëren en na te bootsen. Zonder het te beseffen, richtte mijn vleselijke natuur figuurlijk een afgodische Jezus op in het hemelse Heiligdom, bewogen door dezelfde vleselijke impulsen die de Kleine Hoorn tegen de echte Christus in de hemel bewogen.

Laat ik enkele voorbeelden geven hoe dit in het ware leven werkt. Vaak wanneer ik naar een prediking luisterde, overtuigde mij mijn Geliefde, om deze woorden terharte te nemen. Op hetzelfde moment probeerde de verleider mij te laten concentreren op de spreker met het doel te zien hoe goed hij predikte. Als de preek goed was gepresenteerd, begon ik te dromen dat ik dit thema voor een volle zaal presenteerde en me hun reacties voorstelde. Wanneer de predikant het zwak presenteerde, vleidde de verleider dat ik dit beter kon presenteren. Wanneer ik zelf predikte en de mensen geraakt waren bij het thema, bemoedigde mijn Geliefde me te verblijden, maar de verleider bemoedigde me bij de mensen een compliment uit te lokken als de mensen de vergaderzaal verlieten.

Wanneer ik een Bijbelstudie bijwoonde, probeerde mijn Geliefde de woorden van de heilige schrift op mijn hart te drukken, terwijl de verleider me ertoe bracht ervoor te zorgen dat ik de Bijbelteksten op een goede manier wist te citeren en verscheidene versen citeerde om mijn autoriteit van het onderwerp aan te tonen. Wanneer ik deel nam aan een gebedskring, bemoedigde mijn Geliefde me om me te verheugen in het voorrecht deel te mogen hebben in de verbinding met de Vader door Jezus, de verleider gaf me de irritatie dat deze persoon naast mij veel te lang bad en niets zinvol had te zeggen. Mijn geweten zou dan terneergeslagen zijn en ik zou dan deze kleine conflictjes in mijn hoofd hebben tussen de twee beïnvloedingen en totaal de opmerkzaamheid verliezen waarvoor degenen om mij heen aan het bidden waren.

Meer verwarring

Ik las over Jezus die de hele nacht bad en in plaats van me te concentreren op hoeveel Hij van zijn Vader moet hebben gehouden, dacht ik meer aan het feit dat Hij de hele nacht in gebed doorbracht, en ik kreeg het idee om deze onderneming aan te gaan, maar toen overtuigde mijn geliefde dat dit verkeerd was. Zoals ik al zei, duurde dit conflict meer dan tien jaar. Toen mijn Heiland me het belang van eet- en levensstijlkwesities onthulde, verleidde de verleider me om me te concentreren op de juiste procedure voor dieet, kledingvoorschriften en amusement. Het veelbetekenende teken dat ik op de verkeerde stem reageerde, kwam toen ik anderen bekritiseerde vanwege onjuist gedrag. Correct christelijk gedrag werd eerder de wortel dan de vrucht van mijn ervaring. Het kwam omdat de god van mijn jeugd in mijn hart op de troon kwam te staan als de God van het universum.

Deze dagelijkse innerlijke conflicten veroorzaakte veel leed voor mijn ziel. Deze Jezus Die al deze wonderbaarlijke daden deed begon Zich verder en verder van mijn greep te bewegen. De vreugde van mijn eerste liefde was verdwenen. Voor niets zocht ik naar mijn Geliefde, maar ik kon Hem niet vinden. Mijn leven was gevuld met kerk werkzaamheden en studie, waardoor ik weinig tijd had voor bezinning en gemeenschap met mijn Heiland. Zelfs wanneer ik tijd had, voelde ik die innerlijke drang iets van de dag te maken en daden te doen die Jezus deed en de hulpzame zorgende persoon te zijn die Hij was. Niemand heeft er iets aan indien ik uren besteed met spreken en gedachten uitwisseling met Jezus alleen, tenzij natuurlijk, indien ik een publiek vond dat een dergelijke isolatie zou bewonderen.

Er was een constant conflict tussen wat ik wilde om een goed christen te zijn die God, Zijn Woord en degenen rond om mij liefheeft, of mijn verlangen de eer door het doen van deze dingen ervoor te verwerven. Ik wist dat het verlangen de eer ervoor te willen verwerven verkeerd was, maar ik stelde me voor dat dit het deel was van de christelijke ervaring bij onze strijd tegen de vleselijke lusten. Ik probeerde eerbetuigingen na een prediking af te wimpelen, maar ik was me bewust dat ik op mezelf geconcentreerd was wanneer ik zei: "Bedank niet mij,

Mijn Geliefde

bedank de Heere". Het was niet nodig "mij" te noemen en daarmee me te concentreren op mezelf. Ik kon eenvoudig zeggen "bedank de Heere" maar de "bedank niet mij" kwam van mijn geheime verlangen om bedankt en geprezen te worden voor het doen van een goede prediking.

Toen ik eenmaal een Adventistische predikant was geworden, kreeg ik dingen te zien die ik voordien nooit zou hebben gezien. Ik sloeg predikanten gade, die aan het touwtrekken waren naar de hoogste positie; ik zag veel van de interne strijdpunten waar ik privé mee worstelde, bepaalde predikanten openlijk aan het uitvechten waren. Omdat de strijd bij mij intern was, kon ik geschokken reageren op dit gedrag van deze predikanten, die door hun voorbeeld de kudde aan het misleiden waren.

Na een tijd predikant te zijn, ziende de stoelen dans en strategies geschaak in het kerkelijke politieke spel, denk ik dat ik een beetje gedesillusionneerd raakte, en dat was het moment waarop de verleider me aanmoedigde een ander pad te kiezen, toen degenen in autoriteit de aantrekkingskracht op mij verloren. Ik begon mij zelf onder te dompelen in documentaire films, sport en opnieuw afleidingsamusement. Ik zei tegen mezelf dat ik geen Farizeeër wil zijn en heb ook afleiding en recreatie nodig. Ik moest zeker rustig aan doen en ontspannen, maar niet door sport. Deze sporten bevestigt alleen opnieuw het geloof dat het verrichten van daden en het bereiken van prestaties het pad tot acceptatie, eer en respect is.

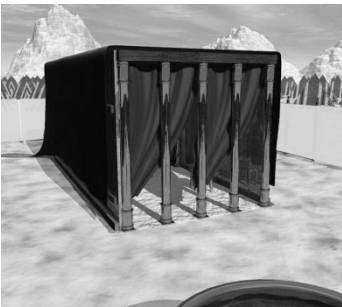
Het was in deze geestesgesteldheid dat ik mijn levenspad remde. Ik kon geen vooruitgang meer maken omdat mijn concept van God verward was met de afgoderij van mijn kindheid. Door deze afgoderij was het voor de verleider mogelijk me dingen te suggereren zonder dat ik het door had waar het vandaan kwam en waarom het zo gebeurde. Mijn permanente ontgoocheling veroorzaakte dat ik sliep op de heuvel genaamd *moeilijkheid* en mijn boekrol verloor waar mij toch duidelijk was geïnstrueerd het dicht bij mijn borst te houden, zoals John Bunyan het beschrijft in het boek *Pilgrim's Progress*.

Meer verwarring

Ik dacht: Laat ik toch opstaan en in de stad rondtrekken, door de straten en over de pleinen, Hem zoeken, Die ik innig liefheb. Ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet. (3) De wachters, die in de stad de ronde deden, vonden mij. Ik zei: Hebt u Hem gezien Die ik innig liefheb? Hooglied 3:2-3.

Deel 2. Het voorhof

8. De eerste sluier

De verleider had me bedrogen door een verwarde beeld van mijn geliefde. De combinatie van Christus die door zijn incarnatie aan de mens werd geopenbaard, werd samengesmolten met de “tweede persoon van de godheid” die uit eigen middelen macht, kracht en eer bezat. Deze persoon werd mij als gelijkwaardig voorgesteld

vanwege zijn macht in plaats van vanwege zijn erfenis als zoon. Dit was mij allemaal niet duidelijk; Ik leefde gewoon de voorspelbare resultaten van zo'n overtuiging na. resultaten uit van een dergelijk geloof.

Zoals al eerder weergegeven, was ik gedisilluseerd door een aantal gebeurtenissen bij mijn collega predikanten. Ik zag voorkeursbehandelingen, zaken die onder het tapijt geveegd werden en politieke manoeuvres op bestuursvergaderingen.

Zonder een hechte verbinding met mijn Geliefde, leek zonde niet zo zondig, mijn geweten was niet zo gevoelig en zelfmedelijden stond de verleider toe om een sterkere greep op mijn hart te hebben. Kleine overtredingen van genotzucht groeiden in grote. Als een religieuze leider was het externe zorgvuldig afgeschermd, maar in mijn privé momenten, nam ik het niet zo zwaar betreffende de groffe taal in de films die ik bekeek. Ik raakte meer geïnteresseerd in sporten waar respect door prestaties constant voor mij werd uitgewerkt.

De eerste sluier

In deze geestesgesteldheid, stapte ik over een persoonlijke grens die ik als onacceptabel achtte. Het was niet iets dat van buiten zichtbaar was, het speelde alleen in mijn hart, maar naar de normen van God's wet voelde ik me veroordeeld. Dit bracht me tot een beslissend moment in mijn leven. Gebaseerd op de principes van eer en respect bij hard werken, integriteit en discipline, beschouwde ik dat ik had gefaald. Het enige mogelijkheid die ik in eerste instantie zag, was om het achter me te laten en mijn voorgewendde christen zijn te vergeten met dergelijke hoge standaarden. Als dat wat ik preekte geen realiteit was in mijn leven, dan zou ik moeten stoppen dit nog te prediken. De Bijbel belooft overwinningen over zonden voor hen die Christus door geloof volgen tot in het allerheiligste van de tabernakel. Ik ervoer dergelijke overwinningen niet. Ik wist dat God zondaren vergaf, maar Hij belooft ook overwinningen in ons leven.

Elke mogelijkheid deze allerheiligste ervaring te beleven, bleken onmogelijk door mijn dubbele opvatting wie Jezus nu eigenlijk was. Ik had niet eens de allerheiligste ervaring beleefd door mijn verwarde ideeën. We zullen hierover later dieper ingaan, maar het is nu genoeg te zeggen dat ik berooft was van de mogelijkheid een permanente, tedere gemeenschap met Jezus te hebben, omdat ik onbewust conflicterende ideeën over Zijn Zoonschap erop na hield. Ik was me niet eens bewust dat het conflicterende ideeën waren. Ik ervoer alleen het conflict in mijn verstand bij het dagelijkse handelen in het leven.

Als ik het gewicht van de wet op me voelde en als ik mijn vooruitzicht overdacht, ontdekte ik dat door het aanbidden van een afgod in mijn verbeelding en de verbeelding van mijn geestelijke voorvaderen dat:

En het gebod, dat tot leven had moeten leiden, bleek voor mij de dood te betekenen. (11) Want de zonde heeft door het gebod een aanleiding gevonden en mij misleid en daardoor gedood. Romeinen 7:10-11.

De geboden die tot leven hadden moeten dienen, bleek voor mij de dood te betekenen, omdat mijn zondig verlangen erkenning te zoeken door mijn prestaties en daarmee een dergelijke god in mijn hart op de

Mijn Geliefde

troon plaatste. Ik voelde me schuldig voor God. Als ik aan schuld dacht, dacht ik automatisch aan de Vader, omdat mijn aardse vader God's vertegenwoordiger is om me te disciplineren. Wanneer ik dan mijn zonden onder ogen moest zien, moest ik de hemelse Vader onder ogen komen. Hoe kon Hij mij vergeven? Volgens de wet van gerespecteerde mensen, voelde ik me onwaardig vergeving te krijgen. Ik voelde me ook onwaardig omdat een deel van mij teleurgesteld was dat ik de reis niet kon verdergaan vleierijen te ontvangen en geprezen te worden voor mijn diensten voor God.

Toen ik worstelde en bad, kwam mijn Geliefde tot mij en herinnerde me dat de Vader me liefhad. Als ik ervoor koos vast te houden aan Zijn offer voor mijn zonden, dan was ik inderdaad werkelijk vergeven.

Als ik zocht door de verwarrende mist, zocht ik naar een zekerheid voor de liefde van de Vader. Het woord van God zegt: "geloof!" Nu daar was een struikelblok op mijn weg. De bijbelse Vader van Jezus was innig betrokken bij mijn leven, maar de Vader van de drie-eenheid voelt meer afstandelijk omdat Jezus daar al het feitelijke werk deed. De Vader zat slechts op Zijn troon en keurde het werk van Zijn Zoon goed en glimlachte erbij. De logica hiervan kende ik toen nog niet, maar in mijn verstand plaatste dat een kloof tussen mij en de Vader. Kon Hij me werkelijk vergeven?

Het Woord vertelde me: "Waarom klam je er niet aanvast, Adrian?" Desondanks ploeterde ik. Toen kwam het Woord tot mij:

tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade, waarmee Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde. Efeze 1:6.

Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Johannes 3:16.

Nu, omdat u kinderen bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! Galaten 4:6.

Nog een keer werd ik eraan herinnerd dat de scheiding van de Vader van Zijn Zoon is, wat de Vader Zijn gevoelens zijn voor ons. Alleen in het

De eerste sluier

besef dat God de Vader is van de Zoon kon ik Zijn liefde voor mij te beginnen waarderen. Indien Jezus niet de ware Zoon van God is, dat gaf God niet iets op dat werkelijk tot Hem behoorde; Hij sloeg dan “de Zoon” gade, Die Zijn overtuigingen volgde. We kunnen zeggen dat God Zijn relatie met de Zoon opgaf, maar het was niet een relatie die Hem toebehoorde, daarom was het niet overdraagbaar, wanneer ik lees: “God heeft de wereld zo zeer liefgehad”. Wanneer ik in die zin *God* lees, dacht ik gedeeltelijk aan de drie leden van de Godheid, die tot het besluit kwamen, dat Jezus zou komen en het op hetzelfde moment de Vader was Die Hem zond. Deze verwarring hield God's genade en vergeving op armlengte van mij vandaan. Ik stond als de uitgeputte pelgrim in de Pilgrim's Progress direct voor de twee grote leeuwen op zijn weg. Ik kon de zekerheid van de schuilplaats direct daarachter zien, maar eerst kwam de geloofstest.

Op het moment van crisis reikte ik naar mijn echte Vader en koos ervoor te geloven dat Hij me vergaf. Vreugde overspoelde mijn ziel toen ik me vastklampte aan de verzekering dat ik werd aanvaard in de Geliefde. Hij was inderdaad mijn geliefde.

Nauwelijks was ik hen voorbijgegaan of ik vond Hem Die ik innig liefheb. Ik greep Hem vast, liet Hem niet meer los, tot ik Hem gebracht had in het huis van mijn moeder, in de binnenkamer van haar die mij gebaar heeft. (5) Ik bezweer u, dochter van Jeruzalem, als bij de gazellen of bij de hinden op het veld, dat u de liefde niet opwekt of aanwakkert, voordat het haar behaagt. (6) Wie is zij die daar uit de woestijn komt, als zuilen van rook, in een wolk van mirre en wierook, van allerlei geurige kruiden van de koopman? Hooglied 3:4-6.

Alle vreugde van de eerste liefde kwam terug. Opnieuw parfumeerde de liefde van Christus iedere uithoek van mijn ziel. Ik was vergeven, tweemaal vergeven; eerst voor de zondigheid van mijn kindheid en jeugd en nu opnieuw voor mijn verafgoding in mijn jonge volwassenheidsjaren.

Kort na deze gebeurtenissen, verzekerde onze Vader dat ik tijd zou hebben om over Zijn Zoon grondig te studeren en begon te begrijpen

Mijn Geliefde

waarom ik al die jaren gedwaald had in een staat van verwarring. Ik werd behoorlijk ziek en moest stoppen met mijn werk als predikant. Wij verhuisden waar ik tijd zou hebben om te genezen, te studeren en te bidden.

Gedurende mijn herstelperiode, herinnerde ik me een lang gesprek die ik zeven jaar eerder had gehad. Een vriend probeerde me te overtuigen dat er een probleem was met de triniteitsleer en dat deze leer niet altijd een onderdeel van de Adventgemeente was. Ik was geschokken, ik wist hierover absoluut niets. De gevolgen die dit had op de kerk zijn te groot voor mijn verstand om te accepteren. Helaas keerde ik me van dit onderwerp af en koos een paar geïnspireerde uitspraken uit die mijn bestaande geloof leken te ondersteunen. Niets zou mijn Geliefde minder doen lijken dan Hij verdiende. Ik zou niet iemand toelaten de goddelijkheid van Jezus weg te nemen. Ik, samen met een aantal andere vrienden, beschouwden deze persoon als misleidend en de aandacht afleidde van het echte werk om zielen te redden. Dit voelde als het perfecte argument voor mij om in staat te zijn mijn getrouwheid tegenover God te demonstreren.

Nu, na zeven jaar, ging ik naar mijn vriend en vroeg om vergeving omdat ik geen Bereaanse bijbelstudent was en niet alles beproefde. Hij vergaf me vriendelijk en ik vroeg hem toen om wat materiaal om over het onderwerp te lezen. Terwijl ik las, voelde ik me aangetrokken tot de duidelijke uitspraken van de Schrift.

Want zoals de Vader het leven heeft in Zichzelf, zo heeft Hij ook de Zoon gegeven het leven te hebben in Zichzelf; Johannes 5:26.

En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt. Johannes 17:3.

Het begin van het Evangelie van Jezus Christus, de Zoon van God. Markus 1:1.

Simon Petrus antwoordde en zei: U bent de Christus, de Zoon van de levende God. Mattheüs 16:16.

Nadat God voorheen vele malen en op vele wijzen tot de vadersen

De eerste sluier

gesproken had door de profeten, heeft Hij in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon, (2) Die Hij Erfgenaam gemaakt heeft van alles, door Wie Hij ook de wereld gemaakt heeft. (3) Hij, Die de afstraling van Gods heerlijkheid is en de afdruk van Zijn zelfstandigheid, Die alle dingen draagt door Zijn krachtig woord, heeft, nadat Hij de reiniging van onze zonden door Zichzelf tot stand had gebracht, Zich gezet aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen. (4) Hij is zoveel meer geworden dan de engelen als de Naam die Hij als erfdeel ontvangen heeft, voortreffelijker is dan die van hen. Hebreeën 1:1-4.

Mijn Geliefde sprak tot mij door deze woorden. Als ik de Bijbel eenvoudig lees, het lijkt aan te geven dat Jezus inderdaad de Zoon van God is. Ik begon te zwichten voor de vreugde van deze gedachten toen de verleider zachtjes zei: "Hoe kon Jezus gelijk zijn aan de Vader, maar ook op een bepaald moment zijn voortgebracht? Adrian, dit doet afbreuk aan de goddelijkheid van Christus. Ben je zeker dat je alles op de lijn van iets wil brengen, waarvan je niet absoluut zeker kunt zijn?"

Ik stuurde een email naar een gerespecteerde geleerde over dit punt en hij gaf me wat overkomt als plausibele argumenten. Dit gecombineerd met de wens Jezus als volledig Goddelijk en gelijk met de Vader te zien, weerhield me ervan geheel de waarheid te accepteren dat Jezus de Zoon van God is. Ik kende de Bijbel goed genoeg om te weten dat hier twee kanten zaten aan dit verhaal. Ik besloot neutraal te staan betreffende dit punt, maar helaas klampte ik me vast aan de drie-enigheid.

Ik zou je willen zeggen dat de angst om veel vrienden te verliezen en mijn status in de kerk geen invloed hadden op mijn beslissing, maar dat kan ik niet zeggen. Sommige van mijn vrienden waren uit de kerk verwijderd omdat ze de Drie-eenheid hadden afgewezen, en ik wilde mezelf echt niet in dat soort situaties mengen. Ik accepteerde het argument tegen echt Zoonschap gezien de geleerde die ik had gemaild zonder er goed over na te denken. Mijn geleerde vriend had gesuggereerd dat aangezien het toekomstige werk van de komende Christus bij voorbaat zou kunnen worden gebruikt, de titel Zoon ook op deze manier zou kunnen worden gebruikt. Ja, de term Christus was

Mijn Geliefde

inderdaad een titel of ambt van het werk van Christus, want Hij was inderdaad het Lam dat geslacht was vanaf de grondlegging van de wereld en dat was de belofte van wat Hij zou komen doen. De term Christus was een ambt van de Zoon van God en kon daarom bij voorbaat worden gebruikt. De term Zoon was echter geen ambt, maar wie Hij feitelijk was in relatie tot de Vader. Het argument van mijn vriend had het woord Zoon van een wezen in een kantoor veranderd. Wat is het verschil? Het is het verschil tussen wie je bent en wat je doet. Het is bekend in een relationele context in plaats van een werk- of werkcontext. Is het verschil belangrijk? Zoals ik later ontdekte, was het het verschil tussen God aanbidden in plaats van Satan.

Mijn hart stond nu open voor meer kwesties met betrekking tot mijn geliefde. Toch stond ik nog steeds tussen twee meningen in. Mijn hart boog zich nu naar de waarheid dat Jezus inderdaad de Zoon van God was, maar er waren dingen die ik niet kon oplossen.

En Hij zei tegen hen: O onverstandigen en tragen van hart! Dat u niet gelooft al wat de profeten gesproken hebben! Lukas 24:25.

Mijn liefdevolle vader had medelijden met mij. Hij wist dat ik meer kracht, oogzalf en voorbede van mijn Geliefde nodig had om voorbereid te zijn om de hele waarheid onder ogen te zien. Al deze dingen waren te vinden in het Heilige. Het brood van de hemel, het licht van de wereld en de bemiddeling van Christus aan het altaar voor mij, zouden de antwoorden opleveren die ik nodig had om te kunnen overwegen mijn Geliefde volledig te omarmen.

9. Het licht van de wereld

niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben. Johannes 8:12.

Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad. Psalm 119:105.

In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. Johannes 1:4.

Jezus dan sprak opnieuw tot hen en zei: Ik ben het licht van de wereld; wie Mij volgt, zal beslist

Toen mijn verstand geopend was met de realiteit dat Jezus werkelijk een Zoon is, bestraalde dat verscheidene passages van de Bijbel plotseling met licht. Sinds Jezus de hoeksteen is, zijn al onze voorstellingen van de waarheid verbonden hoe we Hem zien. Indien de “Tweede Persoon van de drieëenheid” mijn zienswijze is van “de Zoon”, dan deed Hij grote dingen vanuit Zijn eigen capaciteit. Indien als de Zoon van de Vader, begon ik de Zoon te zien als Iemand Die alles wat Hij heeft of kan, heeft ontvangen, Die zegeningen ontvangt en is geliefd voor Wie Hij is inplaats van wat Hij doet. Deze inzichten waren voor mij niet duidelijk maar waren geopenbaard op een manier waarop ik de Bijbel lees en gerelateerd met degenen rond om me heen.

Mijn Geliefde

Zelfs hoewel ik niet alle antwoorden betreffende de triniteitsleer heb, de waarheid over de Zoonschap veranderde de hoeksteen van mijn geloof en begon deze nieuwe kostbare hoeksteen langzaam al mijn opvattingen daarmee in lijn te brengen. De geelkoperen elementen in mijn denken waren nu begonnen eruit gezuiverd te worden op het moment ik het voorhof verliet en het heilige betreedde.

En mij werd een meetlat gegeven, die op een staf leek. En de engel was erbij komen staan en zei: Sta op en meet de tempel van God, het altaar en hen die daarin aanbidden. (2) **Maar laat de buitenste voorhof van de tempel erbuiten en meet die niet,** Openbaring 11:1-2.

De woorden van de Heere zijn reine woorden, als zilver gelouterd in een aarden smeltkroes, gezuiverd zevenmaal. Psalm 12:7.

Een woord op het juiste moment gesproken, is als gouden appels in zilveren schalen. Spreuken 25:11.

De god die ik vanaf mijn jeugd op de troon had gestaan, stond voor een serieuze uitdaging. Hoewel ik Jezus nog steeds gedeeltelijk als almachtig beschouwde, uitsluitend uit zijn eigen middelen, stelde het concept van het ware Zoonschap me in staat om dit principe in mijn leven te kopiëren. Ik begon iemand na te volgen die ontvangt, iemand die gezegend is door zijn Vader, en dit begon alles te veranderen.

Toen ik op een sabbat door een prachtige landelijke omgeving in de buurt van mijn huis liep, begon ik na te denken over de geboorte van mijn zoon. Terwijl ik het moment van zijn geboorte opnieuw speelde, herinnerde ik me de gedachten die in mijn hart waren. Terwijl ik mijn zoon vasthield, had ik gebeden: "Heer, laat alsjeblieft niets tussen mij en mijn zoon komen, en ik bid dat hij me zou leren kennen voor wie ik ben." Nu ik openstond om Jezus als een echte Zoon te zien, was ik ook bereid om dit duidelijke antwoord te horen dat tot mij kwam van mijn hemelse Vader toen ik op die rustige sabbatdag wandelde.

"Dat is hoe ik voel voor jou"

Ik stond versteld. Door mijn verschuiving in begrip van wie Jezus was,

Het licht van de wereld

kon ik de echte kracht van deze verklaring inzien. God zei tegen mij dat Hij niet wilde dat er iets tussen Hem en mij zou komen, en Hij wilde gewoon dat ik Hem kende zoals Hij is. Nu ik zag dat Jezus een Zoon was, kon ik Hem echt kopiëren en geloven dat ik ook een zoon was in mijn eigen sfeer. Het Zoonschap van Jezus aan de Vader maakte mijn zoonschap aan de Vader zeker. Alleen door de Zoon van God kon ik dit gaan begrijpen.

... Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God. Johannes 20:17.

tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade, waarmee Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde. Efeze 1:6.

Ondanks dit nieuwe begrip voelde ik, toen ik zag wat onze hemelse Vader tegen me zei, een golf van weerstand over mijn ziel spoelen. De verleider herinnerde me aan mijn mislukkingen en de redenen waarom ik het zoonschap onwaardig was. Deze oorlog ging heen en weer in mijn gedachten over de vraag of ik aanspraak kon maken op de titel van zoonschap en dat de almachtige God van hemel en aarde wilde dat we dichtbij waren met niets tussen ons. Het leek een droom die te moeilijk was om te geloven. Mijn hemelse Vader sprak zachtjes tegen me: "Wil je echt mijn aanbod afwijzen?"

"Wat ben ik aan het doen?" Ik zei tegen mijzelf. 'Nee Heer, ik kies ervoor te geloven dat U van mij houdt als een zoon. Ik begrijp het niet echt, maar ik geloof. "

Het Zoonschap van Jezus werd de hoeksteen van mijn eigen zoonschap. Door Zijn Zoonschap te aanschouwen, kon ik het mijne claimen. Het licht dat in de verwekte Zoon was, overspoelde mijn ziel. Dit alles vond plaats in mij zonder enig begrip van hoe dit verband hield met de Drie-eenheid. Het was een geleidelijk proces van wederopbouw op de nieuwe hoeksteen.

Mijn nieuw besef van zoonschap bracht me ertoe een grotere bewustzijn van mijn afhankelijkheid van mijn Vader. Op een dag las ik:

Mijn Geliefde

Toen zei de slang tegen de vrouw: U zult zeker niet sterven. (5)
Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend
zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.
Genesis 3:4-5.

Het viel me plotseling op dat deze leugen een principe van zelfredzaamheid en onafhankelijkheid was. Snel achtereen drong het licht tot me door dat onafhankelijkheid betekent verlies van zegen, wat verlies van waarde en waarde betekent. Deze gedachten vormden het ontstaan van de Identity Wars-serie die ik kort daarna presenteerde. Dit werd vervolgens gevolgd door het boek Identity Wars.⁴ Hoewel ik me niet bewust was van hoe deze verschuiving in het denken plaatsvond, leidde de verschuiving in het begrip van Jezus als een echte Zoon tot een fundament van erfenis, wat leidde tot het principe van zegen, wat leidde tot het begrip van waarde door relatie in plaats van waarde door prestatie.

Ik herinner me de eerste keer dat het me raakte dat Satan zich waardeloos voelde vanwege deze leugen over zelfredzaamheid. Als alles wat we zijn en doen van God komt, zullen we alleen geluk, vreugde en vrede ervaren als we Degene erkennen die het heeft gegeven. De Zoon van God leeft en ademt dit perfect. Hij doet niets uit zichzelf, maar erkent de Vader als de grote bron van alles. Toch weigerde Satan te erkennen dat alles wat hij bezat, van God kwam door Christus. Dit ontnam hem de zegen van de Vader, die hem op zijn beurt de schepper van waardeloosheid maakte. Ik kon toen zien dat de zaden van deze waardeloosheid gehecht waren aan de leugen die Adam en Eva in de tuin kregen. Waardeloosheid werd verborgen in de leugen van zelfredzaamheid.

Aanzienlijken, hoelang zult u mijn eer te schande maken?
Hoelang zult u het **lege** liefhebben, de leugen zoeken? Psalm 4:3.

Door satans leugen in verband te brengen met het vinden van waarde door prestatie, werden lagen van misleiding weggenomen die de verleider op mij had geoefend. De behoefte om gewaardeerd te worden voor mijn inspanningen in de kerk, de behoefte om altijd bezig te zijn,

Het licht van de wereld

de kritiek van anderen op hun mislukkingen, begon allemaal te worden blootgesteld aan het licht dat waarde niet voortkomt uit wat we bereiken, maar aan Wie we toebehoren.

Door dezelfde leugen van deze slang begon ik duidelijker te zien dat het leven van boven wordt ontvangen. Ik had dit eerder in theorie geloofd, maar omdat de hoeksteen van mijn geloof werd begrepen als een persoon van totale zelfredzaamheid, waren mijn gedachten verward geraakt. Ik werd toen getroffen door deze bijbelpassages:

De God Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is, Deze, Die een Heere van de hemel en van de aarde is, woont niet in tempels die met handen gemaakt zijn. (25) Hij wordt ook door mensenhanden niet gediend alsof Hij iets nodig heeft, omdat Hij Zelf aan allen het leven, de adem en alle dingen geeft. Handelingen 17:24-25.

Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping. (16) Want door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen. (17) En Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem. Kolossenzen 1:15-17.

Hij geeft leven en adem aan alle mensen. Door Jezus bestaan of houden alle dingen samen. Deze gedachten barsten van nieuw licht in het gezicht van het echte Zoonschap van Jezus. Ik begreep niet hoe al deze dingen met elkaar verband hielden, maar de nieuwe opbouw van bijbelonderwijs kreeg vorm, alles in overeenstemming met de hoeksteen van zonschap.

Mijn geliefde werd veel aantrekkelijker toen het licht van Zijn Zoonschap de Schrift overspoelde. Binnen een paar korte jaren was mijn hele begrip van de grote controverse tussen Christus en Satan en het heilsplan radicaal veranderd. Toen het Licht van de Wereld mijn geest opende, was ik nu klaar voor een echt feest van het Woord.

10. Het levens brood

Het concept dat depressie en het gevoel van waardeloosheid die waren verbonden met de leugen van onafhankelijkheid begon een diepere betekenis aan de val van de mensen toe te voegen, het conflict tussen goed en kwaad en het hele proces van verlossing. Mijn ogen waren geopend betreffende de

werkelijkheid dat de val van de mensen in zonden in feite een val is in het gevoel van waardeloosheid en schande. Het is een staat waarin men met het feit leeft dat we dingen doen die God niet goedkeurt. In het centrum van deze ongelukkige staat is het verlangen om je vertrouwen te stellen in jezelf inplaats van op God; het is een verlangen om erkent te worden voor wat je doet inplaats de erkenning van Diegene Die je alles gaf.

Toen ik over deze zaken nadacht, de hele ervaring van Jezus Die Zijn Vaders stem hoort Die Hem verteld dat Hij Hem liefheeft en Hem als Zijn Zoon aanvaard, strak nu direct tot mij.

En zie, een stem uit de hemelen zie: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb! Mattheüs 3:17.

Bij mijn vorige aanbidding van de zelfredzame Jezus kon ik in deze tekst mijn Vader niet duidelijk tot mij horen spreken. Maar nu ik Jezus zag als werkelijk de Zoon van God, troffen deze woorden mijn hart als een balsem voor mijn ziel. In de armen van de verwekte Zoon, Hem aanschouwend; Hem lief te hebben en door Hem getransformeerd te worden, kon ik nu staan waar Jezus in mijn eigen sfeer stond en mijn hemelse Vader echt horen vertellen dat ik Zijn geliefde zoon was die Hem behaagt. Maar alleen door Christus, de Zoon van God, kon ik deze stem horen. Terwijl ik over deze dingen nadacht, werd ik naar deze uitspraak geleid die de sensatie die ik ervoer bevestigde.

De stem die tot Jezus sprak, zegt tot iedere gelovende ziel: Dit is mijn geliefd kind, in wie Ik mijn welbehagen heb. “Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen; (maar) wij weten dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen, want wij zullen Hem zien gelijk Hij is.” 1 Johannes 3:2. Onze Verlosser heeft de weg geopend, zodat de zondigste, de behoeftigste en de verdrukte toegang kunnen hebben tot de Vader. *Jezus – de wens der eeuwen*, blz. 83.3-4 (alinea 3 en 4 van blz. 83).

Hier, precies hier in Mattheüs 3:17, was het geheim van het verlangen van mijn hart, mijn verlangen om te weten dat ik geliefd ben bij de allerhoogste Schepper van het universum en dat ik Hem behaag. Door simpelweg de Zoon van God te aanschouwen in de omhelzing van Zijn Vader, kon ik door geloof mezelf in diezelfde omhelzing zien en diezelfde woorden horen die tot mij werden uitgebreid. Door een Zoon te aanschouwen die alles heeft geërfd zonder de Vader te hoeven bewijzen dat Hij waardig was, werd ik in staat gesteld om alle liefdevolle erfenis te aanvaarden die de Vader mij zo graag wilde schenken.

Ik wens het zeer dat ik de Zoonschap van Jezus in die periode van mijn leven volledig begrepen had. Onze Vader stond me toe het brood des levens te proeven en hoe smaakvol was het, echter de grip van de trinitarische tentakels was er de oorzaak van dat ik voor een tijdje heen en weer werd getrokken. Hierover staat meer in het volgende sectie van

Mijn Geliefde

dit boek, maar het is belangrijk te vermelden, alhoewel ik het aangename van de liefde dat is in de eniggeboren Zoon proefde, ik desondanks niet kon herkennen dat ik nog steeds behoorlijk verward was en had gebouwd op een dubbel denkplatform.

Maar ondanks dit, zou ik nu regelmatig periodes van pure vreugde hebben. Ik hield me vast aan de levendige realiteit dat de Vader in mij Zijn welbehagen had. Nu kon ik het zien; nu kon ik het opeisen. Wanneer ik trompelde en viel, kon ik in het woord van God kijken. Had de Vader nog steeds Zijn welgevallen in Zijn Zoon? Ja! Dan ben ook ik geaccepteerd in de Geliefde. Hij moet zeker in mij Zijn welbehagen hebben. De belofte voor eeuwig leven was niet op de basis van wat ik deed uit mijzelf, omdat hoe meer ik keek door de Bijbel naar een Jezus Die niet vertrouwde in Zichzelf, maar vertrouwde in de beloftes van Zijn Vader.

Met deze gedachten in mijn achterhoofd, lees ik het hele verhaal betreffende het conflict in de woestijn en de doop als een gevecht over de Zoonschap en hoe het is verkregen. Satan blijft op Jezus druk uitoefenen om Zijn Zoonschap te bewijzen door wonderen te verrichten of Zijn macht aan de wereld te tonen. Ik zag het conflict van Jezus met Satan als een strijd hoe het zoonschap moeten worden gedefiniëerd. Is het een eenvoudig vertrouwen in het Woord gesproken door de Vader of dat het bewezen moet worden door wat de Zoon doet?

Nog een keer, het gevecht van Christus in de woestijn waar ik over lees, is de hoeksteen van mijn eigen interne strijd. Welk rolmodel streef ik na om mijn zoonschap te behouden? Probeer ik grote dingen te doen of vertrouw ik op mijn Vader's Woord? Opnieuw de bevestiging kwam tot mij.

Velen menen dat deze strijd tussen Christus en Satan [in de woestijn] weinig uit te staan heeft met hun eigen leven en zij stellen er weinig belangstelling in. Maar deze strijd wordt herhaald op het gebied [/in het domein] van ieder menselijk hart. *Jezus – de wens der eeuwen*, blz. 86.

Het levens brood

Het beste deel van dit hele proces is dat inplaats van eenvoudig op Jezus te zien en proberen na te doen wat Hij deed, dat de wet van vererving betekent dat wat Hij deed een vrije gave aan mij is.

Laat iedereen die strijdt tegen de macht van de eetlust, zien op de Heiland in de woestijn der verzoeking. Zie Hem in zielsangst aan het kruis, terwijl Hij uitroept: “Mij dorst.” Hij heeft alles doorstaan zodat ook wij alles kunnen dragen. Zijn overwinning is de onze. *Jezus – de mens der eeuwen*, blz. 92.

Deze verlustiging in het Woord van God liet me bijna uitbarsten. Zulk een waardevolle openbaring! Zijn overwinning is voor mij, door geloof. Ik heb het vele malen daarvoor geprobeert, om me aan de waarheid te binden, maar de onafhankelijke Jezus die ik aanbad, spoelde me telkens weer van de Rots van de waarheid en niet realiserend dat het allemaal komt door vererving!

Door het zien dat het gevoel van waardeloosheid komt door een verlies van de zoonchap als de sleutel voor de val van de mens, zag ik nu het conflict van Jezus in de woestijn direct na zijn doop als de hoeksteen om de verloren gegane Zoonchap te heroveren. Hij weigert Zijn Zoonchap te baseren op niets anders dan het woord van Zijn Vader. “Er staat geschreven” waren de enige reacties Hij gaf, Hij reageerde nooit op de twijfels of Hij werkelijk de Zoon van God was of had de behoefde Zichzelf te bewijzen als de Zoon van God door Zijn wonderen en macht.

Door dit nieuwe inzicht hoe Jezus onze identiteit als zonen en dochters van God terugbrengt, kon ik nu dit element terug te zien in de boodschap van Elia.

Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de dag van de Heere komt, die grote en ontzagwekkende dag. (6) Hij zal het hart van de vaders tot de kinderen terugbrengen, en het hart van de kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet zal komen en de aarde met de ban zal slaan. Maleachi 4:5-6.

In het hart (de kern) van de Elia boodschap is een terugkeer van het hart van de kinderen tot de vaders en van de vaders tot de kinderen. Dit leid

Mijn Geliefde

mij tot de tekst:

Kleinkinderen zijn de kroon van de ouderen, en het sieraad van kinderen zijn hun vaders. Spreuken 17:6.

En alle glorie is gerealiseerd met een waardesysteem dat aangeeft:

Zo zegt de Heere: Laat een wijze zich niet beoemen op zijn wijsheid, laat de held zich niet beroemen op zijn sterkte, laat een rijke zich niet beroemen op zijn rijkdom. (24) Maar laat wie zich beroemt, zich daarop beroemen dat hij begrijpt en Mij kent dat Ik de Heere ben, Die goedertierenheid bewijs, recht en gerechtigheid op de aarde doe, want in die dingen vind Ik vreugde, spreekt de Heere. Jeremia 9:23-24.

Als een ware zoon van God hoefde ik niet de wijsheid, macht en rijkdom te verheerlijken; ik diende me alleen te verheugen mijn Vader te kennen door Christus. Ik herinner me dat ik deze principes aan een audiëntie in Sydney presenteerde en de vreugde zag oplichten in de gezichten van de mensen als sommigen een glimp van het koninkrijk van de Vader begonnen op te vangen.

De volgende morgen vroeg, werd ik wakker van het geluid van zingen. Ik hoorde in mijn gedachten het beroemde lied van Charles Wesley:

Orginele tekst:

And can it be that I should gain
an interest in the Savior's blood?
Died He for me, who caused His pain-
for me, who Him to death pursued?
Amazing love! How can it be,
that Thou, my God, shouldst die for me?
Amazing love! How can it be,
that Thou, my God, shouldst die for me?

Het levens brood

Vertaling in Nederlands:

En kan het zijn dat ik een aandeel
zou verwerven in het bloed van de Heiland?
Stierf Hij voor mij, die Hem de pijn toebracht
voor mij, die Hem de dood injoeg?
Verbazingwekkende liefde! Hoe kan dit nu
dat U, mijn God, zou sterven voor mij?
Verbazingwekkende liefde! Hoe kan dit nu
dat U, mijn God, zou sterven voor mij?

Als ik peinzde over deze woorden en dacht aan de zekerheid van mijn
zoonschap bij de Vader door Christus en dat mijn Vader in de hemel
inderdaad mijn heerlijkheid was, voelde ik een overweldigend gevoel van
liefde, blijdschap en vrede over me heen golven. Dat gevoel van liefde
die ik voelde was zo groot dat ik niet kon spreken toen de vreugdetranen
over mijn wangen stroomde. Ik kan niet werkelijk de volledige ervaring
beschrijven.

Ik kwam tot de diepe overtuiging dat ik dit met anderen moest delen. Ik
bad voor sterkte om deze waardevolle boodschap te delen, wat het
betekent om een zoon van God te zijn door Christus. Als ik daar zat en
alle aspecten herinnerde van de boodschap die ik geleerd had in een
dergelijk korte periode en welk een zegen het mij in mijn leven gebracht
had, vereerde ik de Vader en onze Heer Jezus Christus voor zoiets
heerlijks. Al deze schitterende kennis kwam aan het licht door de
Persoon van de Zoon van God.

Vanuit dit punt verlangde ik begerig om verder te gaan en de blijdschap
die ik gevonden had te delen. Maar zelfs in deze aandrang waren er
bepaalde dingen, die ik nog moest leren, dingen die me in staat zouden
stellen om werkelijk de allerheiligste ervaring binnen te gaan.

Intermezzo II

In de stilte van de ochtendgloren, wacht ik voor Hem. Mijn Geliefde beweegt Zich snel over de bergen, het kronkelige pad maakt Hij recht. Ons samen zijn is aangenaam. Hij fluistert tot mij vanuit Zijn geërfde schatten; Zijn woorden vallen als honing op mijn lippen. Hoe heerlijk zijn Zijn woorden voor mijn smaak.

Zoals een diepe bron, brengt mijn Geliefde een kristallen stroom van levend water voort voor mijn ziel. Het verheugt me dit levende water te proeven en desondanks zijn er dingen die mij doen piekeren. Mijn dierbare Geliefde, vergeef mijn traag hart waardoor ik iedere druppel kennis die U mij geeft kan opvangen. Alstublieft laat mij mijn adem opvangen en neem tijd om over deze heerlijkheden eens te worden.

Als zij mijn Geliefde slechts kenden, als mijn landgenoten U werkelijk zouden kennen, dan zouden zij begrijpen waarom ik U zozeer liefheb; waarom de omgang met U zo behaaglijk is. Ik stort mijn hart uit in dankbaarheid omdat U mij de weg getoond heeft tot de Vader door Uw Zoonschap. Ik voel de liefde van de Vader voor U in mijn hart, ik heb het bewijs dat ik een medeërfgenaar met U, mijn Geliefde, ben. In alle opzichten bent U verrukkelijk.

Wilt U, mijn Geliefde, mij nemen naar het allerheiligste? Ik heb verlangen daar binnen te mogen gaan, maar struikelde en viel met beschamende tranen. Gelijk als zoon van de eerste Adam, ben ik blind om de ingang te vinden. Zult U mij nemen, mijn Geliefde? Zult U mij naar de geheime plaats van het allerheiligste nemen? Ik weet dat ik onwaardig ben, maar ik vertrouw in U, mijn Liefste, want U bent de weg tot het leven.

[zij:] Ik stond op om mijn Liefste open te doen, en mijn handen dropen van mirre en mijn vingers van vloeiende mirre over de handgreep van de grendel. (6) Ik deed mijn Liefste open, maar mijn Liefste was weg. Hij was weggegaan. Ik was buiten mijzelf, toen Hij sprak! Ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet. Ik riep Hem, maar Hij antwoordde mij niet. Hooglied 5:5-6.

Deel 3. Op twee gedachten hinken

11. De strijd tussen het vlees en de geest

Het was zo frustrerend! Al deze geweldige kennis over mijn Geliefde en toch hoe gemakkelijk ik in de luren gelegd kon worden door de verleider door verschillende middelen. De verleider heeft voordeel getrokken van mijn kindheid en jeugd en stampte in mijn ziel de liefde voor gemakzucht, vermaak en eetlust. Hij had me getraind in de geest van onafhankelijkheid door omgeving, opleiding en liefde voor competitieve sporten.

Toen mijn Geliefde mij meer van Zichzelf begon te tonen en ik dieper verliefd werd op Hem, probeerde mijn vorige geliefde zijn voeten aan de grond houden die hij in mij nog bezat en probeerde terrein terug te winnen dat hij verloren had. Alhoewel ik Jezus zeer liefhad, was ik onbewust hoeveel van mijn vleselijke natuur nog steeds naar de heerschappij streefde. Het ergste deel van de gevallen natuur is de goed berekende valstrik door logica te combineren met valsheid om ware motieven en verlangens te verbergen.

Wie zou al zijn afdwalingen opmerken? Reinig mij van verborgen afdwalingen. Psalm 19:13.

Arglistig is het hart, boven alles, ja, ongeneeslijk is het, wie zal het kennen? (10) Ik de Heere, doorgrond het hart, beproef de nieren, en dat om ieder te geven overeenkomstig zijn wegen, overeenkomstig de vrucht van zijn daden. Jeremia 17:9-10.

Tijdens mijn verlustigingstijd op het Woord in het heilige, kwam ik tegenover verscheidene verzoeken te staan uit mijn vroegere leven. Bij tijd en wijlen voelde ik me sterk aangetrokken tot het bekijken van

Mijn Geliefde

verscheidene vormen van vermaak op televisie. Vaak gaf ik toe en keek, maar vond in het geheel geen bevrediging binnen een korte periode van kijken. Ik voelde me in de val gelopen maar begreep niet waarom. Ik bad voor de overwinning, maar het verlangen kwam terug. In mijn jongere jaren was ik gemotiveerd om rechtvaardig over te komen, netzo als velen onder mijn leeftijdsgenoten. Dit maakte het voor mij mogelijk over te komen alsof ik overwinningen behaalde over verscheidene verzoeken, maar het was een illusie en de verleider wist dat.

veel overwinningen waren zo moeilijk te behalen in mijn leven. Ik stond voor de allerheiligste en wilde naar binnen gaan, maar er was iets dat mijn pad blokkeerde en ik begreep niet wat het was. Mijn studie van Daniël en Openbaring overtuigde me dat het werk van voorspraak spoedig zou eindigen en alleen diegenen die hun gewaden wit gemaakt hadden in de gerechtigheid van Jezus de stad zouden betreden. Ik zag verscheidene van mijn leeftijdsgenoten die hun inspanningen opgaven om de allerheiligste te betreden, en zij dachten dat vanwege de grote liefde van Jezus voor zondaren, dat Hij hen zou vergeven en hun zonden zou afdekken tot en met Zijn tweede komst. De leer betreffende de overwinning over zonden werd één van de christelijke leerstellingen die langzaam veranderde, waarbij het als onmogelijk werd gezien dat de wet van God volledig kon worden gehouden.

Wat ik lees in de Heilige Schrift weerspreekt wat velen van mijn leeftijdsgenoten zeggen, doch mijn ervaring leek het te bevestigen dat zij gelijk hadden. Hoe kon ik zeggen te geloven in de overwinning over zonden, wanneer ik zelf een dergelijke inconsequente ervaring had? Welk recht had ik om hoop op de overwinning in het leven aan te bieden, terwijl ik zelf niet in staat was dit te ervaren?

Wanneer ik zou vallen voor de verlijding, wist ik dat onze Vader mij liefhad en dat ik door Christus vergeving zou ontvangen, maar Ik wilde met mijn Verlosser rond om de klok wandelen en Hem niet verwonden met mijn achteloze woorden en ondoordachte acties die meestal zelfzuchtig waren. Ja, God vergeeft, maar zonden veroorzaken nog steeds pijn in onze relaties. De Bijbel belooft me dat ik ermee zou

De strijd tussen het vlees en de geest

kunnen stoppen degenen rond om mij heen te kwetsen, maar ik faalde zo vaak.

Aan Hem nu Die bij machte is u voor struikelen te bewaren, en u smetteloos te stellen voor Zijn heerlijkheid, in grote vreugde, Judas 24.

Welnu, omdat Christus voor ons in het vlees geleden heeft, moet ook u zich wapenen met dezelfde gedachte, wie in het vlees geleden heeft, is opgehouden met het dienen van de zonde, 1 Petrus 4:1.

Ieder die in Hem blijft, zondigt niet; ieder die zondigt, heeft Hem niet gezien en heeft Hem niet gekend. (7) Lieve kinderen, laat niemand u misleiden. Wie de rechtvaardigheid doet, is rechtvaardig, zoals Hij rechtvaardig is. 1 Johannes 3:6-7.

Hierin is de liefde bij ons volmaakt geworden, opdat wij vrijmoedigheid mogen hebben op de dag van het oordeel. Want zoals Hij is, zijn ook wij in deze wereld. 1 Johannes 4:17.

Hier zien we de volharding van de heiligen. Hier komen openbaar die de geboden van God en het geloof *van Jezus* in acht nemen. Openbaring 14:12.

Mijn wijze en liefdevolle Heiland liet me de natuurlijke gevolgen ervaren van het verkeerde begrip van Hem waaraan ik me nog steeds vastklampte. Deze periodes van conflict, verleiding en afgoderij versterkten mijn zoektocht naar de ontbrekende stukken. Elke keer dat ik voor mijn Vader knielde en Hem smeekte om wijsheid en begrip via Jezus, hoe dichter ik bij het licht werd gebracht.

Je zou je kunnen voorstellen dat mijn kennis van Jezus als de Verlosser voor de zonden van de wereld voldoende zou zijn geweest en dat ik me geen zorgen had moeten maken over andere dingen. Het punt is dat er nog elke dag verleiding kwam, en uitingen van vleeselijke aard deden mensen nog steeds pijn. Het feit was dat mijn kennis van Jezus nog steeds wazig was. De stem van mijn geliefde en de stem van de verleider kwamen op bepaalde plaatsen nog steeds in mijn gedachten samen.

Bij mijn inspanningen om mijn Verlosser te eren en Hem te verheffen,

Mijn Geliefde

nam ik ongewild in deze verering aspecten mee op, die niet waren geopenbaard in de Heilige Schrift. Ik nam onbedoelt Christus in een hoge onafhankelijke context waar. Deze extra dingen kwamen van mijn geestelijke voorvaders en had ook een natuurlijke resonantie in mijzelf. De smaak van onafhankelijkheid waarop ik verliefd was geworden als kind en gestimuleerd was door de verleider, waren in het hart van de persoon Jezus inbegrepen, Die ik beweerde te aanbidden.

Mijn enige kennis van Jezus was tot mij gekomen door wat ik als kind had geleerd door mijn familie en mijn kerk. Ik heb geleerd dat Jezus God is, en de Vader God is, en de Geest God. Ik heb geleerd dat ze allemaal goddelijk waren en daarom gelijk. Mijn context voor deze gelijkheid leek natuurlijk die van zelfredzaamheid als gevolg van inherente macht, bekwaamheid en kennis. Ik heb me daarom nooit afgevraagd hoe Vader, Zoon en Geest gelijk waren. Ik nam aan dat dit betekende dat ze allemaal dezelfde macht en positie hadden. Dit is wat gelijk betekent in de wereld, en dus dacht ik dat dit het geval was bij God. Het drong nooit tot me door dat als God drie personen was die allemaal gelijk in macht waren, de betekenis van de woorden zelf zou veranderen. Vooral de woorden Vader en Zoon zouden niet meer betekenen wat ze zeiden. Als vader en zoon gelijk zouden zijn in macht, leeftijd en positie, dan zou het voor de tweede persoon onmogelijk zijn om van de eerste persoon te komen, omdat dat de tweede persoon afhankelijk of ondergeschikt zou maken aan de eerste.

De leugen van de slang aan Eva verklaart dat wij onafhankelijke wezens zijn; het is in de natuur van ons wezen erin geprint en wordt van de ene generatie verdergegeven aan de volgende. De stem van de verleider prepareert deze geest van onafhankelijkheid in mij door mijn familie, opleiding en maatschappelijke ervaringen. Wanneer de persoon Jezus aan mij gepresenteerd was, als één die onafhankelijk is en desalniettemin demonstreerd Hij onderwerping en gehoorzaamheid slechts voor ons voordeel, viel ik ervoor. Mijn beeld van de goddelijkheid als de meest machtige, meest majestieuze en meest onafhankelijke wezen, past perfect in de leer van de triniteit dat drie machtige wezens

De strijd tussen het vlees en de geest

gepresenteerd als een eenheid van één coöperatieve goddelijke familie.

Ik kon niet zien dat door een slim gelegd plot, de echte God en Zijn Zoon vermengt waren met een valse god dat appeleert aan mijn vleselijke natuur. Bij tijden zou ik me concentreren op de Vader en Zoon relatie en daarna getrokken worden. Later zou ik weer terugvallen in de aspect van macht en onafhankelijkheid, en dit zou ertoe leiden om weer precies dezelfde te zijn.

Deze geest van onafhankelijkheid raakte een akkoord bij vele sporten en films. Wanneer ik een olympisch kampioen die zijn moed, vaardigheden en behendigheid om de gouden medaille te winnen zou bekijken, was ik hiertoe aangetrokken omdat een onderdeel van de god die ik vereerde macht, moed en vaardigheden in een vertoon van onafhankelijkheid openbaard. Wanneer ik een team bekeek, die met mannelijke kracht een weg baande door een muur van andere mannen om de bal op de lijn te plaatsen, voelde ik de kracht en bewonderde het getoonde. Het raakte zeer nauwkeurig een akkoord in mijn vlees. Deze geest is echter in conflict met de zachtmoedige en nederige Jezus Die altijd die dingen deed die Zijn Vader behaagde. Hij deed niets uit Zichzelf, maar vertrouwde alle dingen toe in de handen van Zijn Vader. Deze geest was niet de natuurlijke voor mij, maar door de ontmoetingen met mijn Geliefde starte ik deze Geest te ondervinden en te waarderen. Deze contrasterende geesten veroorzaakte in mij een geweldig conflict.

Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen. Galaten 5:17.

Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood? (25) Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere. (26) Zo dien ik dan zelf wel met het verstand de wet van God, maar met het vlees de wet van de zonde. Romeinen 7:24-26.

De strijd in mijn hart was tussen twee totaal verschillende inzichten van Jezus Die ik liefhad. Mijn kindheidsliefde was fundamenteel een projectie van mijzelf als een onafhankelijke, krachtige persoon die de bewondering en respect won van mijn omgeving. De tweede persoon

Mijn Geliefde

was een zachtmoedige en nederige Jezus, Die Zijn Vader liefhad en alles dat Hij bezat erop vertrouwde dat het van Hem kwam. Zonder enige afweging van Zijn vaardigheden, talenten of capaciteiten, was deze Verlosser gezegend en geliefd bij Zijn Vader, eenvoudig omdat Hij van Hem kwam.

Ik zat vast in deze strijd tussen deze twee inzichten van Christus, omdat de zorgvuldig uitgedrukte formule van de triniteit het heel moeilijk voor mij maakte ze van elkaar te onderscheiden. Er waren een aantal culturele elementen dat het moeilijk maakte het verschil te onderscheiden. Het zijn deze kwesties die we nu nader gaan bekijken.

12. Het drama van de getransformeerde identiteit

Kersttijd was voor mij als kind een fascinerende tijd. Ik herinner me een persoon die als kerstman verkleed was en cadeautjes gaf aan kinderen in het winkelcentrum waar we onze boodschappen deden. Ik herinner ook het verhaal van de baby Jezus in de kribbe getrouw

gespeeld met levendige kleuren door een sabbatschoolklas.

Toen ik ouder werd, zag ik filmsterren gekostumeerd en spelend de rol van een westerlijke of geurbaniseerde held die de mensheid red of misstanden heldhaftig aanpakt. Mijn kindheid en jeugd was doortrokken met drama. Het hele idee dat een persoon de identiteit van een andere persoon aanneemt met het doel een moreel punt weer te geven werd een deel van de structuur van mijn leven. Na honderde uren kijken naar mensen die de identiteit van andere mensen hebben aangenomen om een verhaal te vertellen of een betekenis, was ik gehersenspoeld met het denkbeeld dat dit de manier is dat de universum functioneert. Dit was me niet geleerd, maar ik ving het op door de cultuur waarin ik leefde.

Mijn Geliefde

Deze gewoonte mensen te bekijken die andere identiteiten aannemen werd een venster waardoor ik kon ontsnappen in een gefantaseerde machtiger bestaan dan dat ik thans heb. Films bekijken werd een verslaving, waarbij ik mezelf kon verplaatsen in een andere identiteit fantaserend dat ik de respect en aandacht kreeg die ik wenste.

Toen mijn kindheid overging in mijn jeugd en mijn kinderlijke ambities moeilijker te realiseren werden, werd het venster in een andere identiteit belangrijker in het onderhouden van de zelfredzaamheid en onafhankelijkheid. Het geheim was mijn identiteit samen te smelten met de persoon die ik wilde evenaren. Door het trainen van mijn kindheids eerste liefde, komt het venster naar macht door de overgave van mijn identiteit. Ik realiseerde me niet dat dit proces mijn identiteit zou kosten, omdat het enige dat nog telde was macht. Het gebruik van drama en films vormt de kern van de verleider's methodes om me verslaaft te houden in de leugen van onafhankelijkheid. Het verblinde mij totaal voor de verafgoding van de drieëenheid.

De drieëenheid is de perfecte uitdrukking van een aangenomen identiteit voor een moreel doel; drie personen de rollen van Vader, Zoon en Heilige Geest aangenomen hebben met als doel om een hoge morele uiteenzetting over verlossing te maken. Dit paste perfect met mijn training door drama. Voor de zoveelste keer, dit verhaal herhaalde zich bij mij, omdat het zo natuurlijk aanvoelde als ademen.

Juist als ik nooit zag dat een aangenomen identiteit het verlies of verwarring van wie een persoon is veroorzaakt, zo zag ik nooit dat in het geloven dat drie goddelijke personen die een andere identiteit aannemen, in feite het verlies of verwarring wie zij eigenlijk waren veroorzaakte. Dit werd de mysterie van God! Alles is perfect logisch voor mijn natuurlijke verstand.

Waar we niet overheen moeten kijken is de centrale leugen aan Eva vertelt, dat die was gepresenteerd door een wezen dat zichzelf getransformeerd had in een totaal andere identiteit. Laten we nooit vergeten dat onze menselijke natuur van Adam die beïnvloed is door een

Het drama van de getransformeerde identiteit

boodschap van onafhankelijkheid die overgebracht is door een medium met een getransformeerde identiteit.

Deze boodschap was verder in mijn denken ingeprent door het kijken naar transformationele super helden, zoals Superman, Spiderman en anderen. Deze karakters hadden innerlijke krachten die zij konden gebruiken wanneer zij transformeerde. Deze krachten waren meestal voor morele doeleinden gebruikt en voor het welzijn van de samenleving. Het sleutel principe hierin was om *innerlijke kracht te verkrijgen door een getransformeerde identiteit*. Telkens weer werd deze les aan mij herhaald. Inplaats van op mijn knieën te vallen en te bidden tot mijn hemelse Vader, werd mij getoond dat ware helden, door zichzelf te transformeren, hun innerlijke krachten aanroepen. Met andere woorden, ik was een geest van transformationele (gedaanteverwisselings) onafhankelijkheid in me aan het opnemen.

In mijn vroege tiener jaren, was ik al blootgesteld aan een andere methode van transformationele onafhankelijkheid. De Star Wars series geschreven door George Lucas presenteerde zijn beste helden als meditatie-meesters. Door de kunsten van concentratie en het volgen van interne gevoelens, kon iemand grote heldendaden verrichten in de strijd en lof van iedereen ontvangen die daarvan getuige waren. Dit was mijn subtiele introductie in de oosterse mystiek.

Voor al deze redenen, vond ik mezelf vaak getrokken tot de televisie om de praktijken van mijn kindheids-god in me op te nemen en dat kregen we om de leugen van de onafhankelijkheid door een getransformeerde identiteit aan te kweken. Daardoor zou ik fantasieën krijgen, waarin ik de centrale figuur van de film zou zijn en de kracht zou voelen die hij manivesteerde. Zolang ik doorging een god te vereren die betrokken is in een onafhankelijke transformatie, kon ik nooit werkelijk loskomen van mijn liefde voor films, sport en verzonden verhalen.

Een andere dimensie bij mijn training door de televisie was de filosofie dat tegenovergestelden elkaar aantrekken. De hele zwart/wit, yin/yang verhalen verbeeld door een liefdes verhaal, verstrekt constant thema's

Mijn Geliefde

waar tegenovergesteld en samensmelten in een grotere kracht, plezier en bevrediging. Deze training bezorgd de perfecte coulisse om de machtige, onafhankelijke hemelse Jezus te vermengen met de onderdanige, nederige en gehoorzame aardse Jezus in het object van aanbidding.

Als ik nu terug kijk, zie ik dat veel van mijn blootstelling naar de maatschappij door mijn kindheid een referentiekader heeft gevormd als voorbereiding om de triniteits-god te accepteren als iets dat heel natuurlijk, vanzelfsprekend en onbetwistbaar is. Door het beklemtonen ernaar te kijken met een geest van onafhankelijkheid past perfect bij het beeld van deze drie grote wezens, die zichzelf transformeren in de personages van Vader, Zoon en Heilige Geest.

Het karakter van mijn Geliefde, Die vertrouwde op Zijn Vader en altijd gehoorzaamde, geloofde en naar Hem opkeek was vermengt en opgeslokt door mijn vele gezichtspunten van onafhankelijkheid, en de transformatie in de kracht van het goddelijke.

Hoe simpel zouden de dingen zijn, als ik deze woorden had kunnen begrijpen:

Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid.
Hebreeën 13:8.

Vele dingen zouden dan gewoon veel eenvoudiger zijn als ik verder was gegaan de Bijbel onbevooroordeeld te lezen. Echter voor de zoveelste keer, plaatste mijn opvoeding en scholing oogschellen voor mijn ogen, dat mij verhinderde juist dat te doen.

13. Mindgames

Op een dag doen ik met mijn vrienden op school aan het spelen was, riep iemand tegen mij heel serieus: “Adrian! Je hebt een gat in je broek.” Mijn hart sloeg op hol als ik snel omdraaide om te zien waar het gat zat. Dan hoorde ik een koor van lachen de woorden: “erin getrapt!” Welkom in de wereld van de grappenmakerij. Vaak was mijn leven een spel van het ontwijken of het zelf afvuren van deze pijlen om iemand voor de gek te houden.

Zoals een dolleman die fakkels, pijlen en moordtuig werpt, (19) zo is iemand die zijn naaste bedriegt en zegt: Deed ik het niet voor de grap? Spreuken 26:18-19.

Het was pijnlijk om erin te trappen en waar een hele klas kinderen je uitlacht. De ervaring met mijn leeftijdsgenoten leerde me nooit kwetsbaar te zijn, nooit iemand te vertrouwen en het belangrijkste, voorzichtig te zijn door niet alles serieus te nemen wat mensen zeggen.

De meest wezenlijke element bij grappen uithalen is het zeggen van het omgekeerde van wat waar is en het misleiden van de goedgelovige, letterlijk opvattende persoon in een staat van verwarring te brengen om

Mijn Geliefde

de lach van de anderen te winnen. In mijn tiener jaren ging ik compleet op in deze geest van misleiding, verwarring scheppen en vermaak door het verdraaien van woorden in een betekenis die het letterlijk in de context niet heeft. Echter, één van de eerste dingen waarvan mijn Geliefde mij overtuigde na mijn ware bekering was het principe altijd te zeggen wat je bedoelt.

maar laat uw woord ja ja zijn en uw nee nee; wat hierboven uitgaat, is uit de boze. Mattheüs 5:37.

Deze pijlen van misleiding speelden een rol bij het proberen te voorkomen dat ik via de nauwe poort naar het binnenhof van het heiligdom kon komen. Ik werd werkelijk van dit onderwerp overtuigd wanneer ik leerde dat grappen maken een vorm was van het spreken van een vals getuigenis en daarmee een overtreding van het negende gebod.

U zult geen vals getuigenis spreken tegen uw naaste. Exodus 20:16.

Ik leerde ook één van de dingen waarmee de volgers van Jezus mee moeten stoppen en dat is listigheid.

Want hiertoe bent u geroepen, omdat ook Christus voor ons geleden heeft; Hij laat ons zo een voorbeeld na, opdat u Zijn voetsporen zou navolgen; (22) Hij, Die geen zonde gedaan heeft en in Wiens mond geen bedrog (sluwheid) gevonden is; 1 Petrus 2:21-22.

Dezen zijn het, die zich met vrouwen niet bevlekt hebben, want zij zijn maagden en volgen het Lam, waar het heengaat. Dezen zijn gekocht uit de mensen, tot eerstelingen voor God en het Lam; (5) en in hunnen mond is geen valsheid gevonden, want zij zijn onberispelijk. Openbaring 14:4-5 (Leidse Vertaling).

Sluwheid (valsheid) is gedefiniëerd als:

In de val lokken; vergelijk G1185; een truc (bijten in lokaas), dat is, (figuurlijk). Sluwe streek: - vakkundige sluwheid/bedrog, list, arglistig, spitsvondigheid, geraffineerd.

Mindgames

Het is heel interessant voor mij dat de plaats waar ik deze geest het meest ervoer, was tijdens mijn seminarieopleiding voor de bediening. Ik vond het een constante strijd om niet door de kunst van het grappen in een geest van gelach te worden getrokken. Ik moest vurig om hulp bidden om deze praktijk niet te beoefenen. Telkens wanneer ik te kennen gaf dat ik geneigd was een bijbelgedeelte in zijn duidelijke betekenis te lezen, werden mijn oren vaak begroet met gelach en minachting.

De verleider's indoctrinatie van grappen maken leerde me woorden niet serieus te nemen en uit te kijken voor verborgen betekenissen. Scherts faciliteerde in mijn waardering voor de sleutel principes van de Alexandriaanse allegorische methode van Bijbelstudie. De echte betekenis van woorden is niet in de letterlijke lezing. Scherts was slechts een hersenspel dat mijn lezen van de Bijbel beïnvloedde en de ware identiteit van mijn Geliefde.

Het eenvoudige vertell methodes van verhalenverhaal op de televisie leerde me het concept van parallel realiteiten. Tijdens verschillende periodes in mijn leven was ik blootgesteld aan televisie programma's die families weergaven die relatief alledaagse dingen doen. Deze programma's waren serie programma's, wat betekent dat zij wekelijkse of dagelijkse episodes hebben. Binnen een korte periode, werd ik bekend met de persoonlijkheden en begon me te identificeren met hen. Deze karakters werd zozeer een deel van mijn leven, dat ik mezelf onder hen zou voorstellen, en werd betrokken over de dingen waarmee zij te maken hadden en soms zelfs droomde ik over hen als onderdeel van mijn wereld.

Deze serie programma's maakte het me mentaal mogelijk in een heel andere wereld te stappen als mijn eigen. Nu kon ik op ieder moment weer uit die realiteit stappen. Bijvoorbeeld wanneer ik iets (voor mij) beangstigend zou zien, kon ik mezelf vertellen: "het is maar een film." Deze praktijk maakte het me mogelijk alle emoties van een parallelle werkelijkheid te beleven en op ieder moment er weer uit te kunnen stappen wanneer het oncomfortabel werd. Dit proces is het sterkst

Mijn Geliefde

aanwezig in serie programma's, hetzelfde kan gedaan worden bij iedere film. Door het gebruik van visuele beelden en geluid van mensen die bezig zijn met hun realistische activiteiten creëerde een virtuele wereld die me uit mijn eigen leven trok.

Ongeacht de inhoud had het proces van leven in een parallelle of virtuele realiteit invloed op de manier waarop ik de Bijbel las. Het legde een perfect kader om Jezus toe te staan om als mens op aarde naar een parallelle werkelijkheid te gaan. Wat Hij op aarde deed, was niet echt wie Hij was. Hij was in werkelijkheid geen afhankelijke, vertrouwende Zoon. Hij was gewoon in deze alternatieve realiteit gestapt met het doel een morele verklaring af te leggen. Dit was hetzelfde als de films die ik heb bekeken. Velen van hen probeerden een soort morele verklaring af te leggen door een realiteit die parallel loopt aan de mijne.

Eén van de meest voorkomende uitdrukkingen voor deze parallelle realiteit is: "Dit was alleen tijdens de incarnatie." De duivelse combinatie van parallelle realiteit en identiteits transformatie maakte deze manier van denken heel acceptabel. Ik kon Bijbelse uitdrukkingen lezen zoals de volgende en hen plaatsen in een parallelle realiteit wat in essentie fictie is.

Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze. Johannes 5:19.

Want zoals de Vader het leven heeft in Zichzelf, zo heeft Hij ook de Zoon gegeven het leven te hebben in Zichzelf; Johannes 5:26.

En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt. Johannes 17:3.

Nadat God voorheen vele malen en op vele wijzen tot de vaderen gesproken had door de profeten, heeft Hij in deze laatste dagen tot ons geproken door de Zoon, (2) Die Hij Erfgenaam gemaakt heeft van alles, door Wie Hij ook de wereld gemaakt heeft. (3) Hij, Die de afstraling van Gods heerlijkheid is en de afdruk van Zijn zelfstandigheid, Die alle dingen draagt door Zijn krachtig woord, heeft, nadat Hij de reiniging van onze zonden door Zichzelf tot

Mindgames

stand had gebracht, Zich gezet aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen. (4) Hij is zoveel meer geworden dan de engelen als de Naam die Hij als erfdeel ontvangen heeft, voortreffelijker is dan die van hen. Hebreëen 1:1-4.

Telkens wanneer mijn geest ervan overtuigd raakte dat deze verzen letterlijk moesten worden gelezen, zou mijn begrip dat Jezus gelijk was aan de Vader door Zijn zelfredzame kracht deze teksten in een parallelle fictieve realiteit plaatsen met het doel een morele verklaring af te leggen. Ik deed het automatisch zonder het te beseffen. Mijn geest was al jaren op deze manier geprogrammeerd en al deze training werkte perfect om te voorkomen dat ik ontsnapte aan de drie-in-een god genaamd de Drie-eenheid.

Elke keer dat we een film of serieverhaal van welk type dan ook kijken, ongeacht de inhoud, worden we geprogrammeerd voor parallelle realiteit die op elk moment kan worden geopend of verlaten. Zelfs waargebeurde verhalen gepresenteerd in een filmformaat kunnen dit effect creëren, omdat de beweging van acteurs en de waargenomen interactie automatisch deze parallelle werkelijkheid creëert en ons in staat stelt erin binnen te treden.

Dit is heel anders dan bijbelverhalen lezen en de Geest van God laten imponeren over wat ze betekenen. Wanneer ons wordt geleerd de Bijbel letterlijk te lezen en niet buiten de grenzen van de Bijbel te gaan, kunnen we lessen trekken uit de verhalen, maar we komen niet in een parallelle realiteit die ervoor zorgt dat we de onze verlaten. Na het bekijken van een film was het veelbetekenende teken dat ik een andere realiteit was binnengegaan vaak dat ik vaak een periode van verwarring zou hebben over waar ik was, hoe laat het was en wat ik daarna moest doen.

Ik herinner me één film in het bijzonder dat me in die staat hield voor bijna drie dagen. Ik bleef hangen in de parallelle realiteit en kon er niet uit komen. De scènes speelden zich iedere keer weer af in mijn gedachten en ik ging steeds weer door alle emoties. Dit proces is compleet anders bij het lezen van de Bijbel zoals het is geschreven. Daarbij verliezen we nooit onze huidige realiteit en omstandigheden.

Mijn Geliefde

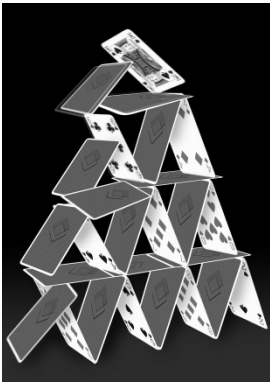
Ons verstand wordt niet gebombardeerd met vijftientig tot dertig beelden per seconde, wat een overdosis aan informatie veroorzaakt en daarmee het verstand dwingt al het andere rond om ons heen los te laten. Dit is het werk van de vernietiger.

Degenen die niet los kunnen komen van hun verlangen films, Televisie soaps, serie programma's en de zo genoemde reality TV te bekijken, zullen het dan meestal onmogelijk vinden de Bijbel te lezen op een letterlijke manier, zonder onder de invloed te komen van parallelle realiteit. Het ergste zijn de films waar Jezus zelf word afgebeeld. Het verwarringsniveau veroorzaakt door dit type parallelle realiteit, laten we buiten beschouwing de fouten in het script en de vaak sensuele levensstijl van de acteurs, is onmetelijk.

Je zou denken dat alleen al deze factoren voldoende zouden zijn, maar ik kwam dit parallelle realiteitsfenomeen ook tegen bij verschillende computerspellen zoals schatzoeken, speurtochten of taakgebaseerde spellen en vooral autoracespellen waarbij ik door niveaus moest gaan die me in een parallel zouden brengen realiteit vergelijkbaar met de manier waarop films deden. Nadat ik urenlang games had gespeeld, kreeg ik dat korte gevoel van verwarring over wat de realiteit was. Ik herinner me het gevoel nog goed na het overwinnen van een spel en het voltooien van alle niveaus. Ik ervoer een gevoel van opgetogenheid dat vervolgens plaats maakte voor een soort verdriet dat het voorbij was. De principes van de grap, gecombineerd met de indoctrinatie van films, games en op televisie gebaseerde verhalen, trokken me uit mijn bestaande realiteit naar een andere.

Dit werd het belangrijkste gereedschap in de ondersteuning van de grote misleider om mij van de allerheiligste ervaring met mijn Geliefde weg te houden. Al deze dingen zijn ontworpen om de realiteiten van het evangelie te veranderen in een kaartenhuis op een fundament van zand. Elk deel van mijn opvoeding was zorgvuldig berekend om mijn denken zo te programmeren om mij weg te houden van wat mijn Geliefde mij dringend wilde vertellen in de Bijbel.

14. Een kaartenhuis

Ik herinner me een van de eerste keren dat het licht in mijn hoofd opkwam, en ik begon te zien hoe theologen zulke absurde uitspraken konden doen. Jarenlang verbaasde het me hoe mensen die de Bijbel beleden een letterlijke zesdaagse schepping konden ontkennen, de sabbat konden ontkennen of geloven dat mensen rechtstreeks naar de hemel gingen toen ze stierven. Erger nog, waren de uitspraken van geleerden die het werk van Jezus in het

Allerheiligste en de reiniging van zonde ontkenden voordat Hij naar de aarde terugkeerde. reinigen van de zonden voordat Hij terug komt naar de aarde.

Ik zat in een lezing over de boeken Daniël en Openbaring. Het werd niet als een feit vermeld, maar er werd alleen gesuggereerd dat wat Daniël in een visioen in hoofdstuk 7 zag, een metafoor was. Een metafoor betekent:

een stijfgevoel waarin een term of zin wordt toegepast op iets waarop het niet letterlijk van toepassing is om een gelijkenis te suggereren

Als ik op me nam deze gedachte nader te onderzoeken en er vanuit ging dat Daniël een metafoor is, voelde ik de grond open gaan, en het hele onderzoekend oordeel in Daniël was verdwenen. De suggestie was dat Daniël en de Openbaring vol met symbolen zijn en dat wat Daniël zag betreffende de Zoon des mensen Die kwam tot de Oude van Dagen ook een symbool is. Er was een logica voor dit argument en het klomk

aannemelijk, maar volgens het onderzoek ik hierna had gedaan, zou deze leer over het oordeel en haar verbonden leerstellingen veranderen (het te zien als een metafoor) in een set kaarten op een zanderige ondergrond direct naast een breukvlak.

Het gebruik van een metafoor komt op vele plaatsen in de Bijbel voor. De vraag is, wanneer zullen we iets aanmerken als een metafoor, waar de betekenis niet letterlijk genomen dient te worden en wanneer moeten we de tekst zo nemen zoals het er staat, met dus een letterlijke betekenis?

Indien we de Bijbel accepteren als het Woord van God, dan moeten we ook accepteren wat het ons zegt, in zijn letterlijke betekenis, als het logisch is in de gegeven zin en het niet de eenvoudige wetten van de natuur verbreekt, anders dienen we het symbolisch op te vatten. Bijvoorbeeld: Wanneer Jezus zegt: "I ben de deur." Dit heeft duidelijke een symbolische betekenis en dient geïnterpreteerd te worden. Een deur is een voorwerp voor een toegang naar iets en op die manier kunnen wij de betekenis begrijpen van het symbool.

Een metafoor heeft alleen waarde wanneer het is verbonden met een letterlijke realiteit. Als je de basisbetekenis neemt en daar geeft je een figuurlijke begrip aan, dan stort het hele systeem in, omdat er niets solides is waarop de metafoor gebouwd kan worden. De Bijbel methode waarbij we eerst de letterlijke betekenis accepteren en als het niet de eenvoudige natuurwetten verbreekt, dan is het onze veiligheid om niet ons fundament tot zand te laten veranderen.

Het natuurlijke effect van het toepassen van een metafoor op iets dat letterlijk kan worden begrepen, is een tegenovergestelde betekenis. Dit kleine apparaatje van het toepassen van metaforen op letterlijk begrepen passages wakkerde al mijn jeugdplezier aan voor grappen maken en trainen in het aantrekken van tegenpolen. Deze dodelijke metaforen boden mij een deur om parallelle realiteiten met tegengestelde betekenissen binnen te gaan. Ik herinner me een spreker die beschreef hoe de Bijbel tot leven kwam toen hij de kracht van

metaforen begreep.

Eén van de eenvoudigste voorbeelden hoe een metafoor gebruikt kan worden, door het zo te maken dat iets overkomt tegenovergesteld van wat is geschreven betreffende de Sabbat.

De Bijbel zegt:

Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt. Exodus 20:8.

Indien we het woord Sabbat nemen en het de betekenis rust geven, kunnen we aantonen hoe Jezus ons rust geeft, door te citeren:

Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven. Mattheüs 11:28.

De conclusie wordt hier getrokken dat als Jezus onze rust is, dat Hij de voorwaarden voor rust vervult. Wij rusten in Christus, en als wij in Hem rusten wij dit gebod geestelijk vervullen. Dit proces keert de letterlijke woord *Sabbat* om in een metafoor voor rusten in de verlossing van Jezus. Indien wij echter de methode waar eerst gekeken wordt voor een letterlijke interpretatie, dan vinden we hier dat wat geschreven is een correcte logische betekenis heeft, waarmee de metaforische betekenis niet meer van toepassing is. De metaforische betekenis zegt in feite het tegenovergestelde van wat het gebod beveelt (we kunnen dan gaan werken op de Sabbat).

Als we terug gaan naar Daniël 7 worden daar vele symbolen gepresenteerd. Inplaats dat we speculeren wat de betekenissen van deze symbolen zijn, is er een andere belangrijke regel en dat is dat de Bijbel zijn eigen interpreteerder moet zijn. Als we het woord van God nemen als ons leerboek, dan moeten wij ons daaraan onderwerpen inplaats dat de Bijbel onderworpen is aan onze inzichten en gelezen moet worden op een naar ons oordeel juiste manier.

In Daniël 7, daar is geen reden te speculeren over de betekenis van de leeuw, de beer, de luipaard en het beest, de Bijbel verteld ons wat het betekent.

Mijn Geliefde

Die grote dieren, die vier in getal zijn, zijn vier koningen, die uit de aarde zullen opstaan. Daniël 7:17.

Het centrale punt in dit visioen gegeven aan Daniël is de waarneming van een groot oordeel en twee sleutel figuren worden beschreven als de Oude van dagen en de Mensenzoon. Hier is het verhaal:

Ik keek toe totdat er tronen werden geplaatst, en de Oude van dagen Zich neerzette. Zijn gewaad was wit als de sneeuw en het haar van Zijn hoofd als zuivere wol. Zijn troon bestond uit vuurvlammen en de wielen ervan waren laaiend vuur. (10) Een rivier van vuur stroomde en ging voor Zijn aangezicht uit. Duizendmaal duizenden dienden Hem en tienduizendmaal duizenden stonden voor Zijn aangezicht. Het gerechtshof hield zitting en de boeken werden geopend. (11) Toen keek Ik, vanwege het geluid van de grote woorden die de hoorn sprak. Ik keek toe totdat het dier gedood werd en zijn lichaam vernietigd werd, en aan het laaiend vuur werd prijsgegeven. (12) Ook de rest van de dieren ontnam men hun heerschappij, want verlenging van het leven was hun gegeven tot een bepaald tijdstip en een bepaalde tijd. (13) Ik keek toe in de nachtvisioenen, en zie, er kwam met de wolken van de hemel Iemand als een Mensenzoon. Hij kwam tot de Oude van dagen en men deed Hem voor Zijn aangezicht naderbij komen. (14) Hem werd gegeven heerschappij, eer en koningschap, en alle volken, natiën en talen moesten Hem vereren. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die Hem niet ontnomen zal worden, en Zijn koningschap zal niet te gronde gaan. Daniël 7:9-14.

De beschrijvingen van de beesten en de kleine hoorn zijn duidelijk symbolen en hun verklaringen staan in andere delen van dit hoofdstuk, evenals in de rest van het boek Daniël. Al het andere in dit verhaal kan letterlijk gelezen worden zonder ook maar enig geweld aan de wetten van de natuur te doen.

Deze oordeels scene waarbij de Oude van dagen en de Mensenzoon betrokken zijn is het fundamentele verhaal van het oordeelsscene in Daniël 7 dat plaats vind aan het eind van de 2300 avonden en morgens en voor de tweedekomst. Terwijl ik zit in een Bijbel onderricht, de suggestie dat Daniël's visioen was slechts een symbool van God's

Een kaartenhuis

gerechtigheid en reflecteerde Zijn vermogen om zonde tot een eind te brengen, dit geeft het complete verhaal de tegenovergestelde betekenis als van het kern aspect. Indien je de regel mist eerst voor een letterlijke interpretatie te kijken, maakt de fundamentele realiteit van de Mensenzoon die gaat naar de Oude van dagen om het koningschap te aanvaarden tot stof. Waarom? Omdat het niet plaats vond; het is slechts een symbool. Dit is het resultaat van het negeren van de regel eerst te kijken naar de letterlijke betekenis.

Het is vanaf dit specifieke moment dat ik misleid was betreffende de Bijbelse leer van de Vader en Zijn Zoon. Ik ben verbaast hoe ik geloven kon dat Jezus God's Zoon was en toch op hetzelfde moment in de triniteitsleer kon geloven. Deze acceptatie wordt begrijpelijker wanneer je de termen *Vader* en *Zoon* als metaforen erkent voor de liefde van God voor het universum.

Als we inzien dat de fundamentele realiteit van het hele universum berust rond God en Zijn Zoon en we gaan dan deze termen veranderen in metaforen, dat dan het hele christelijke geloofssysteem een kaartenhuis word op drijfzand.

Zodra de termen Vader en Zoon niet langer letterlijk zijn, kan de ruggengraat van de Schrift worden verdraaid en gevormd naar wat we maar willen. Het wordt iets eenvoudigs om God naar ons beeld te maken. Het hele idee dat God rollen op zich neemt en de termen Vader en Zoon als symbolen gebruikt, geeft ons het idee dat God Zichzelf naar het beeld van de mens heeft gemaakt. God treedt als het ware een parallelle werkelijkheid binnen om een morele uitspraak te doen. De ware betekenis van alle uitspraken die de liefde van de Vader voor Zijn Zoon onthullen, moeten niet letterlijk worden genomen, omdat Jezus volgens de Kerk niet echt de Zoon van God is; dit is een rol die Hij op zich nam voor reddingsdoeleinden

Wanneer ik naar mijn leven terug kijk en zie dat alle voor de gek houdingen, filmen, parallelle werkelijkheden, transformerende identiteiten in één punt samenkomen en het dodelijke gebruik van

Mijn Geliefde

metaforen, zie ik ook dat deze dingen één ding tot doel hadden en dat is mijn mogelijkheid in een heerlijke gemeenschap met God en Zijn Zoon in het hemelse allerheiligste te betreden te vernietigen. Zolang ik deze misleidingen kon beginnen te onderscheiden en daarvan afstand nam, zou het voor mij onmogelijk zijn de ingang in het allerheiligste te vinden en met mijn Geliefde te zijn. Het allerheiligste is de plaats waar de bruiloft plaats vind en het zou voor mij onmogelijk zijn een deel van de bruid te zijn als ik mijn aanstaande Echtgenoot nog niet kende.

De enige mogelijke manier om ononderbroken aangename gemeenschap te hebben is door de waarheid over wie God en Zijn Zoon werkelijk zijn te kennen.

En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt. Johannes 17:3.

wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij u, opdat ook u gemeenschap met ons hebt; en deze gemeenschap van ons is er ook met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus. 1 Johannes 1:3.

Ik wilde deze gemeenschap met de Vader en de Zoon zo graag en desondanks was mijn kennis van Jezus verward door de stem en training van de verleider. Mijn training in films, grappenmaken door woord verdraaiingen en metaforische theologieën stond me toe met deze twee gescheiden liefhebbers te leven alsof het één persoon was. De principes van onafhankelijkheid, veranderde identiteiten en het winnen van respect door prestatie worden op subtiële wijze in een parallelle werkelijkheid aanbeden inplaats van de zachtmoedige en nederige Heiland van de wereld. Mijn Geliefde kon me niet in deze geheiligde plaats van het allerheiligste binnen laten, terwijl ik nog steeds genegenheid had voor mijn kindheidsliefde. Er moest een weg zijn om te ontsnappen aan deze oorlog in mijn verstand.

Intermezzo III

Hooglied 5:7-9: [zij:] De wachters die in de stad de ronde deden, vonden mij. Zij sloegen mij, verwondden mij, zij namen mijn sluier van mij af, de wachters op de muren. (8) Ik bezweer u, dochters van Jeruzalem, als u mijn Liefste vind, wat zult u Hem vertellen? Dat ik ziek ben van liefde! (9) [de dochters van Jeruzalem:] Wat heeft uw Liefste vóór boven een ander, o, allermooiste onder de vrouwen? Wat heeft uw Liefste vóór boven een ander, dat u ons dit zo bezweert?

Romeinen 7:21-24: Ik ontdek dus deze wet in mij: dat, als ik het goede wil doen, het kwade dicht bij mij ligt. (22) Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God. (23) Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is. (24) Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?

Openbaring 3:17-20: Want u zegt: Ik ben rijk en steeds rijker geworden en heb aan niets gebrek, maar u weet niet dat juist u ellendig, beklagenswaardig, arm, blind en naakt bent. (18) Ik raad u aan dat u van Mij goud koopt, gelouterd door het vuur, opdat u rijk wordt, en witte kleden, opdat u bekleed bent en de schande van uw naaktheid niet openbaar wordt. En zalf uw ogen met ogenzalf, opdat u zult kunnen zien. (19) Ieder die Ik liefheb, wijs Ik terecht en bestraf Ik. Wees dan ijverig en bekeer u. (20) Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken, en hij met Mij.

Deel 4. Gered door mijn Geliefde

15. Elia

Zoals ik in hoofdstuk 9 al zei, bracht het idee dat Jezus echt de Zoon van God was, een wezen naar voren dat alles van zijn Vader ontving en dat zijn Vader Hem liefhad simpelweg omdat Hij Zijn Zoon was en niet vanwege de gaven van macht en positie. Hij bezat. Deze realiteit opende twee duidelijke koninkrijken.

	God's Koninkrijk	Satan's/Aards koninkrijk
Regering	Familie	Sterkste
Valuta	Liefdevolle relaties	Kapitaal
Burgerschap	Kinderen van God	Prestaties gewaardeerd als succesvol door jezelf en anderen

Ondanks het feit dat ik geschoold was in de kunst van grappen maken, metafoor en drama, wat mij daardoor beïnvloedde de letterlijke lezing van de Bijbel te overzien en het verlangen gaf te vluchten in verschillende werkelijkheden, ontwikkelde langzaam het Woord van mijn Geliefde betreffende wat ons waardevol maakt, in mijn verstand. Ik begon de waarheid te zien dat:

Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de Heere. (9) Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten. Jesaja 55:8-9.

Elia

Zo zegt de Heere: Laat een wijze zich niet beroemen op zijn wijsheid, laat de held zich niet beroemen op zijn sterkte, laat een rijke zich niet beroemen op zijn rijkdom. (24) Maar laat wie zich beroemt, zich daarop beroemen dat hij begrijpt en Mij kent dat Ik de Heere ben, Die goedertierenheid bewijs, recht en gerechtigheid op de aarde doe, want in die dingen vind Ik vreugde, spreekt de Heere. Jeremia 9:23-24.

Deze nieuwe hoeksteen begon de leering waarin ik geloofde in een totaal nieuw licht bloot te leggen.

	God's koninkrijk	Satan's/Aards koninkrijk
Wet	Gave ons te beschermen	instrument om goede werken te tonen
Sabbat	Een gezegende gave om samen te zijn	Tijd om uit te rusten van het harde werken of instrument om gerechtigheid te demonstreren
Oordeel	Reden om dichter tot God te komen, Zijn genade te vertrouwen	Reden om harder te werken om de graad te halen

Toen ik begon te beseffen dat Jezus alle dingen als een geschenk van liefde en zegen had geërfd, groeide het besef dat veel leerstellingen ook een geschenk van liefde zijn van de Vader door Christus. De macht om de wet en de sabbat te houden of het oordeel onder ogen te zien, komt niet van binnenuit, maar van boven. Hoewel ik dit mentaal eerder begreep, had ik me aan een zelfredzame Jezus gehouden als mijn Verlosser, en daarom voelde ik me ongewild aangetrokken tot die methode van omgaan met de wet, de sabbat en het oordeel. Maar elke keer mediteerde ik over deze woorden: "En zie een stem uit de hemel die zegt: 'Dit is mijn geliefde Zoon, in wie ik mijn welbehagen heb.' " (Mattheüs 3:17), des te meer kon ik zien dat het vermogen om te doen wat God verlangde, kwam van Hem als een geschenk. Toen ik van bijbelonderwijs naar bijbelonderwijs ging, zag ik de liefde van de Vader

Mijn Geliefde

voor mij door middel van zijn Zoon.

Op een dag trof mij de gedachte: Hoe zit dat met de triniteitsleer? Zouden we de Bijbel niet moeten bestuderen in het licht wat we hebben geleerd betreffende de twee koninkrijken? De gedachte die direct in me opkwam was: Je wilt daar niet aan denken! Dan een andere gedachte kwam in me op: Zou een echte christen een oproep weigeren de Schriften te bestuderen om alles te bewijzen? Het feit dat ik een angst voelde om dit onderwerp te onderzoeken vertelde me dat ik het daarom moest onderzoeken. Ik wist dat elke overtuiging die aan angst zweefde, geen solide basis was. Dus begon ik het onderwerp te bestuderen.

Om één of andere reden de woorden van Johannes 5:26 kwamen in mij op.

Want zoals de Vader het leven heeft in Zichzelf, zo heeft Hij ook de Zoon gegeven het leven te hebben in Zichzelf; Johannes 5:26.

Ik had deze tekst niet eerder letterlijk kunnen lezen, omdat dat het principe van zelfredzaamheid zou hebben vernietigd. Als zelfredzaamheid de essentie van goddelijkheid is, dan was het onmogelijk om deze tekst te lezen in de zin dat de Vader Zijn Zoon gaf om leven in Zichzelf te hebben, wat een op zichzelf bestaand leven suggereert. Nu was het zo gemakkelijk duidelijk te lezen. De tweede reden waarom ik kon geloven dat God dit aan Zijn Zoon gaf, is omdat de waarde van Christus als de goddelijke Zoon niet bestond in Zijn inherente kwaliteiten, maar in Zijn relatie met Zijn Vader. Deze lichtflits bracht volledig de valse versmelting van Jezus aan het licht die ik al zo lang in mijn gedachten had. Plotseling werd de valse Christus die tot mij was gepredikt, door mij bemind en door mij aanbeden, ontmaskerd. Jezus was geen uitdrukking van totale zelfredzaamheid, Hij was een Zoon die van zijn Vader hield en alles van Hem ontving.

Overal sprongen nu ineens passages naar voren gevuld met licht.

Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard. Johannes 1:18.

Elia

En dit is het eeuwige leven, dat Zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt. Johannes 17:3.

Want de woorden die U Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, en zij hebben ze aangenomen, en zij hebben daadwerkelijk erkend dat Ik van U uitgegaan ben, en hebben geloofd dat U Mij gezonden hebt. Johannes 17:8.

Het begin van het Evangelie van Jezus Christus, de Zoon van God. Markus 1:1.

toch is er voor ons maar één God: de Vader, uit Wie alle dingen zijn, en wij voor Hem, en één Heere: Jezus Christus, door Wie alle dingen zijn en wij door Hem. 1 Korinthe 8:6.

Simon Petrus antwoordde en zei: U bent de Christus, de Zoon van de levende God. (17) En Jezus antwoordde en zei tegen hem: Zalig bent u, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dan niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is. Mattheüs 16:16-17.

De Heere bezat Mij aan het begin van Zijn weg, al vóór Zijn werken, van oudsher. (23) Van eeuwigheid af ben Ik gezalfd geweest, vanaf het begin, vanaf de tijden voordat de aarde er was. (24) Toen er nog geen diepe wateren waren, was Ik geboren, toen er nog geen bronnen waren, zwaar van water. Spreuken 8:22-24.

Nadat God voorheen vele malen en op vele wijzen tot de vaderen gesproken had door de profeten, heeft Hij in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon, (2) Die Hij erfgenaam gemaakt heeft van alles, door Wie Hij ook de wereld gemaakt heeft. (3) Hij, Die de afstraling van Gods heerlijkheid is en de afdruk van Zijn zelfstandigheid, Die alle dingen draagt door Zijn krachtig woord, heeft, nadat Hij de reiniging van onze zonden door Zichzelf tot stand had gebracht, Zich gezet aan de rechterhand van de Majesteit in de hoofste hemelen. (4) Hij is zoveel meer geworden dan de engelen als Naam die Hij als erfdeel ontvangen heeft, voortreffelijker is dan die van hen. Hebreeën 1:1-4.

Ontbrand met de woorden verklaard bij de doop van Christus en enthousiast gemaakt door de belangrijkheid van het conflict met Satan over Zijn Zoonchap, explodeerde mijn verstand in een versnelde connectie van bijbelse punten, dat de waarheid veel duidelijker begon

Mijn Geliefde

te openbaren. Verscheidene gedachtenstromen kwamen samen in één punt en het kwam tot rust op dat ene en enige ware hoeksteen van de eniggeboren Zoon, de gezegende Zoon, de Zoon waarin de Vader is verheerlijkt, de Zoon waaraan alles gegeven is dat de Vader had, een Zoon van vertrouwen, liefhebbende gehoorzaamheid aan Zijn Vader's absolute vrijgevege autoriteit. Ik voelde me zoals Isaac Newton die de ware betekenis van een appel die valt op de grond begreep.

Aan het einde van die periode herinner ik me zeer wel dat ik mijn hoofd naar de sterrenhemel ophief en begon te huilen net als de discipelen:

Wij hebben de Messias gevonden, wat vertaald wordt als de Christus. Johannes 1:42.

De tranen stroomden uit mijn ogen toen ik de realiteit onder ogen kreeg dat ik Hem had gevonden! Ik had hem echt gevonden! De waarheid is dat Hij me vond en hoe blij ik was om gevonden te worden. De verwekte Zoon van God stond als een machtige Rots voor mij, en ik besloot daar en dan mijn huis op deze kostbare hoeksteen te bouwen. De donkere mist van de verleider die mijn Geliefde had verbonden en Hem van mij had opgesloten, werd weggestreept door het glorieuze licht van deze Zoon van Erfenis. De stem van Elia riep diep in mijn ziel:

Zie, Ik zend tot u de profeet Elia, voordat de dag van de Heere komt, de grote en ontzagwekkende dag. (6) Hij zal het hart van de vaders tot de kinderen terugbrengen, en het hart van de kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet zal komen en de aarde met de ban zal slaan. Maleachi 4:5-6.

Inderdaad de geest van Elia was gekomen en heeft mijn hart terug tot de Vader en Zijn Zoon gebracht. Mijn lange zoektocht naar vrijheid van het eindeloze vergelijken en presteren vond zijn antwoord in de Eniggeboren Zoon van de Vader, Die voor Hem staat als Zijn welbehagen zonder enige afhankelijkheid op macht, wijsheid of rijkdom, maar eenvoudig op Zijn gezegend woord van acceptatie, liefde en welbehagen.

Zoals het ware karakter en de persoon van mijn Geliefde vorm kregen in

het licht van het duidelijke testament van de Schrift, zo groeide het gevoel van schaamte door de erkenning van mijn liefde en ongeoorloofde relaties met de zelfredzame bedrieger die me mijn hele leven het hof had gemaakt. . Gevangen in de greep van de drie-in-een constructie genaamd de Drie-eenheid, had ik onbewust Barabbas verkozen boven mijn Geliefde. Ik nam de brandende schaamte van deze afgoderij bij onze Vader en vroeg om vergeving door het vergoten bloed van mijn Geliefde. Vrede, vreugde en liefde overspoelden mijn ziel, maar ik was onder de indruk om me te herinneren waar ik vandaan kom, zodat ik genadig zou kunnen zijn voor anderen die hetzelfde lot hebben ondergaan als ik.

Deze dagen voelden opnieuw als mijn eerste liefdeservaring toen ik voor het altaar van het offer stond en mijn Geliefde daar voor mij zag sterven. Nu, de context van dat offer dat aan mij werd gepresenteerd als het echte geschenk van de Vader om zijn dwalende kinderen terug te winnen. Mijn leerervaringen in het Heilige met de lamp en het toonbrood gecombineerd met de voortdurende tussenkomst van mijn Geliefde, maakten de weg vrij voor Elia om een rechte weg voor mijn voeten te maken en de liefdevolle omhelzing van mijn Geliefde te vinden.

Ik verlangde om het allerheiligste te mogen betreden samen met mijn Geliefde, maar daar waren meer obstakels die verwijderd diende te worden en meer gewaarwordingen hoe sterk de afgodendienst mij had beïnvloed.

Heere, wie zal verblijven in Uw tent (tabernakel)? Wie zal wonen op uw heilige berg? (2) Hij die oprecht wandelt en gerechtigheid beoefent, die met zijn hart de waarheid spreekt. (3) Die met zijn tong niet lastert, zijn vrienden geen kwaad doet en geen smaad jegens zijn naaste op de lippen neemt. (4) In zijn ogen is de verworpene veracht, maar wie de Heere vrezen, eert hij. Heeft hij gezworen tot zijn schade, zijn eed verandert hij evenwel niet. (5) Zijn geld leent hij niet uit tegen rente, een geschenk ten nadele van de onschuldige aanvaardt hij niet. Psalm 15:1-5.

Voor zo vele jaren had ik geprobeert mijn huis te bouwen op mijn

Mijn Geliefde

Geliefde als ook de onafhankelijke verzoeker. Er was hout en stoppels in mijn fundering dat gereinigd moest worden, zodat ik oprecht kan leven, rechtvaardig kan werken en de waarheid in mijn hart kan spreken. Deze tests zullen de natuurlijke uitwerking zijn van mijn welwillendheid om mijn liefde voor mijn Geliefde voor mijn broeders te belijden. Voordat ik met je een paar van deze tests bespreek, wil ik met je enkele redenen delen waarom ik vreugde in mijn geliefde heb.

16. Al met al heerlijk

Mijn liefste is blank en rood, Hij steekt als een vaandel boven tienduizend uit. (11) Zijn hoofd is van fijn goud, van zuiver goud, Zijn haarlokken zijn krullend, zwart als een raaf. (12) Zijn ogen zijn als duiven bij waterstromen, badend in melk, zittend bij een volle bron. (13) Zijn wangen zijn als een bed met specerijen, als torentjes met kruiden. Zijn lippen zijn als lelies druipend van vloeiende mirre. (14) Zijn handen zijn als gouden ringen, ingezet met turkoois. Zijn buik is als blinkend ivoor, bedekt met saffieren. (15) Zijn benen zijn als witmarmeren pilaren, gegrondvest op voetstukken van zuiver goud. Zijn gedaante is als de Libanon, uitgelezen als de ceders. (16) Zijn gehemelte is een en al zoetheid, alles aan Hem is geheel en al begeerlijk. Zo is mijn Liefste, ja, zo is mijn Vriend, dochters van Jeruzalem! Hooglied 5:10-16.

Het komt als een verrassing te denken dat het voor God onze Vader onmogelijk zou zijn om het universum rechtstreeks te scheppen. Pardon? God kan alles doen, komt het antwoord. De wet van het leven voor het universum schrijft voor dat degene die ons rechtstreeks leven geeft, degene is op wie we willen lijken.

Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere als in een spiegel aanschouwen, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt. 2 Korinthe 3:18.

Mijn Geliefde

Wat zou het resultaat zijn als de regering van het universum op de schouders van de Vader rustte? Alle engelensharen en geschapen werelden zouden proberen de Vader na te volgen. Ja, we kunnen ernaar streven om in karakter zoals Hij te zijn, maar op het diepere niveau van willen zijn zoals Hij, zouden we struikelen en vallen. Hoe komt het? De Vader onderwerpt zich aan niemand, gehoorzaamt niemand, wordt door niemand onderwezen of geïnstrueerd.

O, diepten van rijkdom, zowel van wijsheid als van kennis van God, hoe ondoordringdelijk zijn Zijn oordelen en onnaspeurlijk Zijn wegen! (34) Want wie heeft de gedachten van de Heere gekend? Of wie is Zijn raadsman geweest? (35) Of wie heeft Hem eerst iets gegeven en het zal hem vergolden worden? (36) Want uit Hem en door Hem en tot Hem Zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen. Romeinen 11:33-36.

Als de Vader voor ons werd voorgesteld als de hoeksteen van hoe te leven, zouden we proberen Hem te kopiëren en iemand te worden die zich niet onderwerpt, gehoorzaamt of instructies ontvangt. In onze pogingen om zoals Hij te zijn, zouden we natuurlijk het tegenovergestelde worden en dat wordt bewezen in het leven van Satan die probeerde te zijn zoals de Allerhoogste.

De oplossing hiervoor is dat de Vader daarvoor een Hoeksteen voor het universum legt, waarop Hij kon bouwen; iemand waarop het gehele universum kan opkijken als voorbeeld hoe we zouden moeten leven.

daarom, zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik leg in Sion een steen ten grondslag, een beproefde steen, een kostbare hoeksteen, die vast gegroundvest is. Wie gelooft, zal zich niet weggaasten. Jesaja 28:16.

In Zijn oneindige wijsheid, bracht God een Zoon voort, naar Zijn evenbeeld. Hij zou God's gedachten hoorbaar maken. De gehele volheid van de Vader's goddelijkheid woont in Hem. Hem is gegeven leven te hebben in Hemzelf als de Vader dat heeft.

De Heere bezat Mij aan het begin van Zijn weg, al vóór Zijn werken, van oudsher. (23) Van eeuwigheid af ben Ik gezalfd

Al met al heerlijk

geweest, vanaf het begin, vanaf de tijden voordat de aarde er was. (24) Toen er nog geen diepe wateren waren, was Ik geboren, toen er nog geen bronnen waren, zwaar van water. Spreuken 8:22-24.

Alhoewel de Zoon van God alle macht bezat van Zijn Vader, lezen we echter van Hem:

Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze. Johannes 5:19.

Het feit dat de Zoon van God naar Zijn Vader kan opzien in onderwerping, liefhebbende gehoorzaamheid, zonder de wens gelijk in positie te zijn, is het hoogste bewijs dat Hij goddelijk is. Als de Zoon een geschapen wezen zou zijn en er geen andere onderdanig voorbeeld om te volgen was, zou Hij van nature ernaar streven gelijk aan de Allerhoogste te zijn in macht en positie als ook in karakter. Zijn eeuwige toewijding aan Zijn Vader is voldoende bewijs dat Hij God's gedachten hoorbaar maakte en dat de gehele volheid van de Vader in Hem woont.

Op deze hoeksteen kon God het universum bouwen. Ieder geschapen wezen dat uit de hand van Zijn Zoon voortkwam, zou ook dezelfde onderdanigheid bezitten in de geest van gehoorzaamheid en vertrouwen als Degene Die hen geschapen had.

Door onze aandacht af te wenden van minder belangrijke dingen, zien we God in Jezus. Bij het zien van Jezus ontdekken we dat het heerlijkheid is van onze God om te geven. "Ik doe niets uit mijzelf," zei Christus. "De levende Vader heeft Mij gezonden en Ik leef door de Vader." "Ik zoek niet mijn eer, maar de eer van Hem, die Mij gezonden heeft." Johannes 8:28; 6:57; 8:50; 7:18. In deze woorden komt dit grote beginsel naar voren, dat de levenswet voor het heelal is. Christus heeft alles van God ontvangen, maar Hij heeft ontvangen om te geven. Zo komt in de hemel door de dienst van de geliefde Zoon voor alle geschapen wezens het leven van de Vader tot alle. Door de Zoon keert het terug in lof en blijmoedige dienst als een stroom van liefde tot de grote Oorsprong van alles. Door Christus is de kringloop van het weldoen gesloten waardoor het karakter van de grote Gever, de wet van het leven, wordt

Mijn Geliefde

geopenbaard. *Jezus – de wens der eeuwen*, blz. 12.

De eniggeboren Zoon is de sleutel dat het hele universum samenhoudt. Het is deze onderdanige, vertrouwende Geest van de Zoon dat de Vader in de harten van alle geschapen wezens zend.

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder. En men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst. Jesaja 9:5.

Nu, omdat u kinderen bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! Galaten 4:6.

Het is de Geest van de eniggeboren Zoon dat de harten van elk geschapen wezen terug brengt tot de Vader, Die de grote bron van alles is. Het is Zijn geloof in Zijn Vader dat de bron is van mijn geloof in de Vader. Als Hij heilig en rechvaardig in Zijn Vader is, kopiëren wij in ditzelfde geloof van Jezus en wordt zo ons geloof. Dit is één van de waardevolste dingen van mijn Geliefde. Zijn karakter is één van vertrouwende, liefhebbende onderdanigheid voor de Vader.

Als ik mijn Geliefde toestemming geef bezit van mijn leven te nemen, ben ik tot de Vader getrokken. Ik voel mijn permante afhankelijkheid van Hem. Dit is allemaal een schat en een gift van mijn Geliefde. Dit is waarom de Vader Zijn Zoon verhoogt en Hem een naam geeft boven alle anderen. Dit is waarom mijn Geliefde de eeuwige Vader is van al degenen die zich onderwerpen aan de enige ware God. Dit is het levende water dat Hij ons aanbiedt te drinken. In dat water is een Geest van geloof dat de Vader vertrouwd in alle omstandigheden en het is die geloofsgeest dat het universum samen houdt onder God.

Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping. (16) Want door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen. (17) En Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem. (18) En Hij is het hoofd van het lichaam, namelijk van de gemeente, Hij, Die het begin is, de Eerstgeborene uit de doden,

Al met al heerlijk

opdat Hij in alle de Eerste zou zijn. (19) Want het heeft de Vader behaagd dat in Hem heel de volheid wonen zou. Kolossenzen 1:15-19.

Als ik mediteer over deze dingen, wordt mijn hart warm en kan ik niets anders dan glimlachen. De schatten van mijn Geliefde zijn heerlijk. Hij houdt mijn hart veilig in Zijn Vaders vertrouwen en verzadigt me met tevredenheid en vrede. Zijn geloof wordt mijn geloof door Zijn Geest.

De tweede schat die ik in mijn Geliefde heb gevonden is Zijn zegen. De Vader heeft Zijn Zoon gezegend en in het hart van mijn Geliefde woont de zekerheid dat de Vader Zijn welgevallen in Hem heeft. Hoeveel zouden we willen betalen voor deze geest van rust in het welbehagen van de Vader?

En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb! Mattheüs 3:17.

Het welbehagen van de Vader wordt de mijne, door mijn verbinding met Zijn Zoon.

tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade, waarmee Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde. Efeze 1:6.

Ik hoef naar niets te streven, noch iets te bereiken, noch iets ten toon te spreiden voor de Vader om Zijn goedkeuring te verkrijgen. In het bezitten van mijn Geliefde, heb ik het welbehagen van de Vader. Ik ervaar God's liefde voor Zijn Zoon in mijn hart.

O kind van Adam, hoe merk ik dat ik zo geliefd ben? Er zijn geen woorden die kunnen worden gebruikt om de gevoelens van mijn hart uit te drukken. De Vader verheugt zich in mij! Ja, Hij verheugt zich in mij, en ik ben aanvaardbaar voor Hem omdat Zijn Zoon aanvaardbaar is voor Hem.

Mij wordt de vraag gesteld:

[de dochters van Jeruzalem:] Wat heeft uw Liefste vóór boven een ander, o, allermooiste onder de vrouwen? Wat heeft uw Liefste vóór boven een ander, dat u ons dit zo bezweert? Hooglied 5:9.

Mijn Geliefde

Mijn Liefste is meer dan ieder ander, omdat Hij met me deelt het welbehagen in Hem van de Vader. Mijn kindheids liefde kon me deze schat niet geven. Hij kon me alleen de vrijheid beloven door alles te doen naar geloven zonder grenzen, echter dit alles bleken leugens te zijn. Hij heeft geen enkele schat en de god die hij aan mij presenteerd is zo stabiel als het drijfzand van de woestijn.

Zoals de vrouw bij de bron, zocht ik naar de dingen die me niet konden bevredigen en dan hoorde ik mijn Heiland spreken "put uit Mijn bron, dat nooit zal droog vallen."

In deze twee dingen vind ik de heerlijkste schatten van mijn Geliefde. De eerste is de onderdanige, vertrouwende en gehoorzame Geest dat komt als een natuurlijke erfenis van iemand die de eerstgeborene is. Het tweede is het welbehagen en de zegen van de Vader op Zijn Zoon dat mijn Geliefde met me deelt. Dit is ook een natuurlijke consequentie van Zijn erfelijkheid van de Vader. Het geheim van beide schatten berust in de erfelijkheid van mijn Geliefde van de Vader als Zijn eeuwige eniggeboren Zoon.

Welke beloning kan je putten uit deze schatten? Zij zijn meer waard dan al het goud en zilver in het hele universum. Dit is de parel van grote waarde. Is Hij het niet waard alles wat ik heb daarvoor te verkopen?

U sluit mij in van achter en van voren, U legt Uw hand op mij. (6)
Dit kennen – het is mij te wonderlijk, te hoog, ik kan er niet bij.
(7) Waar kan ik Uw Geest ontgaan, waar Uw aangezicht ontvluchten? Psalm 139:5-7.

[zij:] Zijn gehemelte is een en al zoetheid, alles aan Hem is geheel en al begeerlijk. Zo is mijn Liefste, ja, zo is mijn Vriend, dochters van Jeruzalem! Hooglied 5:16.

17. Het louteraar's vuur

Wanneer een persoon verliefd is, is het onmogelijk het te verbergen. Zelfs dat ik me bewust was dat het delen van mijn gedachten betreffende mijn Geliefde met mijn kerk serieuze consequenties zou hebben, zou echter het niet delen van dit nieuws over mijn Geliefde nog grotere consequenties hebben.

Ieder dan die Mij belijden zal voor de mensen, die zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is. (33) Maar wie Mij verloochenen zal voor de mensen, die zal Ik ook verloochenen voor Mijn Vader, Die in de hemelen is. Mattheüs 10:32-33.

Ik was ook onder de indruk dat ik de dingen die ik ontdekt had in de Bijbel moest voorleggen voor de gemeente, beide in liefde voor hen als ook als een test of ik misschien iets over het hoofd had gezien. Er waren momenten waar de verleider mij aanviel met de spottende woorden: "Wie denk je wel te zijn met een dergelijke opvatting? Geen van de leidende broeders of zelfs van de leken geloven in deze Zoon van God die jij zo bewonderd. Wat indien je ergens een verkeerde conclusie hebt getrokken? Wat als alles een misopvatting blijkt te zijn?"

Ik moest mijn begrip op de proef stellen door mezelf aan mijn ouderen te onderwerpen. Ik moest luisteren naar wat ze ook maar zouden zeggen en het met de Schrift vergelijken, en dan mijn geweten onderzoeken of ik nog steeds van mijn Geliefde kon houden of dat Hij alleen in mijn

Mijn Geliefde

gedachten een schat was. Ik wilde het zeker weten. De menselijke ervaring is kwetsbaar voor veel verleidingen en fouten.

Ik was er zeker van dat deze gedachten van mijn geliefde kwamen. Hij wist dat ik mijn voeten zette op een pad dat maar weinig mannen reizen. Ik moest worden getest of ik echt bereid was met Hem door deze donkere vallei van afscheiding, misverstanden en twist te wandelen.

Ik nam mijn bevindingen naar de kerkleiders en vroeg hun het te toetsen. Ik kan die dag me nog goed herinneren; het was de dag voor mijn veertigste verjaardag. Ik had de triniteitsleer veertig jaar gedient en door dit te onderwerpen aan hun oordeel, toonde ik mijn liefde en genegenheid voor mijn Geliefde. Hij was de consequenties waard om mezelf open en transparent op te stellen voor mijn broeders.

Kort daarna, kreeg ik te horen dat andere bronnen hadden gemeld dat ik de triniteitsleer had verworpen en enkele meldingen gaven aan dat ik niet langer geloofde in de Heilige Geest. Sommigen benaderden mijn vrienden en informeerden hun over mijn "afval". Ik voelde me werkelijk verscheurd. Ik hield van mijn vrienden, maar door het aan hun te proberen uit te leggen, zou overkomen alsof ik de Adventgemeente probeerde te ondermijnen. Enkele hechte vrienden vertelde ik de situatie en legde het uit. Twee of drie vrienden belde me om te begrijpen wat er gaande was.

Dit was een echte test voor mij. Ik wist dat er valse rapporten circuleerden over mijn overtuigingen en motieven, maar ik kon mijn vrienden niet bellen om hen te vertellen wat er aan de hand was. Ik knielde voor de Heer en zei: "Al mijn vrienden geef ik je, en als ze echt mijn vrienden zijn, zullen ze me ooit in de toekomst opzoeken." Ik moest dit gebed vaak bidden, vooral wanneer ik rapporten ontving van blijkbaar tegen mij afgelegde verklaringen.

Langzaam maar zeker werd duidelijk dat mijn reputatie en status in de kerk aan flarden waren gegaan. De stilte sneed diep in mijn hart. Dag na dag verstreek zonder woord, contact of onderzoek, had ik tijd om na te

denken over de kosten van verliefd worden op de Zoon van God. Opnieuw zou ik nadenken: wat als je het mis hebt? Ik ging naar de Schrift, en de overtuiging kwam steviger terug dan voorheen. Ik weet dat dit klopt, het bewijs is overweldigend. Mijn geweten hield vast aan wat de Bijbel duidelijk leerde. Ik wist dat ik alleen maar gelukkig kon zijn door mijn geweten te volgen en te doen waarvoor ik was veroordeeld was juist.

Iets minder dan twaalf maanden nadat ik mijn bevindingen had voorgelegd, ontving ik een reactie. De centrale vraag die me voorgelegd werd of ik geloofde dat er een tijd was dat de Zoon niet bestaan had. Ik antwoordde dat de Bijbel ons verteld dat Jezus zowel de Eniggeborene is als de Eeuwige. Ik beschouwde beiden als feiten; ik probeer niet in de eeuwige mysterie te dringen, om de duidelijkheid te verwerpen van de overerving van de Zoon van God.

Toen ik het formele antwoord ontving, werd me verteld dat het bestuur geen licht zag in wat ik voorstond. Ik controleerde in het antwoord naar bijbelse referenties, die ik kon gaan bestuderen en erover kon mediteren. Ik zag geen enkele bijbeltekst, geen citaat van mijn schrijven om aan te geven waarin ik de fout in ging, enkel bekendmakingen betreffende mijn uiteenzettingen.

Ik had mijn hart erop gezet om elke bijbelse leiding te bestuderen die mij werd aangeboden, maar er was niets, helemaal niets. Hoewel ik niet naïef was over dit waarschijnlijke resultaat, zoals een bevalling, sloeg het toen de gebeurtenis zich met grote intensiteit toe. Ik voelde verschillende emoties tegelijk in mijn ziel opborrelen. Ik bad om vrede, genade en liefde in mijn hart. Eindelijk kwam de vrede en keerde de vreugde van mijn Geliefde terug. Ik bad: "Vader, ik ben bereid om alles uit de Bijbel te bestuderen dat degenen met autoriteit me zouden geven, maar als ik een fout heb gemaakt, moet het antwoord uit de Bijbel komen."

Opnieuw kwam de vraag in mij op, '*wat als alles een vergissing is, wat als ik ergens mee fout zit?*' Ik dacht aan mijn tijd in het predikersambt

Mijn Geliefde

en het verlies aan contacten met mijn vroegere collega's. Enerzijds wilde ik eenvoudig vergeten wat ik las in de Bijbel en gewoon toegeven dat ik fout zat. Echter, ik wist dat dit niet het pad naar de vrijheid was. Ik kon mijn Geliefde niet ontkennen. Hij ging gewillig aan het kruis voor mij. Hij trotseerde de vernederendste, meest beschamende behandeling voor mij. Kon ik niet een beetje vernedering voor Hem verdragen?

Het nam zeker zijn tijd hierover te mediteren en te bidden. Ik schreef een antwoord aan de kerkleiders en vroeg hun voor een bijbelse reactie op mijn uiteenzettingen. Ik bad ernstig voor een genadig en onderworpen geest. Ik bad dat ik niet in een aanstoot gevende manier zou terugschrijven.

Mijn bergtop ervaring door het vinden van mijn Geliefde, presenteerde nu de realiteit van mijn afdaling terug in de vallei van het leven.

Dan begon hij vooruit te gaan; maar Discretie, Vroomheid, Liefdadigheid en Voorzichtigheid zouden hem tot de voet van de heuvel begeleiden. Daarom gingen ze samen, herhalend hun vroegere uiteenzettingen, tot zij de heuvel weer zouden afdalen. Dan zei Christen: Als het moeilijk is omhoog te komen, zo, zover ik kan zien, is het gevaarlijk naar beneden te gaan. Ja, zei Voorzichtigheid, zo is het; het is een harde zaak voor een mens naar beneden te gaan in de vallei van Vernedering, zoals u nu bent en geen uitglijder op de weg maakt; daarvoor, zeiden zij: wij gaan met je mee om u te begeleiden de heuvel naar beneden. Zo, hij begon de heuvel af te dalen, maar zeer behoedzaam, doch hij gleed één of twee maal. *Pilgrim's Progress Part One Stage 4.*

Zes maanden later, ontving ik een antwoord op mijn vraag voor een bijbels onderbouwing. In dit antwoord aan mij waren een lijst met Bijbelteksten gepresenteerd, die moesten aanduiden dat Jezus niet een Zoon bij erfenis is en dat "Verwekken" (in het Engels staat "Begotten") betekent uniek (dat zou ook moeten gelden voor "Eniggeboren"). Als ik over dit antwoord nadacht en bad, was ik geconfronteerd met hun stellingname dat niets, dat ik hun geschreven had, hun inzichten had veranderd betreffende de Drie-eenheid (triniteit).

Het louteraar's vuur

De vraag werd ook aan mij gesteld dat ik een geest van onafhankelijkheid demonstreer. Hoe moet je op zulk een aanklacht reageren? Had ik niet al mijn leiders en mentors gevraagd mijn inzichten te toetsen? Is dit niet een eenvoudig verlangen zich te laten gelden? *Wie denk je wel te zijn Adrian om zo'n vermetelheid te maniveren, het veroorzaakt zoveel pijn en conflict, niet alleen voor jezelf, maar ook voor je familie en vrienden? Is deze Jezus Die je liefhebt, echt genoeg dat het dit alles waard is?*

Deze gedachten dwarrelden in mijn verstand steeds weer op en het kwam steeds weer terug. Vaak droomde ik over mijn kindheid, wanneer ik rond hing op zorgenvrije dagen, wanneer het leven zoveel gemakkelijker was. Ons gezin verhuisde naar het huis van mijn kindheid voor een tijdje, aan één kant om de voordelen van de berglucht te benutten, maar gedeeltelijk ook dat ik kon dromen van gelukkigere tijden en daarmee te proberen te ontsnappen van mijn emotionele conflicten.

Als ik weinig gaf om mijn kerk en mijn broeders en zusters, zou mijn ziel niet geteisterd zijn met gedachten van besluiteloosheid over de correctheid van het pad ik nu bewandelde. Was deze Zoon, deze Zoon bij erfelijkheid dit alles waard? Ik was incorrect bij andere dingen, waarom ook niet bij deze? Gedeeltelijk wilde ik dat ik fout zat, om te kunnen slapen en weer te kunnen opstaan zoals ik twee of drie jaar eerder kon doen, zonder deze gedachten over deze huidige beproevingen en conflicten.

Ik dacht dan aan mijn vrouw en kinderen en hoe zij beïnvloed zouden worden door deze omstandigheden. Als ik aan hun dacht, herinnerde ik dat:

en u zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken.
Johannes 8:32.

Ik dacht aan mijn Geliefde en alles wat Hij voor mij gedaan had. Als ik liep en sprak met Hem, wist ik dat ik Hem nooit zou kunnen ontkennen. Hij beleed mij dag en nacht voor de Vader en hoe zou ik Hem zo'n lage

Mijn Geliefde

ondankbaarheid kunnen tonen, door te weigeren de schande te accepteren dat volgt voor degenen die de eniggeboren Zoon belijden?

Ik werkte voor niets om de bijbelse correctheid van de argumenten, die mij gegeven waren, in te zien. Ik kon niet met zuiver geweten ontkennen wat ik gevonden had, en te handelen tegen het geweten is niet veilig, noch correct. Ik besloot het waarheidspad te volgen zoals ik het begreep, terwille van mijn Heere Jezus en terwille van mijn gezin die verschikkelijk zouden lijden indien ik het populaire en comfortabele pad zou kiezen. Ik stel met Paulus vast dat:

Maar dit erken ik voor u: dat ik volgens de Weg die zij sekte noemen, op die manier de God van de vaders dien, en dat ik alles geloof wat er in de Wet en in de Profeten geschreven staat. Handelingen 24:14.

Een maand later schreef ik in mijn antwoord aan de kerk:

Ik had mijn best gedaan open te staan voor wat de broeders mij hadden te presenteren en het onder gebed heb overwogen. Wat ik ook probeerde, ik was niet in staat het te rijmen met de Heilige Schrift. Mijn inzichten betreffende de Vader en de Zoon als termen in hun reële betekenis was het centrum geworden van mijn theologie en doordrong ieder aspect van mijn geloofssysteem en daarom zou het de fundament zijn van alles wat ik voordraag. Ik vroeg hun voor mij te bidden en herinnerde hun dat mijn geweten het waardevolste goed is dat ik bezit en ik het niet schenden kan onder welke omstandigheden dan ook.

Terwijl ik mijn geweten niet kon onderwerpen aan welk aards mens dan ook, mijn status en reputatie in de Adventgemeente was totaal in handen van de leiding. Ik was overtuigd dat het veiligste pad was mijzelf te onderwerpen aan het gezag van de kerk, ongeacht welke disciplinaire maatregel zij ook als juist achte. Ik hield van mijn kerk en vertrouwde erop dat onze hemelse Vader Die alles onder Zijn controle heeft, de aangelegenheden zo zou sturen zoals Hij Zelf bepaald heeft. Mijn Geliefde onderwierp Zichzelf onder degenen die over Hem in autoriteit gezet waren met deemoedigheid, vriendelijkheid en genade. Ik voelde

Het louteraar's vuur

me onder de indruk dat ik hetzelfde zou moeten doen.

Tegen het einde van dat jaar kreeg ik bericht dat de kerk mijn ontslag als predikant van de kerk zou overwegen. Opnieuw viel ik op mijn knieën en bad ik ernstig over mijn pad. Ik las opnieuw de Bijbel en mijn geest was er meer dan ooit zeker van dat ik de ware Zoon van de Schrift had gekozen. Terwijl ik bad, vroeg ik de Heer of het mogelijk was dat ik mijn positie zou behouden, aangezien ik het een groot voorrecht vond om predikant van de kerk te zijn. Maar als dit vereist was, zou ik dat opgewekt en zonder klagen doen. Het Woord kwam tot mij:

Ze zullen u uit de synagoge werpen; ja, de tijd komt dat ieder die u doodt, denkt God een dienst te bewijzen. (3) En deze dingen zullen zij u doen, omdat zij de Vader niet gekend hebben en Mij ook niet. Johannes 16:2-3.

Indien zij slechts mijn hemelse Vader en mijn Geliefde konden kennen, dan zouden zij weten waarom ik dit pad moest lopen, maar zij kenden Hun niet. Daarom ontving ik de mededeling aan het einde van December dat jaar dat ik niet langer een predikant was van de kerk. Toen het nieuws kwam voelde ik geen pijn, geen spijt en er waren geen tranen. Dat had ik allemaal al voordien afgehandeld. Door deze vernederende afgang en het vuur van beproeving bleef daar alleen mijn Geliefde en mijn hemelse Vader nog over. Hoe aangenaam was deze omgang met Hen, hoe blij voelde ik me alles te weten dat ik nu begrijpen kon.

Ik had vastberaden mijn koers bepaald ondanks beproevingen en conflicten. Ik had mijn vrienden en mijn kerk tegemoet getreden en mijn Heer Jesus beleden. Dit proces had verscheidene karakterzwaktes en karaktertrekjes aan het licht gebracht die geconsumeerd diende te worden in het vuur van de Louteraar. Nu ik mijn pad vastbesloten had bepaald naar de eniggeboren Zoon, zou de liefde van mijn kindheid en jeugd niet eenvoudig dit besluit ombuigen zonder een protest.

18. Apollyon

APOLLYON: Vanwaar komt u en waarheen is uw bestemming?

CHRISTEN: Ik kom van de stad Destructie, wat de plaats is van al het slechte en ik ga naar de stad Zion.

APOLLYON: Hierbij neem ik waar dat u mijn onderdaan bent; want dat hele land is van mij en ik ben de prins en god daarvan. Hoe komt het dan, dat u wegrende van uw koning? Was het niet dat ik ervan uit ga dat u mij een grotere dienst gaat bewijzen, anders zou ik u met één slag tegen de grond slaan.

CHRISTEN: Ik was inderdaad in uw domein geboren, maar uw dienst was hard en uw loon was waarvan een mens niet kan leven; want het loon van de zonde is de dood, Rom. 6:2; daarom, wanneer ik op leeftijd kwam, keek ik, zoals andere nadenkende personen doen, uit of ik misschien mijzelf verbeteren kon.

APOLLYON: Er is geen vorst dat zo makkelijk zijn onderdaan laat verliezen, noch zal ik u nu niet verliezen; *Pilgrim's Progress Stage Four.*

Daarna ontving ik een mededeling dat ik niet langer een predikant van de kerk meer was. Ik nam me voor dat in stilte te accepteren. Ik trouwde mezelf niet toe dit aan te vechten, daarmee kon ik mogelijk zelf medelijden uitdrukken en het trekken van de aandacht voor mijn zelf gecreëerde toestand. In deze conditie was ik voor een maand, maar dan op een morgen kwam ik tot de diepe overtuiging dat mijn ambt van een publieke aard was wat dan ook van mij een publieke verontschuldiging vereiste voor mijn zonde de triniteitsleer te geloven en te promoten. In het licht van mijn Geliefde en mijn Vader, komt deze zonde bij mij zeer ernstig over en ik nam me voor alles te doen wat noodzakelijk was mijn koers te rectificeren. Ik schreef een verontschuldigungsbrief en mijn geloofsbelijdenis betreffende mijn Geliefde. Ik zond het naar veel mensen die door mij waren beïnvloed door mijn evangeliebediening. Ik voelde het dat ik hun een verontschuldiging schuldig was. Ik schreef ook naar de gemeentes waar ik pastoraal werk gedaan had en vroeg hun mijn verontschuldiging te accepteren voor het leren van een valse leerstelling.

Door de grotere publieke bekendheid van mijn overtuiging, kwam de behoefte in mij op enkele artikelen te schrijven waarin ik mijn beslissing uitlegde betreffende mijn Geliefde. Een aantal verwelkomde mijn beslissing en prezen de Heere tot het moment ik uitlegde dat ik nog steeds geloofde dat God Zijn gemeente leidde. Mijn besluit voor mijn Geliefde veroorzaakte het verlies van de meeste vrienden in de kerk, en mijn besluit ten gunste van de kerk veroorzaakte de vervreemding van velen die beleden een geloof in de eniggeboren Zoon van God te hebben.

Enkele keren vroeg ik mezelf af of het noodzakelijk was iedereen van me te laten vervreemden. Daar moest zeker één of andere verborgen motief zijn dat zelfs voor mij onbekend was! Voor een man die vrede, liefde en vriendschap prefereerd, waarom ging dit juist in de andere richting bij al deze mensen? Ik begreep in het geheel degenen die mij gade sloegen, die oordeelde en concludeerde dat ik een verdeling zaaïende probleem maker was, die niets beters wist waarmee hij zijn tijd moest vullen. Het

Mijn Geliefde

zou voor mij ook moeilijk zijn niet tot dezelfde conclusie te komen onder andere omstandigheden. Nu echter, was hier het gevolg de heerlijke vreugde, vrede en liefde die ik ervoer met mijn Geliefde. Ik zocht geen strijdpad; ik verlangde alleen de melodieuze roep van mijn Geliefde te volgen.

Ongeveer in dezelfde periode, begonnen bij onze jongste zoon de moeilijkheden met autisme te verergeren. Hij werd in toenemende mate onrustig en agressief. Op hetzelfde moment begon ik het moeilijker te vinden om kalm te blijven onder de drukkende situaties. Zonder het te weten, had ons hele gezin had een parasiet in het tankwater opgelopen en dit had met name een sterker effect op mijn jongste zoon en mij. Op hetzelfde moment ontdekten we dat het huis die we huurde een schimmel probleem had. Dit veroorzaakte verschillende problemen voor ons gezin. We besloten te verhuizen naar een droger klimaat, we waren echter nog onwetend betreffende de parasiet. De stress van de problemen in de kerk gecombineerd met het effect van de parasiet onttakelde mijn zenuwstelsel. In deze situatie, was mijn jongste zoon van hetzelfde probleem zo overweldigd, dat zijn frustraties en pijn overkookte in razernij, dat leidde tot meerdere agressieve woede uitbarstingen.

Door mijn gezondheidstoestand en met de meerdere lagen van complexiteit verwikkelde problemen met de reacties van de kerk naar mijn liefde voor mijn Geliefde, kwam ik in een zeer donkere periode van meer dan een jaar terecht. Ik was gedwongen tijdens deze periode, ernstig te bidden voor kracht, om alleen maar de dag door te komen. Ik hield me vast aan de Psalmen en pleitte bij de Heere voor hulp. Alles scheen in en om me heen in te storten en ik bereikte het punt, waar het leven mij zinloos voorkwam. Te midden van deze gigantische conflicten, kwam de lieve vertroostende Geest van Jezus tot ons, in het bijzonder op de sabbatten om ons te helpen. O, hoe waardevol is de troost van Jezus; Hij is mijn liefhebbende trooster in de tijd van beproeving.

Vaak wanneer ik probeerde een artikel te schrijven of iets mededeelde met anderen wat ik geleerd had, leek het alsof ons huis onderste boven

Apollyon

werd gezet. Dan vielen wij op onze knieën en smeekte voor hulp, en dan kwam er ook verlichting.

Na vele maanden met dergelijke drukkende situaties, voelde ik mijzelf in een diepe wanhoop zinken, waarvan ik dacht niet meer aan te kunnen ontsnappen. In deze moeilijke gemoedsstaat, hoorde ik de stem van de verleider, die tot mij sprak. Hij suggereerde dat God mij verworpen had en waarom ik Hem dan niet verwerpen zou? Ik herkende onmiddellijk de stem en ik beriep me op de Bijbel en klemde me vast aan Jezus. Ik zou liever sterven dan mijn liefde voor mijn Geliefde op te geven. Apollyon zag mijn verzwakte staat, en precies nu sloeg hij voor om mijn Liefste op te geven. Mijn lichaamsgewicht was minder geworden als die van mijn vrouw, desondanks greep ik de genade vast van mijn God en klampte me aan de belofte:

Lang heb ik de Heere verwacht, en Hij boog Zich naar mij toe en hoorde mijn hulpgeroep. (3) Hij beurde mij op uit een kuil vol kolkend water, uit modderig slijk; Hij zette mijn voeten op een rots en maakte mijn schreden vast. (4) Hij legde mij een nieuw lied in de mond, een lofzang voor onze God. Velen zullen het zien en vrezen, en op de Heere vertrouwen. Psalm 40:2-4.

Mijn vrouw en ik werden allebei veel verder getest dan we voor mogelijk hielden, en toch waren we nog steeds verliefd op de Zoon van God. Kort na deze gebeurtenissen ontdekten we de parasiet, kregen we de juiste behandeling en begonnen we weer gezond te worden. Elke dag werd een beetje gemakkelijker en een beetje beter. We hebben uit ervaring geleerd dat als we iets in ons huis bezaten dat God niet eerde, we het thuis moeilijk zouden krijgen. We onderzochten onder gebed alles wat we bezaten en verwijderden alles dat op enigerlei wijze de geest van de wereld zou weerspiegelen.

Alhoewel deze periode extreem zwaar was, ontdekten we dat vele slak elementen uit ons leven verbrandt waren. Wanneer de vijand ook probeerde ons van de waarheid weg te brengen, maakte onze geliefde Verlosser dat onze omstandigheden samenwerkte ten goede.

Mijn Geliefde

Voor elke dag dat we nu vrede hebben, weten we dat de engelen van onze hemelse Vader ons beschermden en afschermden van onheil. Onze beproevingen maakte ons direct gewaar van deze liefhebbende bescherming. We beschouwen deze dingen nooit meer als vanzelfsprekend, zoals we voordien deden.

Indien we het pad waar we doorheen moesten vooruit gezien hadden met de conflicten die we te verduren hadden, dan zouden onze harten van zielsangst bezwaken zijn. Genadig waren we door deze vurige beproevingen gedragen, zonder te weten wat voor ons lag. Door elke dag zijn eigen kwaad te laten dragen, hielden wij ons vast aan onze geliefde Vader en Zijn Zoon, vol vertrouwen gelovend en gewillig op de daarvoor bestemde tijd te wachten, wetend dat de verlossing komt.

Apollyon bemerkte nu dat hij in het voordeel was, dringde er steeds sterker bij Christen op aan, begon met hem te worstelen en bracht hem tot een verschikkelijke val, en daarmee vloog het zwaard uit zijn hand. Toen zei Apollyon: "nu heb ik je zeker!" en daarmee drukte hij hem bijna dood, zodat Christen begon te twijfelen of hij het wel overleven zou. Alleen toen Apollyon zijn laatste slag wou toebrengen, om Christen de doodsteek te geven, greep de vrome pelgrim naar zijn zwaar, zoals God het zou willen, kon het ook grijpen en riep: "Verheug u niet, mijn vijand, dat ik hier te gronde lig; ik zal weer opstaan!" (Micha 7:8) en daarmee weerstond hij zijn opponent met een dodelijke slag, zodat die terug deinzde, zoals iemand die een dodelijke wond had opgelopen. Toen Christen dat zag, drong hij zich opnieuw bij hem aan en zei: "Waarlijk, hierin zijn wij meer dan overwinnaars, door Die ons liefgehad heeft!" (Rom. 8:37) Toen sloeg Apollyon zijn drakenvleugels uit en vloog weg, waarna Christen hem niet weer zou zien (Jakobus 4:7).

Wie nu deze strijd, zoals ik, heeft aangezien en aangehoord kan zich de gillende en afschuwelijke gebrul voorstellen die Apollyon, tijdens de gehele strijd uitstootte, net zo als een draak dat doet, evenals het gesteun en gekreun die Christen uit zijn borst perste. De hele tijd toonde Christen niet zijn vriendelijke blik, pas toen hij merkte, dat hij Apollyon

Apollyon

met zijn tweesnijdig zwaard verwond had, glimlachte hij en zag naar omhoog. Het was ook de verschikkelijkste strijd, die ik ooit gezien heb.

Als dit nu alles voorbij was, sprak Christen: “Hier wil ik Hem danken, Die mij uit de klauwen van de leeuw verlost heeft, Hem, Die mij hielp tegen Apollyon.” *Pilgrim's Progress*, Stage Four.

19. De Trooster

Als wij dit pelgrimspad lopen en verschillende verzoeken moeten trotseren, is er één troost meer dan elke andere bemoediging:

Daarom moest Hij in alles aan Zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen, om de zonden van het volk te verzoenen. (18) Want waarin Hij Zelf geleden heeft, toen Hij verzocht werd, kan Hij hen die verzocht worden, te hulp komen. Hebreëen 2:17-18.

De Bijbel vertelt ons dat, omdat Jezus heeft geleden dat hij werd verzocht, Hij in staat is degenen die worden verzocht te hulp te komen (wat betekent dat hij hulp of verlichting biedt). Maar als Jezus nu in de hemel voor ons pleit, hoe kan Hij dan degene zijn die ons te hulp komt? Jezus legde dit heel zorgvuldig uit aan de discipelen toen Hij hun vertelde dat Hij weg moest gaan.

Simon Petrus zei tegen Hem: Heere, waar gaat U heen? Jezus antwoordde hem: Waar Ik heen ga, kunt u Mij nu niet volgen, maar u zult Mij later volgen. (17) Petrus zei tegen Hem: Heere, waarom kan ik U nu niet volgen? Mijn leven zal ik voor U geven. Johannes 13:36-37.

Petrus hield van zijn Heere en wilde niet van Hem gescheiden zijn. Hij vroeg Jezus treurig waarom hij Hem niet kan volgen. In het volgende hoofdstuk van Johannes verklaard Jezus hem hoe hij nog steeds met

De Trooster

Hem kan zijn, ondanks het feit dat zij fysiek gescheiden zijn van elkaar.

Jezus verteld de discipelen geen zorgen in hun hart te hebben; Hij ging van hun weg om een woning voor hun te bereiden en dan zou terug komen. Dan in Johannes 14:4-11 legt Jezus Zijn relatie met Zijn Vader uit en hoe Hij het uitgedrukte beeld van Hem is.

In vers zes maakt Jezus een zeer belangrijke verklaring wat bij de meesten bekend is. Hij verklaart dat Hij de weg, de waarheid en het leven is. Het feit dat Jezus naar Zichzelf refereerd als de waarheid is zeer belangrijk in de volgende versen.

Als Jezus de diepgaandheid van Zijn relatie met Zijn Vader uitlegt, dan vertelt Hij de discipelen aan Zijn Vader en in Zijn Naam te vragen voor alles wat zij nodig hebben.

Als u iets vragen zult in Mijn Naam, Ik zal het doen. Johannes 14:14.

Laten we in herinnering houden dat dit hele gesprek tussen Jezus en Zijn discipelen plaats vind omdat zij verontrust zijn dat Jezus hun verlaten zal. We komen nu tot het punt dat Jezus verlangt hun zorgen gerust te stellen. Hij verklaard dan:

Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht. (16) En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid, (17) namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet, maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn. (18) Ik zal u niet als wezen achterlaten; Ik kom weer naar u toe. Johannes 14:15-18.

Jezus sprak van een andere Trooster dat zou komen van de Vader. Laten we dit zorgvuldig analyseren wat Jezus zegt:

1. De Trooster is de Geest van de Waarheid
2. De wereld kent Hem niet
3. De discipelen kennen Hem al wel
4. Hij woont nu met hen

Mijn Geliefde

5. Hij zal in hen zijn
6. Jezus zal hun niet zonder Trooster verlaten
7. Hij bij Zichzelf zou tot hen komen.

Als Jezus de waarheid is, dan is de Geest van de waarheid de Geest van Jezus. Jezus noemt de Trooster al eerder en nu verklaart Hij dat de discipelen Hem al kennen, omdat Hij met hen woont. Wie was degene Die al met hen woonde? Dat was Jezus! Dan maakt Jezus het duidelijk. Hij verklaard dat Hij hen niet verlaten zal zonder Trooster maar liever zou Hij Zelf tot hen komen.

Later in het hoofdstuk, noemt Jezus de Trooster, de Heilige Geest:

Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb. Johannes 14:26.

Waarom spreekt Jezus soms dat Hij zelf komt om hun te vertroosten en dan op andere plaatsen lijkt het dat Hij iemand anders stuurt? Jezus sprak vaak van Hemzelf in de derde persoon. Let u eens op de volgende verzen:

Toen hij dan naar buiten gegaan was, zei Jezus: Nu is de Zoon des mensen verheerlijkt, en God is in Hem verheerlijkt. Johannes 13:31.

Ik zeg u dat Hij hun met spoed recht zal doen. Maar zal de Zoon des mensen, als Hij komt, wel het geloof op de aarde vinden? Lukas 18:8.

In deze verzen noemt Jezus de Zoon van de mensen “hij” en “hem”, doch Hij refereerd naar Hemzelf. Dit was van Jezus een gebruikelijke praktijk.

Wat kunnen we nog meer leren over de Heilige Geest? Let op deze parallel teksten:

Want u bent het niet die spreekt, maar de Geest van uw Vader, Die in u spreekt. Mattheüs 10:20.

En wanneer ze u zullen wegleiden om u over te leveren, wees dan van tevoren niet bezorgd wat u spreken moet, en bedenk het niet,

De Trooster

maar wat u op dat moment gegeven zal worden, spreek dat, want u bent het niet die spreekt, maar de Heilige Geest. Markus 13:11.

Hier kunnen we de parallel zien dat de Heilige Geest zoals Hij in Markus 13:11 genoemd wordt, in Mattheüs 10:20 Hij de Geest van uw Vader genoemd wordt. Jezus legt aan de discipelen verder uit:

Maar wanneer de Trooster is gekomen, Die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest van de waarheid, Die van de Vader uitgaat, zal Die van Mij getuigen. Johannes 15:26.

De Heilige Geest gaat uit van de Vader en brengt de persoonlijke aanwezigheid van de Vader en Zijn Zoon. Het is door het agentschap van de Heilige Geest dat Jezus persoonlijk tot ons komt en ons troost. Ziet U ook hoe de Bijbel de woorden *Geest* en *aangezicht* parallel gebruikt:

Waar kan ik **Uw Geest** ontgaan, waar **Uw aangezicht** ontvluchten? Psalm 139:7.

Om deze reden gebruikt Paulus verschillende termen voor hetzelfde begrip:

Maar u bent niet in het vlees, maar in de **Geest**, wanneer althans de **Geest van God** in u woont. Maar als iemand de **Geest van Christus** niet heeft, die is niet van Hem. (10) Als **Christus** echter in u is, dan is het lichaam wel dood vanwege de zonde, maar de **geest** is leven vanwege de gerechtigheid. Romeinen 8:9-10.

Ziet u hier de synoniemen:

Geest = Geest van God = Geest van Christus = Christus = geest

Al deze dingen vertellen ons dat door de Heilige Geest Jezus ons direct kan vertroosten en helpen. Deze bijzondere gave vloeit voort van de troon van God als een machtige rivier en vloeit door in de harten van al degenen die dorsten voor Christus.

En hij liet mij een zuivere rivier zien, van het water des levens, helder als kristal, die uit de troon van God en van het Lam kwam. Openbaring 22:1.

En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus daar en

Mijn Geliefde

riep: Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken. (38) Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. (39) En dit zei Hij over de Geest, Die zij die in Hem geloven, ontvangen zouden; want de Heilige Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was. Johannes 7:37-39.

maar wie drinkt van het water dat Ik hem zal geven, zal in eeuwigheid geen dorst meer krijgen. Maar het water dat Ik hem zal geven, zal in hem een bron worden van water dat opwelt tot in het eeuwige leven. Johannes 4:14.

Het levende water waar Jezus over sprak tot de vrouw bij de bron was de speciale gave van Zijn aanwezigheid door de agentschap van de Geest van God.

Begrijpen wij hoe dit werkt?

De wind waait waarheen hij wil en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heen gaat, zo is het met iedereen die uit de Geest geboren is. Johannes 3:8.

We weten niet hoe Jezus ons troost via de Heilige Geest; we weten alleen dat Hij Degene is Die tot ons komt. Waarom is Jezus onze trooster? De Bijbel verteld ons:

Want waarin Hij Zelf geleden heeft, toen Hij verzocht werd, kan Hij hen die verzocht worden, te hulp komen. Hebreëen 2:18.

Deze simpele waarheid is mij zo dierbaar geweest. Dit is hoe ik mijn Geliefde echt kon leren kennen. Zonder de Geest van Waarheid zou ik Hem niet kennen die de Waarheid is. Als de Geest een afzonderlijk wezen was, zoals beweerd wordt in de Drie-eenheid, dan zou al het werk van de Geest een proces zijn van het leren kennen en liefhebben van dat wezen. Dan troost Jezus ons niet, maar een ander. Maar alleen Jezus weet hoe ik me voel, dus alleen Hij kan me echt troosten.

De triniteitsleer maakt dit hele proces zeer gecompliceerd. Jezus zegt:

Maar wanneer Die komt, de Geest van waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf

De Trooster

spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. Johannes 16:13.

De Geest spreekt niet van Hemzelf, wat betekent dat hoewel de Geest werkt is het niet onze focus als een persoon gescheiden van Christus; Christus is onze focus en Christus is onze trooster.

Ik herinner me de eerste keer dat het me raakte dat Jezus degene was die echt bij me aanwezig was in plaats van een vormloze mysterieuze persoon die nooit in mijn vlees wandelde en mijn verzoeken ook niet begreep. Ik huilde van vreugde om de eenvoud ervan. Net zoals Jezus de discipelen had verteld om hun hart niet te laten verontrusten omdat Hij naar hen zou komen en hen zou troosten, zo komt ook Christus nu naar ons en troost ons zodat we met Hem zouden kunnen eten en gemeenschap met Hem hebben.

Door mijn beproevingen van loutering wanneer ik mijn Geliefde beleed en wanneer ik Apollyon het hoofd moest bieden, was mijn vertroosting in het weten dat Jezus met me was, mij bemoedigde, mij ondersteunde, mij hielp, mij sterkte, van mij hield en mij zegende. O, wat een waardevolle gedachten, o, wat een glorierijke waarheid.

De komst van Elia toonde mij de twee liefhebbers die naar mijn hand gingen en met dank aan de louterende vurige beproevingen, waren de barrières naar het allerheiligste verwijderd. Jezus zei:

Ik ken uw werken. Zie, Ik heb voor uw ogen een geopende deur gegeven en niemand kan die sluiten, want u hebt weinig kracht en toch hebt u Mijn Woord in acht genomen en Mijn Naam niet verloochend. Openbaring 3:8.

Voor degenen die de Naam van de Zoon van God niet verloochene, staat de deur naar het allerheiligste open.

Intermezzo IV

Mijn hart zal zingen voor U mijn Geliefde, dat U mij begrip heeft geschonken waarom ik U steeds verloor. Mijn overerving van Adam en de misleidende aanzoeken van de duivel misleidde mij, verwarde mij en maakte mijn hart somber. Ondanks ik U steeds verloor, bleef ik hopen.

[de dochters van Jeruzalem:] (1) Waarheen is uw Liefste gegaan, o, allermooiste onder de vrouwen? Waarheen heeft uw Liefste Zich gewend, opdat wij Hem met u zoeken? [zij:] (2) Mijn Liefste is afgedaald naar Zijn tuin, naar de bedden met specerijen, om in de tuinen te weiden en lelies te verzamelen. (3) Ik ben van mijn Liefste en mijn Liefste is van mij, Hij Die te midden van de lelies weidt. Hooglied 6:1-3.

In het vuur van de louteraar is mijn hart veranderd, mijn verstand is vernieuwd. In geloof hoor ik uw woord tot mij.

[Hij:] (9) zij is de enige, Mijn duif, Mijn volmaakte, zij is de enige voor haar moeder; de zuivere voor wie haar heeft gebaard. Als de meisjes haar zien, prijzen zij haar gelukkig, de koninginnen en bijvrouwen roemen haar. [de meisjes, de koninginnen en de bijvrouwen:] (10) Wie is zij die verschijnt als de dageraad, mooi als de volle maan, zuiver als de gloeiende zon, schrikwekkend als zij die vaandels opheffen? [Hij:] (11) Naar de notentuin ben Ik afgedaald, om de nieuwe knoppen in de vallei te bekijken, om te zien of de wijnstok uitloopt en de granaatappelbomen gaan bloeien. (12) Eer ik het wist, zette Ik Mij op de wagens van Mijn gewillig volk. [de dochters van Jeruzalem:] (13) Keer terug, keer terug, o Sulammith! Keer terug, keer terug, zodat wij u kunnen zien! [Hij:] Wat ziet u toch aan Sulammith? Zij is als een reidans van twee legers. Hooglied 6:9-13.

Ik ben teruggekeerd, mijn Liefste, vertrouwend dat mijn karaktertuin floreerde en dat U welbehagen in mij hebt. De maan is een getuige onder mijn voeten en het licht van de zon is mijn gewaad; op mijn hoofd rust een kroon van twaalf sterren. De draak zocht mij om mij te

Intermezzo IV

vernietigen, maar Uw stok en Uw staf vertroosten mij in het dal van de schaduw van de dood. Ik zat aan uw bankettafel in de aanwezigheid van mijn vijanden en uw “banier over mij is liefde.” “Zeker, de goedheid en genade zullen al de dagen van mijn leven mij volgen.”

Door de vlammen van verdrukking kwam mijn diepe innerlijke angst voor je Vader naar boven. Ik vroeg me af of Hij mij zou accepteren, zou Hij de liefde zegenen die ik voor jou voel? Ik wist dat je me wilde meenemen naar je Vader in de heiligste plaats van allemaal, maar mijn angsten overweldigden me en voerden me weg.

Wanneer ik de stappen van Uw Vader Die naar de rechtersstoel gaat hoor, zinkt mijn hart in mij. Ik vreesde dat Hij ons vanelkaar zou scheiden, vanwege mijn zonden! Maar de bemoedigende woorden van de stem in de woestijn, heb ik geleerd dat Uw Vader precies gelijk is als U; want U erfde alles van Hem.

Nu de stappen van Uw Vader naar het gericht niet de stappen van veroordeling zijn, maar de stappen naar Zijn verloren kinderen. Zijn armen zijn voor mij wijd open, mijn Liefste! Uw Vader houdt van mij, mijn Liefste! Uw Vader accepteerd mij, mijn Liefste! Werkelijk Hij zal onze liefde voor elkaar zegenen; werkelijk wil Hij mij aan U geven.

[zij:] (10) Ik ben van mijn Liefste en Zijn begeerte gaat naar mij uit. (11) Kom, mijn Liefste, laten wij naar buiten gaan, het veld in, laten wij overnachten in de dorpen. (12) Laten wij vroeg opstaan om naar de wijngaarden te gaan om te zien of de wijstok uitloopt, of de knoppen zich hebben geopend, of de granaatappelbomen gaan bloeien. Daar zal ik U mijn liefde geven. Hooglied 7:10-12.

Deel 5. Het allerheiligste

20. Verloofd door de Oude van Dagen

Mijn vermogen volledig in de liefde van mijn Verlosser te rusten, hangt niet alleen af van Zijn beloftes aan mij, maar ook op de acceptatie en goedkeuring van Zijn Vader. Door mijn jarenlange studie van de Bijbel, had ik geleerd dat het in het oordeel is waar ik voor God kom te staan en werkelijk de Vader van mijn Geliefde

ontmoet in het allerheiligste.

Mijn onbehagen over het ontmoeten van de Vader van mijn Geliefde was vaak verborgen voor anderen en zelfs voor mijzelf, maar manifesteerde zich op verschillende manieren. Elke keer dat ik in zonde verviel, bekeerde ik me, maar soms begon ik ook in een staat van ontkenning te zweven. Mijn diepgewortelde angst dreef me krachtiger naar amusement, toegeeflijkheid en zelfmedelijden.

Toen ik de Bijbel begon te bestuderen en mijn Redder begon te waarderen, begon het pad naar het Allerheiligste vorm te krijgen. Ik realiseerde me toen dat mijn Geliefde sinds 1844 een speciaal werk van voorbede en oordeel in het Allerheiligste was begonnen.

Ik schiep vertrouwen in de gedachte dat Jezus mij zou vertegenwoordigen voor de Vader. Ik zag zelfs bewijzen dat de Vader mij liefhad. Echter het gezaaide zaad van de verleider betreffende de behoefte voor respect en acceptatie door mijn eigen prestaties botste

Verloofd door de Oude van Dagen

met de realiteit van dit Wezen op de troon, Die leven en adem geeft aan iedereen.

Zolang er een spoor van genegenheid in mijn hart was voor het idool van de verleider, zou ik nooit in staat zijn om voor de Bron van al het bestaan en de Bron van alle wet te staan en in staat te zijn te rusten. Dit is de reden waarom de meerderheid van de christelijke wereld het oordeelswerk dat in 1844 is begonnen volledig ontkent. Veel christenen willen emotioneel de Vader niet ontmoeten; ze willen alleen hun beeld hebben van wie ze denken dat Jezus is.

De enige reden waarom wij in het allerheiligste zouden willen komen is omdat we werkelijk onze Heiland liefhebben. Netzo als Esther kunnen we zeggen:

... Ook ikzelf zal zo vasten, samen met mijn dienaressen, en dan zal ik naar de koning gaan, wat niet overeenkomstig de wet is. Als ik dan om kom, dan kom ik om. Esther 4:16.

Onze lieve Geliefde zet ons schrap om alles onder ogen te zien om Hem vast te houden. Het andere verbazingwekkende aan ons vermogen om de Vader in het Allerheiligste te benaderen, is dat we alleen het hart van de Vader en Zijn liefde voor ons echt zullen kennen als we Jezus echt liefhebben. Het hele proces is onfeilbaar.

Wanneer Elia tot me kwam en me duidelijk het verschil tussen de triniteitsleer en de Vader en Zoon toonde, zag ik dat de personages dat de Vader was genoemd in de triniteitsleer in feite onbereikbaar voor mijn hart was. Hij was niet werkelijk de Vader van Jezus en daardoor gaf Hij niet werkelijk Zijn Zoon. Toen Hij de woorden spreekte: "U bent mijn geliefde Zoon", verheugde een deel in mij, maar een ander onuitsproken deel voelde aan dat dit niet de diepste werkelijkheid was.

Toen ik de werkelijke Zoon van God aanschouwde, opende Hij voor mij een benaderingspad tot de Vader; Zijn benadering tot de Vader werd de hoeksteen van mijn benadering. De liefde van de Vader voor Zijn Zoon

Mijn Geliefde

werd de hoeksteen voor Zijn liefde voor mij. Alleen in deze werkelijke Vader en Zoon relatie kon ik weten dat de Vader werkelijk mij liefhad en accepteerde.

Alleen door de principes van de vererving kon ik troost hebben in de woorden:

... Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; ... Johannes 14:9.

Als ik de exacte gelijkenis beschouw van mijn Geliefde to Zijn Vader, kreeg mijn hart moed in de belofte:

tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade, waarmee Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde. Efeze 1:6.

Deze woorden had ik zovaak gelezen, vertelde mezelf het te geloven en eraan te hechten. Desondanks vond ik mijzelf vaak aan het wegglijden van het pad naar het allerheiligste naar een ander pad. Als Elia niet mijn geheim had geopenbaard betreffende mijn geheime liefde voor zelf door de perversie van de triniteitsleer, zou ik nooit de vrijmoedigheid gevoeld hebben de Vader van mijn Geliefde te benaderen.

Veel kerkleden hebben dit proces al opgegeven. Zij verkondigen dat "Jezus mijn veroordeling wegnam" of dat 1844 eenvoudig een veelbetekende kleine ceremonie is om de voordelen van de verzoening toe te passen en aan het universum te tonen wat God al wist. Dit alles logenstraft de realiteit dat zulk een menselijk hart nooit het zaad van de slang zal overgeven, welke weigert de waarheid te accepteren dat de Vader de grote bron van alles is.

Geen van deze theologische hulpmiddelen verwijderd de realiteit, dat wij een werkelijk gevoel van acceptatie van de Vader van de Bruidgom nodig hebben. Alleen de realiteit van een Vader, Die Zijn Zoon opgaf voor onze zonden, kan de ziel voldoende aangrijpen, om de ervaring van het allerheiligste te doen doorstaan.

Hierin is de liefde van God aan ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon in de wereld gezonden heeft, opdat wij zouden leven door Hem. (10) Hierin is de liefde, niet dat wij God

Verloofd door de Oude van Dagen

liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en Zijn Zoon zond als verzoening voor onze zonden. 1 Johannes 4:9-10.

In het aangezicht van de grote Rechter van het universum, wordt iedere parallelle werkelijkheid, dat tot de voorstelling leidt, dat God in feite uit drie gelijke en eeuwigbestaande Personen bestaat, zal de grondslagliggende realiteit vernietigen dat God Zijn Zoon gaf omdat Hij ons liefheeft. Een metaforische gift betekent ook metaforisch aangenomen te zijn, wat in het onderzoekend oordeel volledig blootgelegd wordt.

Voor de ziel die vreugde heeft gevonden in de eniggeboren Zoon, daar zijn de voetstappen van de Vader naar de rechtersstoel in de hemel werkelijke stappen. Voor de liefhebbers van zichzelf, is dit een andere metafoor van de grote liefde voor de trinitaire god geprojecteerd in de ziel van de mensheid om ons een bron van hoop te geven. De trinitaire gedachtengoed maakt vaak de voetstappen van de Vader naar het allerheiligste metaforisch omdat de werkelijke stappen naar een gerechtelijk oordeel te beangstigend zijn om erover na te denken.

Voor degenen die lang in de ogen van onze Verlosser heeft gekeken, tonen de voetstappen van de Vader Zijn verlangen Zijn Zoon te verloven met Zijn bruid. Het oordeelsproces openbaard wie werkelijk houden van Zijn Zoon en daarmee wie Hij kan verzegelen om eeuwig met Hem te leven. Alleen degenen die werkelijk de Vader kennen door Zijn Zoon kan de geheime plek van de Allerhoogste vinden.

Wij hoeven het oordeel van God niet te vrezen. Hij verlangt ernaar Zijn liefhebbende acceptatie van ons te openbaren. De sleutel is eenvoudig in de erkenning wie Hij en Zijn Zoon zijn en in die erkenning hebben we eeuwig leven.

En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt. Johannes 17:3.

Zullen wij de troon van genade niet benaderen met vertrouwen en vrijmoedigheid, wetende dat al onze behoeften vervuld zullen worden en dat de Vader werkelijk onze liefde voor Zijn Zoon zal bekrachtigen?

21. Voor de ark van het verbond

De realiteit van de liefde van de Vader door Christus geeft de ziel de kracht om de rechterstoel te naderen. Als we de rechterstoel naderen, zorgt de aanwezigheid van de wet ervoor dat we onze grote behoefte voelen. Onze grote nood zorgt ervoor dat we kracht vragen om te overwinnen; het leven wordt

meer gevormd door gebed en minder door praten. Het werk van de bemiddelaar staat centraal bij de zondaar. Ons geloof dat onze smeekbeden worden gehoord, berust stevig op ons vertrouwen in Christus als onze middelaar.

Als we een reis naar de oerwouden van Afrika zouden plannen om de koning van een bepaald land te ontmoeten, zouden we ons dan veilig voelen als we onze buurman, die een boek over dat land uit de bibliotheek heeft geleend, als tolk zouden vragen? Het is duidelijk dat de kwalificaties van onze buurman om de manieren en het hof van de buitenlandse koning te begrijpen, ons geen enkel gevoel van vertrouwen zouden geven.

Voor de ark van het verbond

Indien we naar dit verre land reisden en zouden dit aan één van de koning's officials als tolk en gids toevertrouwen, zouden wij ons dan zekerder voelen? Nee, omdat deze man die de gebruiken van de koning zeer goed kent echter niets weet van ons land, onze gebruiken of behoeften. Het vertrouwen dat deze tolk en gids onze verzoeken begrijpt zou zeer gering zijn.

Als we tot de troon van God komen, hebben we een urgente behoefte te weten dat onze Bemiddelaar werkelijk beide begrijpt, zowel Gods gebruiken als die van ons mensen. De boodschap van zowel het hoofdstuk van Hebréeën 1 als ook van hoofdstuk 2 zijn speciaal gegeven met het doel Jezus als een Bemiddelaar te openbaren, Die werkelijk bemiddelen kan.

Laten we hier zorgvuldig naar gaan kijken:

Nadat God voorheen vele malen en op vele wijzen tot de vaderen gesproken had door de profeten, heeft Hij in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon, (2) Die Hij Erfgenaam gemaakt heeft van alles, door Wie Hij ook de wereld gemaakt heeft. (3) Hij, Die de afstraling van Gods heerlijkheid is en de afdruk van Zijn zelfstandigheid, Die alle dingen draagt door Zijn krachtig woord, heeft, nadat Hij de reiniging van onze zonden door Zichzelf tot stand had gebracht, Zich gezet aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen. (4) Hij is zoveel meer geworden dan de engelen als de Naam die Hij als erfdeel ontvangen heeft, voortreffelijker is dan die van hen. Hebréeën 1:1-4.

In de tekstgedeelte hierboven, kunnen we vertrouwen hebben dat Jezus het verstand en het hart van God kent? Wanneer we realiseren dat Jezus de afdruk van Zijn Vaders beeld is en dat als erfgenaam van de Vader maakt Hem zoveel meer gekwalificeerd dan de engelen, dan kunnen we zeggen: "Geprezen zij God!" Wij kunnen er vertrouwen in hebben dat Jezus in staat is de Vader bij ons te vertegenwoordigen en spreekt exact wat in Zijn verstand is.

Wanneer we dan naar hoofdstuk twee van de Hebréeën gaan lezen we:

Omdat nu die kinderen van vlees en bloed zijn, heeft Hij eveneens

Mijn Geliefde

daaraan deel gehad om door de dood hem die de macht over de dood had – dat is de duivel – teniet te doen, (15) en allen te verlossen die door angst voor de dood gedurende heel hun leven aan slavernij onderworpen waren. Want werkelijk, Hij neemt de engelen niet aan, maar Hij neemt het nageslacht van Abraham aan. (17) Daarom moest Hij in alles aan Zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en getrouw Hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen, om de zonden van het volk te verzoenen. (18) Want waarin Hij Zelf geleden heeft, toen Hij verzocht werd, kan Hij hen die verzocht worden, te hulp komen. Hebreeën 2:14-18.

In deze woorden leren wij dat Jezus onze ware natuur op Zich nam. Hij was gemaakt zoals wij in alle dingen. Hij wist wat het is om zeer moe te zijn en onder druk te staan van vele boze mensen. Hij wist wat het is om verworpen te zijn. Hij was verzocht in alle dingen gelijk als wij, doch zonder te zondigen. Wanneer we begrijpen dat Jezus werkelijk de Mensenzoon was en werkelijk de Zoon van God, dan kunnen we het volle vertrouwen hebben dat Hij onze gebeden zal voorleggen aan de Vader en in ons daarvoor in de plaats kracht, troost en moed geeft van de Vader.

De meeste protestantse kerken leren dat Jezus voor ons pleit in de hemel. Maar aangezien er geen overtuiging is dat Jezus naar het Allerheiligste verhuist om een werk van laatste verzoening te doen, is het niet nodig om de ziel te kwellen en alle zonde weg te doen. Dit zou kunnen worden vergeleken met een ontspannen wandeling over de Golden Gate Bridge. Als we geloven dat Jezus zal blijven tussenbeide komen voor de zonde zonder ooit dit werk te stoppen, dan kunnen we onszelf overgeven aan de gedachte dat we proberen een goed leven te leiden, maar we hoeven niet ijverig te zijn omdat we altijd om vergeving kunnen vragen; het zal nooit eindigen.

De behoefte echter om onze zonden weg te doen komt wanneer we zien dat de voorspraak voor zonden eens zal stoppen voor de tweedekomst. De behoefte aan de allerheiligste evangeliebediening kan uitgelegd worden op deze manier. Dit lijkt op een oversteek op een koord over de Niagara waterval. Eens zullen we begrijpen dat voorspraak voor zonden

Voor de ark van het verbond

zal stoppen voor de wederkomst van Christus, dan zijn wij gelijk de man die vrijwillig sprong in een kruiwagen en de koorddanser Charles Blondin toestond hem over de Niagara Falls Gorge te dragen. Zoals het verhaal gaat, het koord begon te slingeren toen ze een gedeelte hadden afgelegd. Blondin zei tegen de man de gaan staan in de kruiwagen. Dit verlangde onvoorwaardelijk vertrouwen, doch de man stond op. Door een tijdje in de kruiwagen te zitten, was hij dichtbij genoeg om de vaardigheden van Blondin uit eerste hand te kunnen observeren. Blondin manoeuvreerde de man zorgvuldig op zijn rug en droeg hem de rest over het koord.

Als je geloofd dat het pad naar de hemel zo simpel is als een oversteek over de Golden Gate Bridge, zou je dan behoefte voelen je te laten dragen op de rug van je Bemiddelaar om zeker te zijn van je leven? Nee! Je zou kunnen lopen op 10 meter afstand van Hem en geen enkel gevaar lopen. Omdat je niet zo dichtbij je Zaligmaker hoeft te zijn, waardoor je ook geen groot bewustzijn van je zonden hebt of meer zou leren over de Vader door de Zoon. De allerheiligste ervaring plaatst ons voor een koord waarover de Zaligmaker ons zal dragen, indien wij daartoe bereid zijn. De allerheiligste ervaring zal ons niet iets van ons eigen ik doorlaten in het hemelse Kanaän. De ervaring van het allerheiligste verlangt van ons ons gehele vertrouwen te stellen op onze Bemiddelaar, Hem vertrouwend om voor ons te pleiten en geeft ons de kracht die we nodig hebben om onze zonden te overwinnen. Zoals de Bijbel zegt:

k zal naar u toe komen voor het oordeel. Maleachi 3:5.

God zal dicht bij degene komen in het oordeel om de ware zoekers te helpen en de valse belijdenissen blootleggen van degene die de weg van zaligheid verachten. De Bijbel vertelt ons:

toch is er voor ons maar één God: de Vader, uit Wie alle dingen zijn, en wij voor Hem, en één Heere: Jezus Christus, door Wie alle dingen zijn en wij door Hem. 1 Korinthe 8:6.

Want er is één God. Er is ook één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus. 1 Timotheüs 2:5.

Mijn Geliefde

We zien dat er één God is, de Vader, en er is één middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus. Als ik de leer van de Drie-eenheid accepteer, dan moet ik geloven dat er één God is die bestaat uit Vader, Zoon en Geest en Eén Middelaar Jezus Christus. Dit maakt de man Jezus zowel de bemiddelaar als degene voor wie bemiddeling plaatsvindt. Zou het mogelijk zijn dat iemand echt bemiddelt als hij ook een van de partijen is die bemiddeling nodig heeft? Zou deze situatie niet worden beschuldigd van vooringenomenheid?

Als Jezus op dezelfde manier God is als de Vader, waarom heeft de Vader bemiddeling nodig, zou Jezus dan niet dezelfde noodzaak moeten hebben? Hoe kan Jezus werkelijk de Vader vertegenwoordigen als Hij niet komt van de Vader? De bemiddeling zou dan alleen maar symbolisch kunnen zijn, omdat er geen verschil is tussen de Vader en de Zoon dan alleen Hun titel.

Een ware en effectieve bemiddelaar heeft een positie nodig die duidelijk herkenbaar onderscheidend is van de twee partijen waarvoor bemiddeling plaats vind. De erfenis die Christus ontving van de Vader maakt het onderscheid duidelijk tussen Hen. Het maakt het voor Christus mogelijk om God volledig te vertegenwoordigen in Zijn natuur. Hij is anders dan God, desondanks is Hij met God en daarom terecht God door vererving. Als de Zoon van God, Die onze vlees op Zich nam, is Hij anders van ons, doch één van ons door Zijn vererving. Christus onderscheid Zich door Zijn tweeledige erfenis van God en van de mensen, dat Hem kwalificeert een ware bemiddelaar tussen God en de mensen te zijn.

Zodra wij deze dingen weten over onze Heiland, kunnen we onze volledige gewicht op Hem laten rusten en vertrouwen dat Hij ons de hulp zal geven die we nodig hebben om het smalle koord over te komen. Een ware bemiddelaar verzorgt werkelijke bemiddeling voor een werkelijke verlossing. De symbolische bemiddelaar van de triniteitsleer verzorgt een symbolische vertegenwoordiging voor de symbolische Vader, Die symbolisch kracht en verlossing verleend welke gelijk is aan de dood.

Voor de ark van het verbond

Dit is een andere kritische reden waarom ik heb gekozen voor mijn Geliefde over de triniteitsleer. Alleen de eniggeboren Zoon van de Vader kan voorzien in de ware bemiddeling door een ware vertegenwoordiging. Mijn vertrouwen in mijn geliefde Bemiddelaar geeft mijn geloof kracht om in het oordeel voor de Vader te treden.

maar de Heere geeft hem niet over in zijn [de goddeloze] hand en verklaart hem niet schuldig, wanneer hij geoordeeld wordt. Psalm 37:33.

Alleen mijn Geliefde Die ik heb verkozen stond me toe het hele pad door het heiligdom te wandelen, want Hij is daadwerkelijk de enige Weg tot de Vader.

[de dochters van Jeruzalem:] (5) Wie is zij die daar opkomt uit de woestijn, leunend op haar Liefste? [zij:] Onder de appelboom heb ik U gewekt. Daar heeft Uw moeder U met smart voortgebracht, met smart heeft zij U daar voortgebracht die U gebaard heeft. (6) Leg mij als een zegel op Uw hart, als een zegel op Uw arm. Want de liefde is sterk als de dood, de hartstocht onstuitbaar als het graf. Haar vonken zijn vurige vonken, vlammen van de Heere. (7) Vele wateren kunnen de liefde niet uitblussen en rivieren spoelen haar niet weg. Al gaf iemand al het bezit van zijn huis voor de liefde, men zou hem smadelijk verachten. Hooglied 8:5-7

22. De vreugde van mijn Geliefde

Er zijn veel andere gedachten die ik met jullie zou kunnen delen over waarom ik me verheug in mijn geliefde, maar er zou in veel boekdelen niet genoeg ruimte zijn om dingen uit te drukken zoals Johannes zei:

En er zijn nog veel andere dingen die Jezus gedaan heeft. Als die ieder afzonderlijk beschreven zouden worden, dan zou, denk ik, de wereld zelf de geschreven boeken niet kunnen bevatten. Amen.
Johannes 21:25.

Toch is er iets dat ik met jullie moet delen over waarom ik mijn Geliefde heb gekozen en waarom Hij zoeter is dan de hele wereld.

Er zijn tegenwoordig veel christenen die het volgende idee onderschrijven wanneer ze spreken over de liefde van God.

“Liefde is van iemand dat liefheeft en met liefhebben is iets geliefd.” Augustine. *De Triniteit* “Over de triniteit”, Boek VIII.

Uitgaande van deze opvatting over liefde, zoals het in de triniteitsleer begrepen wordt, vinden wij het volgende:

Als God werkelijk, in Zijn loutere essentie, de God van “liefde” is (Joh. 3:16 en 1 Joh. 4:8), dan moeten we de volgende complicaties overwegen. Kan een Wezen die altijd heeft bestaan, oneindig ver in het verleden en Die ons

De vreugde van mijn Geliefde

maakte naar Zijn liefhebbende beeld, kon deze God werkelijk liefde genoemd worden als Hij bestond als een solitair Wezen? Liefde is, speciaal goddelijke liefde, alleen mogelijk als Degene Die onze universum maakte een meervoudig Wezen was, Die “liefde” uitoefende binnen Zijn goddelijke meervoudigheid vanuit een oneindig verleden? ... [nieuw citaat van Bruce Metzger] “De unitaristen geven voor met de verklaring eens te zijn dat 'God is liefde.' Maar deze woorden 'God is liefde,' hebben geen werkelijke betekenis tenzij God tenminste uit twee Personen bestaat. Liefde is iets dat een persoon heeft voor een andere persoon. Als God een enkelvoudige Persoon was, dan voor het universum gemaakt was, was Hij geen liefde. **Als liefde de essentie was van God, dan moest Hij een eeuwig object van liefde gehad hebben. Daar komt nog bij, perfecte liefde is alleen mogelijk tussen gelijken.** Netzo als een man niet zijn liefdesvermogens kan bevredigen of realiseren bij het liefhebben van lagere dieren, **zo kan God niet Zijn liefde bevredigen of realiseren bij een liefhebbende mens of welk geschapen wezen dan ook. Door onsterfelijk te zijn, moet hij in eeuwigheid een onsterfelijk object voor Zijn liefde gehad hebben, één of andere alter ego, of, te blijven in de taal van de traditionele christelijke theologie: één in wezen, voor eeuwig samen en in alles gelijke Zoon (niet in Nederlands, maar in Engels zijn het traditionele termen: a consubstantial, co-eternal, and co-equal Son).** *The Trinity*, Whidden, Moon and Reeve, blz. 115,116.

Het eerste punt om op te merken is de verwijzing naar 1 Johannes 4: 8 die ons vertelt dat “God liefde is”. Degenen die de Drie-eenheid steunen, willen ons laten geloven dat deze verwijzing “God is liefde” verwijst naar drie gelijkwaardige personen die elkaar liefhebben, maar als we dit vers in zijn onmiddellijke context lezen, ontdekken we iets anders.

Geliefden, laten wij elkaar liefhebben, want de liefde is uit God; en ieder die liefheeft, is uit God geboren en kent God. (8) Wie niet liefheeft, kent God niet, want **God is liefde.** (9) **Hierin is de liefde van God aan ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon in de wereld gezonden heeft, opdat wij zouden leven**

door Hem. (10) Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en Zijn Zoon zond als verzoening voor onze zonden. (11) Geliefden, als God ons zo liefhad, moeten ook wij elkaar liefhebben. (12) Niemand heeft ooit God gezien. Als wij elkaar liefhebben, blijft God in ons en is Zijn liefde in ons volmaakt geworden. 1 Johannes 4:7-12.

Zoals ik dit gedeelte begrijp definiëerd Johannes de liefde van God in het geven van Zijn Zoon om voor ons te sterven. Dan aan het einde van vers 8 definiëerd hij God als liefde en dan weidt hij deze definitie uit in de manifestatie dat God Zijn Zoon zend. Zou het niet consistent zijn, indien in dit gedeelte de God genoemd in vers 8 over dezelfde God gaat als in vers 9-12? Geeft Johannes hier niet weer dat de God in vers 8 is de Vader en dat Zijn liefde geopenbaard is in het geven van Zijn Zoon?

Het tweede dat ik graag wil noemen is dat het Griekse woord voor *liefde* in 1 Johannes 4:8 is *agape*. Wat ik weet uit mijn eigen studies is dat *agape* een liefde is dat waarde investeerd inplaats dat het waarde zoekt. Dat God Zijn Zoon aan ons geeft, investeerd waarde in ons en is deswege *agape*. Indien we echter gaan kijken welk type liefde de triniteitsleer beschrijft, dan zien we dat deze God een object nodig heeft gelijk aan Hem voordat Hij Zijn volle liefdes capaciteit kan uitdrukken. Dat is geen beschrijving van *agape*, maar een ander type van liefde.

Agape is vaak het tegenovergestelde van eros, een woord dat we overigens niet vinden in het nieuwe testament, maar het is wel wijd verbreid in de Griekse filosofie. Eros kan betrekking hebben op een vulgair, vleselijke liefde, maar in de Helenistische context neemt het de vorm aan van een geestelijke liefde waarmee men tracht het hoogste goed te bereiken. **Eros is de wens te bezitten en ervan te genieten** [de behoefte en het verlangen naar een ander]; **agape is de bereidheid te dienen zonder voorbehoud ...** **Eros wordt aangetrokken door dat wat een grotere waarde heeft** [de behoefte naar het hoogst haalbare, komt meestal neer op gelijke status]; **agape gaat uit naar de minst gewaardeerde. Eros ontdekt en zoekt waarde** [zoekt gelijkheid] **terwijl agape waarde maakt en geeft** [maakt gelijkheid]. **Agape is een geschonken liefde terwijl**

eros een behoeftige liefde is. Eros komt voort uit een tekort dat bevredigd moet worden; agape is de overlopende overvloed van goddelijke genade. *God the Almighty: Power, Wisdom, Holiness and Love*, Donald Bloesch, 2006, blz. 147.

Het komt misschien als een verrassing voor veel Adventisten te denken dat er iemand is die eros verbindt met de liefde van God, wordt dit zeerwel zo begrepen in de Rooms Katholieke kerk.

God is de absolute en ultieme bron van al het geschapene; maar dit universele principe van de schepping, de Logos, de oorspronkelijke reden, is op hetzelfde moment een liefhebber met al de passies van een ware liefde. **Eros is dus hoogst veredeld, echter op hetzelfde moment is het zo gezuiverd dat het gelijk wordt met agape.** Pope Benedict IX Encyclical brief, 2005, *Deus Caritas Est* "God is Liefde."

Hier zien we één van de essentiële verschillen tussen de triniteitsleer en de Vader en Zijn Zoon en wil ik dit cruciale punt duidelijk benadrukken.

De triniteitsleer zoekt gelijken terwijl de Vader gelijke maakt.

De onuitgesproken treurige realiteit van de triniteitsleer is dat als perfecte liefde alleen gevonden kan worden in iemand die gelijk is, dan iedereen die minder is als gelijk aan God nooit de ontvanger van perfecte liefde kan zijn. Als ons concept van God is dat Zij 3 personen van gelijke macht zijn, Die elkaar liefhebben, dan zullen wij nooit deel kunnen hebben aan Hun perfecte liefde. Met deze opvatting over God, worden wij ontvankelijk een weg te vinden waar onze ogen geopend zullen worden en we als goden zullen zijn (Gen 3:15) zodat we gelijkwaardig worden om deel te nemen aan Hun perfecte liefde. De triniteitsleer plaatst me op een framework die me ertoe dwingt gelijk aan de Allerhoogste te gaan worden om daarmee de perfecte liefde te bemachtigen.

De zoete realiteit van mijn geliefden is dat alle dingen door de Vader in

Mijn Geliefde

Zijn handen werden gegeven.

Want zoals de Vader het leven heeft in Zichzelf, zo heeft Hij ook de Zoon gegeven het leven te hebben in Zichzelf; Johannes 5:26.

Als God Zijn Zoon gaf om leven in Zichzelf te hebben, is dit dan geen uitdrukking van agape? God de Vader investeert waarde in Zijn Zoon en maakt Hem gelijk. Is dit niet wat 1 Johannes 4: 8 aangeeft? Aangezien mijn geliefde alles van zijn Vader heeft gekregen, zie ik, als ik de Zoon van God aanschouw, iemand die alles in Hem heeft geïnvesteerd. Ik zie niet langer een beeld van iemand die acceptatie vindt door gelijk te zijn, maar ik zie eerder een beeld dat gelijk werd gemaakt omdat Hij werd geaccepteerd.

Ik weet dat mijn Heer Jezus Christus alles wat de Vader heeft, geëeft heeft, en door deze vererving volledig goddelijk is en in deze vererving ben ik in staat de liefdevolle woorden van een echte Vader te horen, Die tot Zijn Zoon sprak. De woorden Vader en Zoon hebben alleen een betekenis indien er sprake is van een vererving, wat agape toestaat en eros ontkent.

In deze waardevolle woorden van de Vader gericht aan zijn eniggeboren Zoon, daarin vind ik de verzekering van mijn eigen zoonschap. De agape van God vloeit door Zijn Zoon en spreekt tot mij:

En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is Mijn geliefde [agapētos] Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb! Mattheüs 3:17.

De woorden die Jezus bij de Jordaan hoorde: “Deze is mijn Zoon, de Geliefde, in wien Ik mijn welbehagen heb”, omvatten heel de mensheid. God sprak tot Jezus als onze Vertegenwoordiger. Wij worden met al onze zonden en zwakheden niet als waardeloos terzijde geworpen. “Hij heeft ons begenadigd in de Geliefde.” Efeziërs 1:6. De heerlijkheid die op Christus rustte is de zekerheid van Gods liefde voor ons. Zij spreekt ons van de macht van het gebed, hoe de mensenstem Gods oor kan bereiken en hoe onze gebeden in de hemel worden aanvaard. Door de zonde is de verbinding tussen hemel en aarde verbroken, maar Jezus heeft deze beide

De vreugde van mijn Geliefde

weer met elkaar verbonden in heerlijkheid. Zijn liefde omringt de mensen en reikt tot in de hemel. Het licht dat uit de geopende hemel straalde op het hoofd van onze Heiland zal op ons rusten als wij bidden om hulp om de verleiding weerstand te bieden. De stem die tot Jezus sprak, zegt tot iedere gelovige ziel: Dit is mijn geliefde kind, in wie Ik mijn welbehagen heb. “Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen; (maar) wij weten dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen, want wij zullen Hem zien gelijk Hij is.” 1 Johannes 3:2. *Jezus – de Wens der eeuwen*, blz. 83.

Het is de volledige erfenis van Christus die onthult dat de Vader een agapé heeft voor Zijn Zoon. Als Christus geen erfenis heeft ontvangen, kunnen we er niet zeker van zijn dat God een agape voor Zijn Zoon heeft. Als de Zoon alle macht van Zichzelf bezat en Zichzelf gewoon gaf, dan zou de Vader in erkenning van wat de Zoon al heeft, de Zoon phileo¹³. Toch zei de Vader dat Hij een agape had voor Zijn Zoon. Dit kan alleen werkelijkheid worden door de erfenis van Christus. Alleen door alles aan Zijn Zoon te geven, kon de Vader Hem werkelijk agaperen, want alleen dan kunnen we er zeker van zijn dat de liefde van God niet gebaseerd is op enige inherente eigenschap van de Zoon, en het is deze liefde die ons vrijmaakt.

Door de agape die aan Christus is gegeven, kan ik deze woorden in Mattheüs 3:17 aangrijpen, omdat agape waarde in mij investeert en me in staat stelt te geloven dat ik zijn zoon ben door Christus, terwijl Eros mij veroordeelt omdat het de waarde zoekt waarvan ik heb geen. Agape spreekt vol vertrouwen tot mij als ik lees:

... maar ga naar Mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God. Johannes 20:17.

De Vader van Jezus is mijn Vader en de God van Jezus is mijn God. Dit bezit ik allemaal door Christus, de unieke Zoon van God, Die de grootste demonstratie van *agape* is, wat het universum ooit kan hebben. Dit is waarom de Vader Zijn Zoon verhoogd en Hem een naam geeft die boven

Mijn Geliefde

alle namen is. Christus Jezus is de grootste openbaring van God's *agape* liefde.

Jarenlang heeft de Drie-eenheid me op subtiele wijze de vreugde ontzegd om te weten dat God echt van me hield. De co-gelijke, co-eeuwige status van haar leden prikte in mijn gedachten de trieste leugen dat God op zoek is naar waarde en verlangt naar degenen die al gelijk zijn. Nu kan ik u met volle vreugde verkondigen dat mijn kennis van de eniggeboren Zoon mij van deze vreselijke leugen heeft bevrijd, en nu kan ik zien dat mijn hemelse Vader volmaakte liefde voor mij heeft en dat Hij in mij alles heeft geïnvesteerd. de rijkdom van de hemel, want Hij heeft zijn Zoon gegeven om voor mij te sterven. Ik hoef niet langer te proberen "als de Allerhoogste" te zijn. Zijn perfecte *agape*-liefde is alles wat ik nodig heb om tevreden te blijven in de sfeer waarvoor ik gemaakt ben.

Daarom is in Jezus Christus mijn vreugde compleet. Als ik naar mijn machtige Prins kijk en Hem gekleed zie gaan in Zijn Vader's *agape* liefde, ben ik met blijdschap overweldigd. Ik vind rust voor mijn ziel en ondervond Zijn juk werkelijk zacht en Zijn last licht.

Nabeschouwing

Lieve hemelse Vader, hoe prijs ik U, eer U en aanbid ik U voor Uw tedere genade en grenzeloze liefde in het geven van Uw Zoon voor mijn verzoening, Priester en Prins. Ik dank U dat U mij red van de zekere dood en dat U aan mij de gevaren openbaart en de listen van de verleider. U toonde mij duidelijk dat zijn beloftes lege beloftes zijn en zijn grondbeginselen als drijfzand zijn.

Ik dank U dat U mij stap voor stap naar Uw Allerheiligste Plaats leidt. U hebt mijn koperen percepties van de waarheid genomen en ze gezuiverd om mij als puur goud te maken. Nu zie ik op deze heilige muren de schoonheid van de open bloemen en de palmboom (1 Koningen 6:20). Je voedde me met hemels brood en verlichtte mijn pad met puur licht. U stuurde Elia om mij te confronteren, en U stond vurige beproevingen toe om mij te zuiveren. Maar door al deze dingen stuurde U de Geest van uw Zoon in mijn hart, roepend: "Abba Vader."

Lieve Vader, ik houd me vast aan de toezeggingen van Uw Woord. Mijn emoties overstelpt mij bij de gedachten over deze dingen. Daardoor ben ik verankerd aan de zekerheid van Uw woord. Wie zou zich kunnen voorstellen dat een arme, zwakke en dwaze man als ik, de gunst van mijn HEERE en de gave van Zijn Zoon zou kunnen verkrijgen?

Uw troon wordt geregeerd in rechtvaardigheid, gerechtigheid en

Mijn Geliefde

waarheid. Maar boven al deze dingen bent u gekroond in genade, geduld en liefde. Agape liefde dat waarde in de ander investeert en creëert inplaats waarde zoekt voor zichzelf.

Vader, laat me alstublieft met U zijn in het allerheiligste van Uw hemelse tempel; neem alle slakken van mijn karakter weg. Laat de Geest van Uw Zoon altijd met me zijn en leer mij Uw geboden en wetten. Ik wil graag dat Uw wet geschreven staat in mijn hart en verlang dat U dag en nacht mijn overdenking bent.

Ik vertrouw erop dat mijn Geliefde een kamer voor mij aan het bereiden is in Uw groot huis. Ik ben tot tranen bewogen dat U zo liefdevol mij zou verwelkomen in Uw huis en verlangt dat ik daar ook ben.

Deze dingen van mijn hart presenteer ik tot U in de Naam van mijn Geliefde, Uw eniggeboren Zoon. Amen.